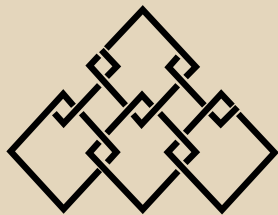

بررسی نقش فارغ التحصیلان فنی
 بر شکل‌گرایی در ایران

نهادسازی درآینه فنی

کانون مهندسان فارغ التحصیلان از دانشگاه تهران

■ خبرنامه کانون مهندسين فارغ التحصيل
دانشکده فنی دانشگاه تهران
■ سال بیست و چهارم - تابستان ۱۳۹۲
شماره ۱۶۷ تا ۱۶۹

■ مدیر مسئول:
محمد هادی نژاد حسینیان
■ سرپرست کمیته انتشارات:
اورنگ فرزانه
■ مدیر اجرایی:
سهیلا بیگلرخانی
■ همکاران این شماره بر اساس حروف الفبا:
هادی آجورلو - فرهاد بوتراپی - علیرضا عالم زاده -
مهدی کروی - مهدی محیط کرمانی

■ مدیر هنری:
سمیرا میدانی
■ عکاس:
هادی آجورلو
■ امور آگهی:
عزیزاله بریجانی (۰۹۱۲۳۸۸۱۵۶۳)

■ نشانی:
تهران - خیابان کارگر شمالی - خیابان یکم (شکرالله) -
پلاک ۱۳۳
کد پستی: ۱۴۱۳۶۸۴۹۴۱
صندوق پستی: ۴۹۵-۱۴۳۹۵
تلفن: ۸۸۰۲۶۳۶۵-۶
فاکس: ۸۸۶۳۹۷۳۵
وب سایت: www.fanni.info
ایمیل: info@fanni.info

محتوای مقاله ها بیانگر نظر نویسندگان آنهاست.
کمیته انتشارات در ویرایش یا رد مقالات رسیده آزاد است.

■ سرمقاله

۲

■ گزارش ویژه

- ۳ نهادسازی در آینه فنی
- ۹ بررسی ابعاد مشارکت و تاثیرگذاری دانشکده فنی در تشکل های صنفی - حرفه ای
- ۱۲ نقش دانش آموختگان فنی در تشکل ها به زبان آمار
- ۱۸ چالش تشکل های جامعه مدنی
- ۱۹ نهادسازی از دانشگاه ها آغاز می شود
- ۲۰ ضرورت های برون گرایی معرفتی و اجتماعی در جامعه مهندسی

■ گزارش

- جریان نحوه مصادره ساختمان کانون مهندسين ايران و اقدامات انجام شده برای استرداد آن ۲۳

■ گفت و گو

- گفت و گو با دکتر همزاسم منصوریان، مهندس برجسته سال ۱۳۹۲ ۳۱
- حامیان کانون ۳۷

■ دانشکده

- جشن فارغ التحصیلی مهندسی معدن برگزار شد ۴۴
- مراسم نکوداشت دکتر میر محمدعلی میر محمدی ۴۵

■ تازه ها

- مجمع عمومی سالیانه کانون در نوبت دوم برگزار شد ۴۷
- خلاصه تصمیمات هیات مدیره در ماه های اخیر ۵۳
- دیدو بازدید نوروزی بانوای موسیقی سنتی ۵۵
- رکاب زنی دور ایران به مناسبت هشتادمین سال دانشکده فنی ۵۷

■ از نگاهی دیگر

- داستان کوتاه: «خبر» ۶۱

این خبرنامه به همت
آقای مهندس سیدرضا کروی
(معدن ۶۱)
و توسط شرکت انتشارات فنی
ایران به چاپ می رسد.

■ سرمقاله

جامعه مدنی به لحاظ نظری، محصول جامعه مدرن است. یعنی باید ابتدا حقوق اجتماعی افراد به رسمیت شناخته شود، قانون و حاکمیت مبتنی بر قانون تعریف گردد آنگاه از جامعه مدنی به عنوان ابزار یا سازوکاری برای نوعی از ارتباط در بدنه جامعه جهت ایجاد نوعی تعادل قوا و حصول مطالبات مردم از حاکمیت تعریف می‌گردد. البته جامعه مدنی، اگرچه نه به مفهوم مدرن آن، در تمامی جوامع دارای ریشه و قدمت است، اما آن چه که امروز، مفهوم این عبارت در ذهن ساخته و پرداخته می‌کند، نهادهایی با هویت مدرن است که مطالبات مربوط به یک جامعه مدرن را پیگیری می‌کند.

جامعه مدرن در ایران همواره متأثر از تحصیل کردگان به روش نوین، و نه روش مدرسی قدیم، بوده است. بنابراین بدیهی است که مهندسين فارغ‌التحصیل دانشکده فنی دانشگاه تهران، که همواره به لحاظ سطح هوش و استعداد جزو دهک بالایی جامعه بوده‌اند، نقش و نشان خود را بر جامعه مدرن در حال شکل‌گیری در ایران و جامعه مدنی آن بزنند. نقش مهندسين فارغ‌التحصیل دانشکده فنی را می‌توان در تمامی نهادهای مدنی برخاسته از زایش مدرنیته در جامعه ایران و از اوایل دهه ۲۰ که نخستین گروه از آنان به عنوان مهندس وارد جامعه شدند، مشاهده کرد. البته این نقش همیشه هم در قامت یک مهندس و فعالیت در نهادهای مدنی همچون سندیکاها و انجمن‌های مهندسی باقی نماند و معطوف سیاست نیز بوده است. این امر گواه آن است که مهندسين فارغ‌التحصیل دانشکده فنی، نه تنها فقط به عنوان مهندس، بلکه به عنوان یک عنصر آگاه و پیشرو اجتماعی، تمامی شئون جامعه را مدنظر قرار داده و بر آن تاثیر گذاشته‌اند.

با این دیدگاه هیات‌مدیره کانون بر آن شد تا علاوه بر بررسی آماری نقش فارغ‌التحصیلان دانشکده فنی در تشکل‌های صنفی و حرفه‌ای، گردهمایی اردیبهشت ماه کانون را نیز به این مهم اختصاص دهد. کمیته انتشارات نیز در همکاری با هیات‌مدیره در این شماره با باز کردن این پرونده و انتشار یادداشت‌های تعدادی از جامعه‌شناسان و صاحب‌نظران عضو کانون، بخشی از این تاریخ را معرفی کرده است.

فرهاد بوتراپی

بررسی نقش فارغ التحصیلان فنی بر تشکل‌گرایی در ایران

نهادسازی در آینه فنی

سخن آغازین

جرقه تحقیقی را روشن کرد. تحقیقی که به روند شکل‌گیری، نهادهای غیردولتی می‌پردازد. به همین منظور دو تن از مهندسان جوان فعال در کانون مهندس بهنوش فرزانه و مهندس امیرمحمد علی‌آبادی‌زاده، مامور شدند تا گزارشی مستند را از چند تشکل شاخص تهیه کنند. حاصل این تلاش، یک گزارش آماری از ۶ تشکل صنفی - مهندسی، دو نشست با حضور مهندسان فعال در تشکل‌های مردم‌نهاد و جامعه‌شناسان و یک گردهمایی عمومی به همین منظور بود. در ادامه می‌توانید مشروح این گزارش، نشست‌ها و گردهمایی را مطالعه کنید.

هشتادمین سال تاسیس دانشکده فنی در راه است. دانشکده‌ای که قدیمی‌ترین مدرسه آکادمیک و خاستگاه بسیاری از تحولات علمی و اجتماعی کشور است. در این دانشکده نخستین تشکل فارغ‌التحصیلی با نام انجمن فارغ‌التحصیلان دانشکده فنی شکل گرفته و دانش‌آموختگان این دانشکده خود عامل شکل‌گیری بسیاری از تشکل‌های کشور شده‌اند. هیات مدیره کانون مهندسان در آستانه بزرگداشت هشتادمین سالگرد تاسیس دانشکده فنی، برنامه‌هایی را در نظر گرفته است. بحث و بررسی اعضای هیات مدیره درباره این برنامه‌ها، در یکی از جلسات

نشست بررسی تشکل‌ها (قسمت اول)

در حالی که در غرب در مقایسه با ما شهرهای اروپایی به دلیل اقتصاد مبتنی بر سرمایه و تخصص در آستانه رنسانس واقعا از کلیسا و دولت مستقل شدند. آن چیزی که ترکیه به آن تقسیم کار می‌گوید. این مساله شهرها را در اروپا متحول کرد. در سده ۱۳ و ۱۴ هم دانشگاه‌ها در بستر این شهرها به وجود آمد. یعنی شهر مستقل از دو هسته فتودال‌ها و دولت. اینجاست که من تصور می‌کنم، حرفه در متن شهر به وجود می‌آید. اصلا شهر با حرفه به وجود آمد. ویژگی این شهر در مقابل کلیسا، دولت و فتودال‌ها، حرفه بود.

وی در ادامه به تعریف حرفه پرداخت: «حرفه چیزی است مبتنی بر آموزش‌های تخصصی با رعایت هنجارها. صنف روی حرفه شکل می‌گیرد. صنف نیز ساختارهای اتحادیه‌ای است که منافع حرفه را پیگیری می‌کند. حرفه خود را در ساختار اتحادیه تقویت می‌کند. حرفه وجه نرم تخصص است و صنف وجه سخت آن و اتحادیه وجه شرکته آن است. در سایه صنف، حرفه هویت حقوقی و اجتماعی پیدا می‌کند. جامعه صنف می‌سازد. چون به صنف نیاز دارد.»

دکتر فراستخواه در پاسخ به چرایی این نیاز ادامه داد: «چون ساکنان محله نیاز به مهندسان دارند تا برایشان خانه درست کنند. بیمار نیاز به پزشک دارد تا برایش دارو تجویز کند. به عبارتی جامعه

یکی از راه‌های رسیدن به دمکراسی.» در ادامه دکتر فراستخواه، استاد دانشگاه تهران و جامعه‌شناس با اشاره به لزوم نگاه تاریخی به پدیده تشکل‌گرایی در ایران گفت: «قبل از هر چیز نیاز است که یک نگاه تاریخی به پدیده تشکل‌گرایی داشته باشیم. بعضی وقت‌ها به این می‌نازیم که تاریخ بزرگی داشتیم. این خود برای ما مشکل بزرگی شده است. ما بدون درک پس‌زمینه تاریخی نمی‌توانیم مساله را درک کنیم. در این مورد از همان اول ما با مشکلات مواجه بودیم. نهادهای شهری و صنفی ما در گذشته نیز چندان موجودیت نداشته است.

حتی در شهرهای دور از خلافت. چون همیشه چیزی به عنوان خلافت ما را محدود می‌کرد. اما حتی در بررسی شهرهای دور از خلافت مثل نیشابور، بخارا یا سمرقند نیز هم حرفه و هم صنف ضعیف است و نهادهای شهری مستقل پانگرفته است. نظام حرفه‌ای ما ضعیف بود؛ یعنی مستقل از دولت نبود.

بیشتر تاریخ ما وضع به این منوال بوده است. سلطه دولت همیشه وجود داشته است. یک زمان آبیاری در دست دولت بود و یک زمان نفت. در نتیجه نهادهای حرفه‌ای ضعیف ما فرصت کمی برای تمرین خودگردانی و قوی کردن پایه‌های هنجارهای خود داشته‌اند.

نخستین جلسه بررسی ابعاد مشارکت و تاثیرگذاری فارغ‌التحصیلان دانشکده فنی در ایجاد و توسعه تشکل‌های حرفه‌ای و صنفی و نقش این تشکل‌ها در توسعه صنعت ۱۳ اردیبهشت سال ۱۳۹۳ در دفتر کانون برگزار شد. این جلسه با حضور دکتر تورج امیرسلیمانی، مهندس محمدجعفر صادقی‌پناه، دکتر مقصود فراستخواه، دکتر اورنگ فرزانه، مهندس بهنوش فرزانه، مهندس امیرمحمد علی‌آبادی‌زاده، مهندس اسماعیل مسگرپور، مهندس میرعلیرضا مهنا و مهندس هرمز ناصر نیا برگزار شد.

در این نشست در ابتدا مهندس مسگرپور، رئیس هیات مدیره کانون در خصوص این جلسه گفت: «قرار است چگونگی شکل‌گیری انگیزه تشکل‌گرایی و فعالیت‌های صنفی در افراد بررسی شود. در این نشست قصد داریم از دانشمندان جامعه‌شناسی این دلایل را بشنویم و اینکه آیا دانشگاه تهران و به طور مشخص دانشکده فنی در این زمینه نقش موثری داشته است؟ و اگر داشته، چطور می‌توان این نقش را تقویت کرد؟ و اگر کم‌رنگ شده چطور می‌توان آن را باز تولید کرد؟ و اگر نیست چطور به وجود آورد؟ چرا که به نظر می‌رسد یکی از راه‌های عبور ما از یک جامعه سنتی به یک جامعه مدرن، تشکیل NGOهایی با قدرت‌های اجتماعی و سیاسی بیشتر است و البته

به صاحبان تخصص نیاز دارد.» در ادامه مهندس مسگر پور پرسید: «شما به حرفه من نیاز دارید، پس چرا به صنف من اهمیت می‌دهید؟» دکتر فراستخواه در پاسخ به این سوال گفت: «چون حرفه ملموس نیست. تخصص و حرفه درون خودتان است. شما با هم نظام مهندسی تشکیل می‌دهید. من از شیوه کار شما سر در نمی‌آورم. در نتیجه با صنف شما سر و کار دارم. یعنی وقتی به حرفه شما اعتماد می‌کنم که بدانم صنفی دارید که به تقاضاهای من جواب می‌دهد و مرجع من است. این همان چیزی است که سرمایه اجتماعی است. یعنی اگر این صنف نبود نمی‌توانستم اعتماد کنم و بدنم را به دست پزشک بدهم یا خانه‌ام را به دست مهندس بدهم.»

وی در پاسخ به سوال مهندس مهنا که چرا در جامعه ایرانی این اتفاق نیافتاده است؟ افزود: «چون در اینجا از گذشته‌های دور بر سر صنعت‌گران، پیشه‌وران حتی دانشگاهیان ما همیشه سایه محتسب بوده است. در ایران شهری را نمی‌بینیم که از محتسب و مفتش راحت شده باشد. در قدیم محتسب بوده و حالا بوروکراسی دولتی. برای مثال رضاشاه خود یک سیستم صنفی ایجاد کرد اما اجازه نداد مستقل بماند. حتی در فیلم‌ها هم این مشخص است. شهر بازار دارد و بازار داروغه دارد. قدرت دست قدرت سیاسی، نظامی و مذهبی است. این بطوطه شهرها را گشته و آنها را توصیف کرده است. آن دوره در واقع دوره طلایی ماست. او روایت می‌کند که در اصفهان پیشه‌وران ریسی انتخاب می‌کردند که اسمش کلو بود. در واقع آن زمان تلاش‌ها برای تاسیس اتحادیه صورت گرفته است. در دوره صفویه هم حرفه‌ها و اصناف وجود داشته‌اند، البته در همه دوره‌ها این گونه نبوده است. در این دوره‌ها هم اینها مستقل نیستند. حال با توجه به این پس زمینه تاریخی مشکل دار باید نقاط ضعف و قوت تشکل‌گرایی در جامعه ایرانی را بررسی کرد.»

مهندس مهنا در این بخش از جلسه به نکات مورد بحث این نشست‌ها به این شکل اشاره کرد: «بحث اهمیت تشکل‌گرایی در حرفه و صنف در یکی از جلسات هیات مدیره طرح شد و این که آیا این مساله اهمیتی در تاریخ فنی داشته است؟ ما شاهدیم که معمولاً رهبران تشکل‌های مهم مهندسی کشور از فارغ‌التحصیلان فنی هستند. آیا این مساله یک ارزش است؟ اگر ارزش است چرا بعضی اوقات افول کرده است؟ و برای رونق آن چه باید کرد؟ برای بررسی ریشه‌ها مجبوریم به عقب برگردیم.»

در ادامه مهندس ناصر نیا به مقایسه پیدایش

شهرها و تشکل‌ها در ایران و اروپا پرداخت. وی گفت: «در اروپا قسمت عمده کشور فنودالی بوده است. زمانی که معادن شروع به رشد کردند، قانونی تصویب شد که هر رعیتی بتواند یک معدن کشف کند آزاد می‌شود. بسیاری از شهرها حول این معدن و پیشه‌ها به وجود آمدند. در حالی که شهرنشینی و پیشه‌وری در ایران بسیار زودتر وجود داشت. وقتی می‌گویند بورژوا دقیقاً یعنی کسی که شهرنشین است در مقابل اصطلاح فنودال. در ایران اتفاقاً شهرنشینی سابقه طولانی‌تری دارد. در ایران طبقه بازرگانان و پیشه‌وران وجود داشتند و ریش سفیدانی از این اصناف انتخاب می‌شدند. این خود به معنای تشکل است. در تاریخ ما صنف قدمت بیشتری دارد. در اروپا بعد از رنسانس اصناف قدرت گرفتند. اما در ایران به علت سیستم استبدادی برعکس شد. ما مقدم‌تر هستیم، اما رو به افول گذاشتیم.»

دکتر فراستخواه: در دوران فعلی عواملی باعث شده است که انرژی ما ته بکشد و دچار ایگو دیرشن شویم. حرفه‌ای‌های ما با تریشان تمام شده و نمی‌توانند حرفه و صنف تشکیل دهند. انرژی‌ها در ایران نیاز به ترمیم دارد

مهندس مسگر پور نیز به زمان شکل‌گیری دانشگاه‌ها اشاره کرد و گفت: «در غرب وقتی حرفه‌های دانشگاهی و فنی شکل گرفت، صنف هویت پیدا کرد و برای مردم قابل اعتماد شد. اما در ایران این طور نشد. البته از دوره رضاشاه به بعد دانشجویان به خارج از کشور اعزام شدند. شاید یکی از دستاوردهای این دوستان مشاهده اصناف در خارج از کشور و سعی در شکل‌گیری اینها در ایران بود. طبیعتاً در دانشکده ادبیات این اتفاق نیافتاد. چون مهندسان توانستند حرفه خود را عرضه کنند و زودتر صنف تشکیل دهند.»

دکتر امیر سلیمانی نیز در خصوص تشکیل انجمن مهندسان محاسب ایران گفت: «من سال ۱۳۴۷ به ایران بازگشتم و همان سال به همراه دکتر قالیبافیان، مهندس معین‌فر و دکتر کاشانی ثابت انجمن مهندسان محاسب را تشکیل دادیم. کم‌کم اعضا جمع شدند. چرا جمع شدیم؟ چون احتیاج

داشتیم. چون از دست آرشیتکت‌ها احساس خطر می‌کردیم. سازمان برنامه برای عقد قراردادها آرشیتکت‌ها را دعوت می‌کرد. قیمت‌ها را با آنان نهایی می‌کرد. هویت نداشتیم. باید هویت پیدا می‌کردیم. اعضا که بیشتر شدند، رییس انتخاب کردیم. شاید آن زمان من اصلاً واجد شرایط نبودم. اما مرا به عنوان رییس انتخاب کردند. آن موقع من در دانشکده تدریس می‌کردم. حرفه برای خود آیین دارد. همانطور که در مذهب بدون یک ریال مزد هزار جور زحمت می‌کشی. در حرفه هم یک ریال مزد برای کار جمعی نمی‌گیری.

پس از تشکیل انجمن، عکس اعضا را گرفتیم و چاپ کردیم و سعی کردیم جایگاه خود را به عنوان مهندس محاسب به جامعه معرفی کنیم. درست مثل مبلغ‌های مذهبی. بارها این را گفته‌ام که خدایا مرا هیچ وقت بدون حرفه نگذار. این مهم نبود که من رییس بشوم یا یکی دیگر. چند سال بعد انجمن مهندسان ژئوتکنیک را با دکتر پورشسب پایه‌گذاری کردیم تا این حرفه را نیز به جامعه معرفی کنیم.

هر کدام از این انجمن‌ها در حال حاضر بالغ بر ۴۰۰ نفر عضو دارند. در ۵ سال اول انقلاب اجازه اجتماعات نداشتیم. من به هزینه خودم جلسات را تشکیل می‌دادم و اصلاً احساس نمی‌کردم که این هزینه است. بعد که اجتماعات آزاد شد، مجمع تشکیل دادیم و شخص دیگری را به عنوان رییس انتخاب کردیم.

بعد از آن انجمن مکانیک سنگ را تاسیس کردم. بعد به جامعه مشاوران رفتم و در آنجا مسئولیت بیمه و مالیات را بر عهده گرفتم. مثلاً برای تصویب اصلاحیه آیین‌نامه بیمه ۶ سال در سازمان تامین اجتماعی پیگیری کردم. در حالی که همه پرداختی‌های بیمه به خاطر ماده ۱۳۸ متوقف شده بود.»

دکتر امیر سلیمانی در پاسخ به این سوال مهندس مسگر پور که چقدر این مطالب را به دانشجویان منتقل می‌کردید؟ و ضرورتی در این باره می‌دیدید؟ گفت: «من ضرورتی نمی‌دیدم. درست مثل یک مبلغ مذهبی که از او بپرسی آیا اسلام را تبلیغ می‌کنی یا نه؟ دانشجویان می‌دیدند من دایم جایی مشغول هستم. حتی گاهی به من کمک هم می‌کردند. این ارتباط فوق‌العاده آموزنده بود.»

در ادامه نشست مهندس صادقی‌پناه گفت: «این بحث یک بحث تاریخی است که باید ریشه‌یابی شود. جایی مطرح شده بود تشکل‌گرایی از خیره‌ها شروع شد. برخی می‌گویند این قدرت سومی در مقابل بازار و دولت بود. این قدرت سوم پدید آمد که ارتباط بین دو قدرت دیگر را برقرار

رقابتی یکی از بسترهای تشکیل حرفه است. در ایران دولت سلطه داشته و اجازه نمی‌داد. اما در دانشگاه‌های جامعه یک نمونه مینیاتوری از جامعه متکثر به وجود می‌آید و در همین بستر حرفه و رقابت شکل می‌گیرد.

تاریخ ما طولانی‌تر است. آنها متاخر هستند، اما وقتی شروع کردند، رشد کردند. از نظر قدمت بله اما از نظر قوت، قوت ما کمتر است. حتی در رم شرقی هم تجربه حرفه‌ها کم‌رنگ‌تر است، درست برعکس رم غربی.

دکتر امیر سلیمانی فرمودند مطلب اصلی در هویت است. من این هویت را با چیزی که یکی از مشکلات تشکیل‌های حرفه‌ای است، ارتباط می‌دهم. آن هم مساله self، خود یا هویت است. مساله تشکیل‌های حرفه‌ای ما نزار شدن یا فریه شدن خود یا هویت است. شما آن موقع که مهندسان محاسب را تشکیل دادید، ریشه چه بود؟ ریشه انرژی شما بود که ما به آن ایگو می‌گوییم. برای خودتان انجمنی تشکیل دادید تا سلف یا خود را ثابت کنید و هویتی برای خودتان تعریف کردید.

دانشمندان عصب‌شناس شناختی بحثی با عنوان ایگو دپیرشن دارند. یعنی تهی شدن خود. یعنی زمانی که انرژی خود تمام می‌شود. معمولاً وقتی به فروشگاه می‌روید، اول وسایل گران‌قیمت چیده می‌شود و در آخر کالاهای فاسدشدنی مثل ماست. چون در آخر انرژی مشتری تمام شده، قدرت انتخاب عقلانی کم می‌شود. بنابراین سید را پر می‌کند. حتی مردم متوسط به خرید اغذیه اکتفا می‌کنند. چون در اینجا انرژی تهی شده است. انرژی انسان بی‌پایان نیست. انرژی انسان در بازه‌های زمانی متفاوت است.

در دوران فعلی عواملی باعث شده است که انرژی ما ته بکشد و دچار ایگو دپیرشن شویم. یعنی حرفه‌ای‌های ما با تریشان تمام شده و نمی‌توانند حرفه و صنف تشکیل دهند. بروکراسی دیوانسالاری، کاغذبازی، استبداد و نگاه امنیتی به شکل‌ها باعث شده که انرژی ما ته بکشد. عوامل متعدد دیگری خستگی عاطفی و پاس ایجاد کرده است. اگر بخواهیم تشکلی را ثابت کنیم باید چندین سال تلاش کنیم و در آخر هیچ، ما دچار یک نوع فلج ذهنی شده‌ایم. به نظر من برای چاره‌های شکل‌گیری تشکلی‌ها و اتحادیه‌ها باید فکری به حال انرژی کنیم. انرژی زایی کنیم. مخصوصاً در نسل جدید. باید

خواه ناخواه تشکلی‌ها به سمت مسایل سیاسی کشیده می‌شوند. وی گفت: «به همین دلیل دولت‌ها سعی می‌کنند، تشکلی‌های حرفه‌ای را کنترل کنند. چون می‌ترسند، تشکلی‌ها سیاسی شود. ما اول باید اختیارات خودمان را بشناسیم و بعد تشکلی‌ها را بررسی کنیم. اگر به طرف ساختار سیاسی بروم، از اهداف خود دور شده‌ام.» سپس مهندس مسگرپور در خصوص گرایش دانشجویان به رشته مهندسی گفت: «در کشورهای پیشرفته، شاید گرایش مهندسی انتخاب اول مردم نباشد اما در ایران اینطور است. در نتیجه مهندس ما به نسبت مهندس خارجی ذهن تحلیل‌گری دارد. آنها به مهندسی به صورت تکنیکی نگاه می‌کنند، اما ما تحلیلی نگاه می‌کنیم. آیا این تفاوت باعث نشده به حرفه خود تحلیلی‌تر نگاه کنند و صنف تشکیل دهند. آیا جامع بودن دانشگاه تهران بر این موضوع تأثیر نداشته؟»

دکتر فرستخواه در پاسخ به این سوالات گفت: «در آمریکا فلسفه عمل‌گرایی حاکم است اما در ایران یک نگاه شهودی و کل‌نگر وجود دارد که مربوط به پس‌زمینه فرهنگی ایرانی‌هاست. شاید این کل‌نگری باعث شده یک مهندس ایرانی فقط امور خاص مهندسی را مشاهده نکند، بلکه رابطه خود را با جامعه نیز در نظر بگیرد. پس فردی می‌شود که اشراف بیشتری به مسایل پیرامون خود دارد. شاید به همین دلیل به سمت تشکلی‌گرایی می‌رود. هر چند ما جامعه کثرت‌گرایی نداشته‌ایم. برای همین هم گیلد نداریم. گیلد از طریق تکثر و رقابت به وجود می‌آید. وضعیت

کند. به نظر می‌آید تشکیل تشکلی‌های حرفه‌ای از ابتدا برای دفاع از صاحبان حرفه در مقابل یک خطر بوده است. اما به مرور جنبه حمایت از مصرف‌کننده را نیز پیدا کرده و شکل توسعه‌ای یافتند. هر کدام از تشکلی‌ها برای هدف خاصی تشکیل می‌شوند. اما اگر بخواهند به توسعه کمک کنند باید با هم همکاری کنند. البته برخی از تشکلی‌ها هم از اهداف خود منحرف شده‌اند. این نکته برای من سوال است که پیدایش تشکلی‌ها با چه اهدافی شروع شده و چطور رشد کرده‌اند. اما در حال حاضر اگر بخواهیم از تشکلی‌های موجود برای توسعه استفاده کنیم باید سه مطلب را باید در نظر بگیریم: اول اینکه تشکلی‌ها باید خود را اصلاح کنند. دوم اینکه در کنار هم قرار گرفته و دید همه‌جانبه پیدا کنند و سوم از انحراف یکدیگر جلوگیری کنند.»

به اعتقاد مهندس ناصر نیا وجود حزب سیاسی هم مهم است. چرا که اگر نتوانیم حزب سیاسی را تحمل کنیم،

بینیم با چه روش‌هایی می‌توان دانشجویان و نسل جدید را تشویق کرد. انرژی‌ها در ایران نیاز به ترمیم دارد. البته یک سری اصلاحات هم باید انجام شود. به نظر من جامعه دهه ۴۰ با وجود همه مشکلات انرژی نمی‌گرفت، بلکه افراد را روز به روز شاداب‌تر و بشاش‌تر می‌کرد. در سال‌های اخیر حتی کلاس‌های درس دانشگاه نفس‌گیر است. بچه‌ها خسته شده‌اند.»

در ادامه نشست دکتر امیرسلیمانی با بیان تجربیات خود افزود: «من چند سال قبل عضو فیدیک بودم. بعضی اعضا خواستند که من کاندید هیات رییس شوم. کاندید شده و انتخاب هم شدم. در حالی که با سویسسی‌ها رقابت داشتم، رای آوردم. من رییس کمیته عضویت شدم. برای این که هر کشوری برای وام گرفتن باید عضو می‌شد. من باید می‌رفتم، درخواست عضویت را بررسی می‌کردم. مثلاً چین ۱۰ سال طول کشید، تا عضو شد. در این دوره به مورد جالبی برخورد کردم. چطور است که انگلستان و آمریکا اصلاً در فیدیک فعالیت ندارند؟ برزیل و آرژانتین فیدیک‌شان مرده است؟ و چرا فیدیک ایران این همه فعال است؟ نکات مثبت در مورد ایران این است که از تشکیلات حمایت شده است. اما ما در جبهه‌های مختلف فعالیت می‌کنیم.»

مهندس مهنان نیز با تأکید بر کل‌نگر بودن مهندسان ایرانی پرسید: «شما فکر می‌کنید این کل‌نگر بودن نکته مثبت است یا در بعضی اوقات عامل بازدارنده است؟ در یک سیستم آلمانی یا چینی مهندس کاری که باید انجام می‌دهد، اما اینجا مهندس سعی می‌کند به جای همه تصمیم بگیرد. اغلب اوقات ما بسیاری از عوامل بازدارنده را به ارزش تبدیل می‌کنیم.»

دکتر فراستخواه در پاسخ به این سوال گفت: «از آنجا که جامعه ما جامعه منظمی نیست و یک جامعه تصادفی است، این دید کل‌نگر به وجود می‌آید. در جوامع غربی تقسیم کار اجتماعی وجود دارد، اما در جامعه ما یک جور آنارشی به چشم می‌خورد. در این آنارشی باید با هوش زمینه‌ای کار کرد. یک جنبه منفی هم دارد که به اصطلاح "گلیم خودت را از آب بیرون بکش" معروف است. این یک راهکار منفی است، اما فرد چاره‌ای غیر از این ندارند. این راهبرد زندگی مردم است.

در جوامع دیگر مهندس "آی‌کی‌یو" دارد، اما مهندسان ما "سی‌کی‌یو" یا هوش زمینه‌ای هم دارند. مثلاً نخبگان به سازمان برنامه رفته و منافع و مسایل صنفی خود را دنبال می‌کنند. البته این به معنای مزیت نیست. بلکه یک راهکار است که مهندس هوشمند ایرانی برای بقای خود به آن نیاز

دارد.»

مهندس صادقی پناه نیز به نقطه ضعف تشکل‌ها که ناتوانی در جذب اعضاست اشاره کرد و گفت: «همه اعضا در تشکل درگیر نیستند. مثلاً در جامعه مهندسان مشاور از ۸۵۰ شرکت عضو، حدود ۸۵ عضو فعالند. اول باید راهکاری برای ایجاد انگیزه و انرژی در اعضا پیدا کرد.»

مهندس ناصر نیا نیز افزود: «ما سعی کرده‌ایم، قدرتمندها را وارد تشکل‌ها کنیم و آنها را در راس کار بگذاریم. مفهوم این است که می‌خواهیم از بالا مسایل را دیکته کنیم. در حالی که انرژی باید از پایین ایجاد شود. البته همه تشکل‌ها ظاهری انتخابی دارد، اما سعی می‌کنیم اعضای ضعیف‌تر وارد راس تشکل نشوند. در حالی که باید راهکاری برای ورود اعضای ضعیف‌اندیشه‌شده شود. باید اجازه دهیم، اعضای ضعیف‌تر منافع خود را خودش تشخیص دهد. شاید ما در قشر بالادست آن منافع

دکتر فراستخواه: در آمریکا فلسفه عمل‌گرایی حاکم است، اما در ایران یک نگاه شهودی و کل‌نگر وجود دارد. این کل‌نگری باعث شده یک مهندس ایرانی رابطه خود را با جامعه نیز در نظر بگیرد و اشراف بیشتری به مسایل پیرامون خود داشته و به سمت تشکل‌گرایی برود

را درک نکنیم. به نظرم در اغلب کشورها به همین شکل است. مثلاً در انگلستان اغلب تشکل‌ها کلمه رویال یا سلطنتی را به عنوان پسوند دارند. این باعث بی‌اعتنایی اعضا می‌شود.»

مهندس علی‌آبادی‌زاده که به همراه مهندس فرزاد تهیه‌گزارشی آماري در این خصوص را برعهده داشته‌است با توضیح مراحل تهیه گزارش گفت: «در اینجا نکته‌ای به ذهنم رسید و آن فرق حرفه و صنف است. معمولاً انتظار می‌رود که صنف‌ها از حرفه‌ها تأثیر بگیرند. اما در ایران گویا برعکس است و این نشان می‌دهد شاید سازو کار تشکل‌های ما ایراد دارد. یک نکته دیگر این که در تشکل‌های ما، فردگرایی به شدت به چشم می‌خورد. البته این پدیده در کل جامعه مشاهده می‌شود.

رویکرد دیگر اینکه گاهی از تشکل‌ها برای موفقیت فردی استفاده شده است و بسیاری از تشکل‌ها خلق‌الساعه‌اند. بنابراین این مساله را به ذهن متبادر

می‌کند که شاید این تشکل‌ها اهداف فردی داشته باشند. دوره کنونی را نمی‌توانیم با گذشته مقایسه کنیم. چون الان بسیاری از فارغ‌التحصیلان ممکن است در حرفه خود موفق نباشند. در نتیجه نمی‌توانند، وارد تشکل شوند. رقابت در حرفه بالا رفته است و یاس حرفه‌ای ایجاد شده است. به نظر من باید اول تشکل‌گرایی را در شرایط فعلی بررسی کنیم.»

مهندس فرزاد نیز پرسید: «آیا سیاست‌های آموزشی دانشگاه تهران نقشی در تشکل‌گرایی فارغ‌التحصیلان داشته است یا خیر؟»

در ادامه جلسه دکتر فرزاد به تحقیقی که در فرانسه صورت گرفته است، اشاره کرد و گفت: «کمیته روسای مدارس مهندسی فرانسه بررسی کردند که فارغ‌التحصیلان جوان ما کجا ضعف دارند. نتیجه این تحقیق این بود، زبان و کار گروهی. در مورد زبان تصمیم گرفتند، هر دانشجوی مهندسی فرانسوی حداقل دو زبان خارجی را یاد بگیرد. یکی در حد توانایی اداره کردن جلسات کاری (یعنی بسیار مسلط) و دیگری در حد خوب.

اما در مورد کار گروهی که بر اساس بررسی‌ها به این نتیجه رسیده بودند که مهندسان فرانسوی در کارهای گروهی چندملیتی نسبت به مهندسان سایر کشورهای اروپایی ضعیف‌تر عمل می‌کنند، مسئولان دانشگاه گفته بودند، ما کاری نمی‌توانیم بکنیم و آموزش کار گروهی باید از مهد کودک آغاز شود. ما هم در مورد تشکل‌ها، باید نسل میانسال وقت بگذاریم و جوانان را تشویق کند.

نکته دیگر این که جامعه باید از سنین پایین بچه‌ها را برای کار گروهی آماده کند. در حالی که این اتفاق در هیچ بخش از آموزش رسمی اتفاق نمی‌افتد و فقط وقتی دانشجویان برای گرفتن بورس خارجی اقدام می‌کنند در جریان پر کردن پرسشنامه دانشگاه‌ها با این سوال مواجه می‌شوند که آیا در فعالیت‌های گروهی و انجمنی مشارکت داشته‌اند یا خیر؟ تازه آن موقع متوجه می‌شوند که کار گروهی پارامتر مهمی است. سیستم دبیرستانی و دانشگاهی ما بچه‌ها را با این مفهوم آشنا نمی‌کنند. شرکت‌ها هم هرگز در زمان استخدام از فارغ‌التحصیلان جوان نمی‌پرسند آیا عضو تشکلی بوده‌اند یا خیر؟ اگر هم چنین سوالی طرح شود، پاسخ آن چندان برای کارفرما مهم نیست و فقط به عنوان یک سوال نمایشی طرح شده است. ما می‌توانیم در زمان استخدام یا عضویت در تشکل‌ها حداقل از متقاضیان بخواهیم، به این موارد در رزومه خود اشاره کنند. باید کار گروهی به عنوان یک ارزش تلقی شود نه به عنوان علاقه و تفتن.»

نهادسازی در آینه فنی

نشست دوم

نشست دوم کارشناسان علوم اجتماعی و فعالان کانون در خصوص "بررسی ابعاد مشارکت و تاثیرگذاری فارغ التحصیلان دانشکده فنی در ایجاد و توسعه تشکل های حرفه ای و صنفی و نقش این تشکل ها در توسعه صنعت" ۲۷ اردیبهشت در دفتر کانون برگزار شد. در این جلسه دکتر تورج امیر سلیمانی، دکتر علی اصغر سعیدی (استاد دانشکده علوم اجتماعی)، مهندس محمد جعفر صادقی پناه، دکتر اورنگ فرزانه، مهندس بهنوش فرزانه، مهندس امیر محمد علی آبادی زاده، مهندس اسماعیل مسگر پور و مهندس هرمز ناصر نیا حضور داشتند.

در ابتدای نشست مهندس اسماعیل مسگر پور، رییس هیات مدیره با توضیح دلایل برگزاری این نشست، خلاصه ای از جلسه قبل ارائه داده و پیشنهاد کرد، در بررسی نهادها، نهاد های صنفی از حرفه ای جدا شود.

وی گفت: «چون پایگاه ما کانون است ترجیح می دهیم، در خصوص تاثیر فارغ التحصیلان فنی در تشکل ها تحقیق کنیم. البته ممکن است تعداد فارغ التحصیلان فنی در یک تشکل کم باشد، اما همان تعداد کم بسیار تاثیر گذار باشند. باید به این نکته نیز توجه کنیم.»

مهندس صادقی پناه نیز پیشنهاد داد تعداد بیشتری از تشکل های صنفی، حرفه ای و علمی بررسی شوند تا جامعه آماری قابل تعبیر تری در دسترس باشد. به گفته وی تعدادی تشکل قدیمی تر هم وجود دارد که اصلا ربطی به دانشکده فنی ندارند، مثل انجمن معماران شهرساز.

دکتر سعیدی در ابتدا شرحی از تحصیلات خود به این شکل ارائه داد: «من جامعه شناسی خوانده ام و درباره موانع جامعه شناسی بازار ایران تحقیق کرده ام. در جریان این تحقیق و گفت و گو با کسبه بازار متوجه شدم آنچه که در متون رسمی نوشته شده با واقعیت متفاوت است. برای این تحقیق من با صاحبان صنایع و بازار مصاحبه می کردم و به نوعی از یک روش تاریخ شفاهی استفاده کردم. با خانواده های صنعت گر دوره پهلوی صحبت کردم. بعد از این تحقیق متوجه شدم این روش در اغلب کشورها به عنوان یک کار ملی انجام می شود.

البته این روش یکی از مشکل ترین روش هاست. چرا که زندگی پر از فراز و نشیب است و ممکن است شخص به نشیب ها اشاره نکند. یکی از روش هایی که باید نهادینه شود، همین تاریخ

با این حال آنقدر جرات داشتیم که در انتخابات دانشجویی کاندید شده، انتخاب و رییس شدم. در حالی که بلد نبودم چطور یک جلسه ۵۰ نفره را اداره کنم، اما کتاب خواندم و یاد گرفتم. راه برای فعالیت افراد در کارهای اجتماعی و فنی بسیار باز بود. وقتی هم که به دانشکده فنی آمدم سعی کردم، بسیاری از این امکانات را فراهم کنم. در دانشکده فنی همه کار توانستم انجام دهم، به جز یک کار. آن هم این کریدورهای سرد و بزرگ دانشکده است. در حالی که دانشجو به جایی نیاز دارد تا قهوه بخورد، زندگی کند و استادش را ببیند. این محیط سرد فقط برای این است که درس بخوانی و بیرون بیایی. من نتوانستم این فضا را در دانشگاه تهران تغییر دهم.»

مهندس ناصر نیا در پاسخ به دکتر امیر سلیمانی گفت: «البته ما عکس این مطلب را بررسی می کنیم. یعنی معتقدیم محیط دانشکده فنی محیطی مشوق است.»

شفاهی است. در همین تاریخ شفاهی مشخص می شود، اولین گروهی که برای تحصیل به خارج از کشور اعزام شدند، مهندسان بودند.

وی ادامه داد: «باید تمام خاطرات کسی را که دارد باز نهشته می شود، بیرون کشید. در همین خاطرات می توان به شکل علمی دلیل شکل گیری تشکل ها را پیدا کرد. البته این بررسی ها باید با سرپرستی حرفه ای های حوزه جامعه شناسی باشد. تشکل ویژگی های خاصی دارد که مربوط به دوره کنونی است.»

سپس مهندس مسگر پور به اتفاقاتی چون برگزاری مسابقات ورزشی در سال های گذشته اشاره کرد که با تشدید همبستگی و رقابت، علاقه به تشکل را در دانشجویان فنی افزایش می داد.

دکتر امیر سلیمانی، دیگر مهمان جلسه نیز با اشاره به قواعد محل تحصیل خود یعنی دانشگاه استنفورد گفت: «محیط دانشگاه بسیار زنده و فعال بود. من تنها دانشجوی ایرانی آن دوره بودم.

در ادامه مهندس صادقی پناه به بیان فعالیت‌های دانشجویان در پیش از انقلاب پرداخت: «قبل از انقلاب به غیر از درس و کلاس، فعالیت‌های فوق برنامه هم وجود داشت که دانشجویان درگیر آن بودند. مثلاً قرارداد رستوران را ما می‌بستیم نه دانشگاه. تریا و بوفه دانشکده را ما اداره می‌کردیم. به یاد دارم، یک اتاق افست داشتیم و کتاب‌ها را افست می‌کردیم تا با قیمت ارزان‌تر به دانشجویان بفروشیم. فعالیت‌های فوق برنامه نقش بزرگی در فعال کردن دانشجویان و حضور آنان در دانشکده داشت. شاید این شور و انرژی را بتوان با چنین امکاناتی ایجاد کرد. همه این نشست‌ها برای این است که ببینیم چرا تشکل‌ها بی‌رمق شده‌اند. عضو داریم اما انگیزه بسیار کم است. اکثریت فقط انتظار دارند. در حالی که شخص باید بیاید در قالب تشکل خودش کاری برای خودش بکند.»

در ادامه نشست مهندس ناصرینا و مهندس مسگرپور دیدگاه‌های خود را درباره دلایل یک‌دست‌تر بودن دانشجویان فنی بیان کردند.

مهندس مسگرپور با اشاره به سخنان مهندس ونداد گفت: «مهندس ونداد معتقد است، چون دانش آموزان نمونه دبیرستانی مهندسی را انتخاب می‌کنند، مهندسان ایرانی ذهن تحلیل‌گری دارند. در حالی که در کشورهای دیگر اینطور نیست. بنابراین از این افراد بیشتر انتظار می‌رود. شاید در دانشکده هنرهای زیبا هم، گروه معمارها دارای همین ویژگی باشند. همان موقع نیز بحث‌هایی در دانشکده در جریان بود که ما می‌خواهیم مهندس باشیم یا روشنفکر. این ویژگی دانشجویان فنی به حدی بارز بود که دانشگاه تهران در زمان انقلاب ستاد نظامی شده بود. اخیراً هم دیده‌ام دانشجویان ما مثلاً در رشته‌های ادبیات و موسیقی مقام اول را کسب می‌کنند.»

مهندس علی‌آبادی نیز با بیان تفاوت‌های جمع‌گرایی بین دانشجویان دانشکده فنی و دانشگاه شریف گفت: «بچه‌های ما بوفه شریف را گرفته بودند. می‌گفتند برخلاف دانشجویان فنی که همه به صورت جمعی، سفارش قهوه و چایی چند نفره می‌دادند، دانشجویان شریف بیشتر سفارشاتشان تکی بود و این نشان می‌داد، دانشجویان دانشکده فنی جمع‌گراتر هستند.»

وی در ادامه توضیح مختصری در خصوص گزارش تهیه شده توسط وی و مهندس بهنوش فرزنان ارائه داد.

مهندس مسگرپور نیز در تایید سخنان مهندس علی‌آبادی مبنی بر فردگرایی فارغ‌التحصیلان دانشگاه صنعتی شریف گفت: «دکتر مشایخی در مراسم ۴۰ سالگی دانشگاه صنعتی شریف می‌گفت، ما باید فکر کنیم چرا با این که بهترین دانش آموزان را جذب کرده

و بهترین امکانات را در اختیارشان می‌گذاریم، بهترین مدیران از بچه‌های ما نیستند. شاید همان روحیه فردگرایی و رقابت فشرده درسی، عامل این مساله باشد. چرا که دوستان هم‌کلاسی دبیرستان من که در شریف درس خوانده‌اند، آن عرق فنی‌ها را ندارند. در حالی که همه در یک دبیرستان و یک شهر بودیم و در دانشگاه هم جدا شدیم.»

در ادامه نشست مهندس بهنوش فرزنان سوالاتی را به این شرح از پیشکسوتان پرسید: «آیا ضعف تشکل‌گرایی در حرفه ما نیست؟ حرفه ما آن طور که باید نیاز را برای تشکیل تشکل ایجاد می‌کند؟ بنابراین شاید نوع متفاوت تشکل هم در مشارکت فارغ‌التحصیلان فنی تاثیر داشته باشد.»

این نشست با پرسش‌های مهندس مسگرپور از دکتر سعیدی ادامه یافت: «روحیه عدم تشکل‌گرایی چقدر به وسیله سیاست‌های کلان کشور دیکته می‌شود؟ آیا این روحیه به خاطر هزینه‌هایی که حکومت ایجاد می‌کند، تقویت نمی‌شود؟»

دکتر سعیدی در پاسخ گفت: «من ابتدا باید سه نکته را ذکر کنم. اول اینکه باید تاریخ مدرسه فنی ایران و

دکتر سعیدی: مشکل اول این است که طبق یک مدل معروف همیشه تشکل‌ها را در تقابل با دولت ترسیم کرده‌اند. مشکل دوم خود تشکل‌ها هستند. در حال حاضر تشکل‌ها در نقطه بحرانی قرار گرفته‌اند. نقطه‌ای که در جامعه‌شناسی به آن بحران اخلاق حرفه‌ای می‌گوییم. ما مشروعیت خود را از دانش می‌گیریم. باید ببینیم در سه بخش گروه حرفه‌ای‌ها، آموزش دانش و رعایت استاندارد چه اتفاقی افتاده است

بوده‌اند و دولت طرف دیگر. شاید به دلیل حضور دانش آموزان ممتاز در دانشکده فنی، دولت بعد از انقلاب روی همین تشکل‌ها تمرکز کرد. چون پیش از انقلاب چنین مدل و رابطه‌ای چندان صدق نمی‌کرد. متأسفانه این اندیشه وجود دارد که دولت و NGO ها هدف مشترکی را دنبال نمی‌کنند. بنابراین دولت به همه تشکل‌ها حساسیت دارد. اگر اهداف مشترک داشته باشد، دو حالت پیش می‌آید اگر دولت فکر کند تشکل‌ها برای رسیدن به این اهداف مشترک ابزاری دارند که دولت ندارد، بهترین حالت است و این دو با هم کار می‌کنند. در واقع هر دو واقف باشند که اهداف مشترکی و ابزارهای متفاوت دارند. حالت دوم این است که هدف مشترک و ابزارها نیز مشترک باشد. در این حالت نیروها هدر می‌رود. در بدترین حالت که در دولت قبل اتفاق افتاد این باور بود که نه اهداف مشترک است و نه ابزارها. بنابراین این باور یکی از موانع است. بخش دوم خود تشکل‌ها هستند. در حال حاضر تشکل‌ها نیز در نقطه بحرانی قرار گرفته‌اند. نقطه‌ای که در جامعه‌شناسی به آن بحران اخلاق حرفه‌ای می‌گوییم.»

دکتر سعیدی ادامه داد: «در مورد اخلاق حرفه‌ای، باید ببینیم چه مشکلی پیش آمده است. ما مشروعیت خود را از دانش می‌گیریم و باید استانداردها را رعایت کنیم و متعهد به گروه همالان (گروه همسان و هم حرفه) باشیم. باید ببینیم در این سه بخش یعنی گروه حرفه‌ای‌ها، آموزش دانش و رعایت استاندارد چه اتفاقی افتاده است. ما به این روند دوره گذار از روابط و منافع شخصی به روابط و منافع غیرشخصی می‌گوییم. البته بعد از انقلاب نسبت به قبل از انقلاب روابط بسیار شخصی‌تر شده است.»

مهندس مسگرپور نیز یادآوری کرد که در دولت جدید تشکل‌ها جدی‌تر گرفته شده‌اند: «من در زمان تشکیل دولت جدید از طریق چند تشکل در جریان بودم. این دولت به طور مشخص به نظرات تشکل‌ها بسیار بها داد. از همه تشکل‌ها خواسته شد که نظرات خود را در مورد کابینه و معاونان آن ارائه بدهند. بعد از حدود ۲۰ سال در شورای عالی فنی که بالاترین مقام فنی کشور است، یک نفر از سندیکای شرکت‌های ساختمانی، مهندس دادمان، معرفی شد. حکم این مقام برای ۸سال توسط رییس‌جمهور داده می‌شود. همین الان یک اتاق فکر در سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی و ریاست جمهوری تشکیل شده و در وزارت نفت هم به زودی تشکیل می‌شود.» گو این که به گفته مهندس صادقی پناه، این رویکرد هم نسبی است. در بعضی وزارتخانه‌ها این جو حاکم نیست و برخی فکر می‌کنند با تشکل‌ها تضاد منافع دارند.

به اعتقاد دکتر سعیدی، بدنه بروکراتیک دولت خود یکی از موانع پایداری این اتاق فکرهاست.

آلمان را که قبل از دانشکده فنی تاسیس شده، بررسی کنید. به نظرم این تاریخ جالب است. دوم اینکه اگر درصد تهیه تاریخ شفاهی هستید باید روی داستان زندگی افراد تمرکز کنید و سوم اینکه بحث‌های این جلسات را به دقت ثبت کنید.

در مورد تشکل‌ها دو بحث مطرح است. طبق یک مدل معروف همیشه تشکل‌ها را در تقابل با دولت ترسیم کرده‌اند. یعنی همیشه تشکل‌ها یک طرف

کانون مهندسين فارغ التحصيل دانشکده فنی دانشگاه تهران برگزار کرد: بررسی ابعاد مشارکت و تاثیرگذاري دانشکده فنی در تشکلهای صنفی – حرفه‌ای

گردهمایی اردیبهشت ماه کانون، پس از دو نشست، به بررسی چگونگی شکل‌گیری و تکوین تشکلهای حرفه‌ای و تاثیر این تشکلهای در توسعه کارآمدتر صنعت اختصاص یافت. در این گردهمایی که به صورت کارگاه برگزار شد، جمعی از پیشگامان و فعالان عرصه تشکلهای فارغ التحصيل فنی حضور یافتند و به بیان تجربیات خود پرداختند.

شد. بنده، دکتر قالیبافیان، مهندس معین فرو مهندس محیط کرمانی از اعضای هیات مدیره این انجمن بودیم. جلسات در خیابان سعدی تشکیل می‌شد. از خودمان عکس گرفتیم و کتابچه‌ای را به همت مهندس زهری چاپ کردیم تا حرفه مهندس محاسب را معرفی کنیم. در ابتدا حدود ۱۵ نفر بودیم. بعد از دکتر کاشانی ثابت من رییس شدم. بعد از آن با پیشنهاد دکتر پورشسب انجمن ژئوتکنیک را راه‌اندازی کردیم. بعد از انقلاب هم یک مدت در جامعه مهندسان مشاور بودم. در این جامعه متصدی امور بیمه و مالیات شدم. در حالی که نه بیمه را می‌شناختم نه مالیات را.»

وی ادامه داد: «وقتی می‌بینی کمبودهایی وجود دارد، وارد میدان می‌شوی. هدف ما مشخص بود. دفاع از خود و حرفه خود.»

در ادامه مهندس محیط کرمانی به معرفی خود

متخصصان جامعه‌شناس هم باشیم که میسر نشد.»

در این نشست مهندس اسماعیل مسگرپور، عضو جامعه مهندسان مشاور، دکتر تورج امیرسلیمانی، عضو شورای مدیریت جامعه مهندسان مشاور، از اعضای فعال در فیدبک، مهندس محیط کرمانی، عضو فعال کانون مهندسين ایران و مهندس حمیدی انارکی از اعضای فعال در تشکیل خانه معدن ایران شرکت کردند.

در ادامه جلسه دکتر امیرسلیمانی در شروع بحث گفت: «قبل از هر چیز باید دیدگاه خود را درباره حرفه بیان کنم. برای من حرفه و صنف جنبه اعتقاد را دارد. از همان اول هم که به ایران بازگشتم به حرفه چسبیدم و حالا که در دوره بازنشستگی هستم روزی حدود ۱۲ ساعت کار می‌کنم. سال‌ها پیش انجمن مهندسان محاسب را پایه‌گذاری کردم. در آن زمان آقای دکتر کاشانی ثابت رییس انجمن

در ابتدای جلسه که عصر چهارشنبه، ۳۱ اردیبهشت ماه در سالن شهید رجبی دانشگاه فنی برگزار شد، مهندس میرعلیرضا مهنا، دبیر کانون هدف از برگزاری این نشست را استفاده از تجربیات خبرگان و پیشکسوتان عرصه تشکلهای فارغ التحصيل عنوان کرد و افزود: «یکی از مباحث میزان حضور و تاثیرگذاری خانواده فنی در توسعه و شکل‌گیری تشکلهای در ایران است. به این منظور دو جلسه با پیشکسوتان و جامعه‌شناسانی که سال‌های سال در این زمینه کار کرده بودند، تشکیل دادیم. در جلسه امروز به میزان تاثیرگذاری دانشکده فنی در تشکلهای می‌پردازیم. بحث این بود که به چه دلیل در قبل از انقلاب، فارغ التحصيلان ما در مقوله تشکلهای توسعه تشکلهای تاثیرگذارتر بودند. اگر این حرکت مثبت است، چطور می‌توان آن را در بین جوانان رواج داد. در این جلسه قرار بود که خدمت چند تن از

ساختمان سندیکا را پس بگیریم. ساختمانی که به حق الان جزو میراث فرهنگی است. در هیات مدیره جدید نایب رییس شدم. بعد از مدتی بنده دبیر سندیکا شدم و تا دوره قبل ادامه دادم. در زمستان سال قبل، پس از ۳۵ سال گذشته مهندس دادمان دبیر سندیکا شد و من رییس شورای عالی شدم. وی ادامه داد: «در دانشکده فنی صحبت از تشکل قدغن بود و چیزی هم به ما تعلیم ندادند. اما وقتی شروع به کار کردیم، دیدیم به صورت جمعی کارها بهتر پیش می‌رود. باید دسته‌جمعی کاری می‌کردیم. قانون کار عوض شد و قرار شد کنفدراسیون کارفرمایی که در ایران اسمش کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی است، تشکیل شود. ما پیشقدم شدیم. به نظر من مهم‌ترین خصیصه تشکل‌ها این است که باید مستقل باشند.»

مهندس عطاردیان همچنین به ماجرای انحلال کانون عالی کارفرمایان در دولت نهم و بازگشایی آن توسط اعضا و کشمکش‌های حقوقی آن اشاره کرد. در ادامه جلسه مهندس غلامرضا حمیدی انارکی (معدن ۴۶)، با اشاره به نقش دانشکده و استادان در تشویق فارغ‌التحصیلان به تشکل‌گرایی گفت: «به نظر من محیط دانشکده فنی و استادانی که در آن زمان تدریس می‌کردند، در تشویق فارغ‌التحصیلان برای شرکت در تشکل‌ها نقش بسیاری داشتند. در بسیاری از تشکل‌های امروزی رد پای بر و بچه‌های فنی را می‌بینید. وقتی ما در دانشکده بودیم، آقای جفرودی و ضیایی را می‌دیدیم که در دو تشکل شرکت داشتند و انجمن فارغ‌التحصیلان فنی هم آن زمان فعال بود. وقتی ما تازه فارغ‌التحصیل شده بودیم، این بزرگان سعی داشتند به هر تریبی که شده این فارغ‌التحصیلان جوان را برای حضور در جمع تشویق کنند. فکر کنم این مساله در شکل‌گیری شخصیت فارغ‌التحصیلان بسیار مهم بوده است. استادان در دانشکده همراه بچه‌ها در تمام مراحل شرکت می‌کردند. برایشان کارآموزی پیدا می‌کردند. در حالی که امروز این حضور کمرنگ شده است. در آن زمان مجال بود یک گردهمایی در دانشکده فنی برگزار شود و استادان در آن حضور نداشته باشند. این باعث می‌شد، دانشجویان هم تشویق شوند.»

وی در خصوص فعالیت‌هایش در تشکل‌ها گفت: «بنده هم عضو چندین تشکل بودم و هم در تاسیس چندین تشکل نقش داشتم، هم تشکل اجتماعی و هم فنی. انجمن روستاییان انارک را تشکیل داده و رییس آن هستم. انجمن سنگ را تشکیل داده و مدتی

جمع شده‌ایم که ریشه و انگیزه شکل‌گیری تشکل‌ها را بررسی کنیم. لطفاً بیشتر در این زمینه توضیح دهید که چرا این فعالیت‌ها را دنبال کردید و از این فعالیت‌ها چه انتظاری داشتید؟ و چرا الان جوانان کمتر درگیر این جور فعالیت‌ها هستند؟»

در ادامه مهندس عطاردیان گفت: «من سال ۱۳۴۲ شرکت خودم را تاسیس کردم. همان موقع درخواست عضویت در سندیکای شرکت‌های ساختمانی را دادیم. علت هم این بود که مشاهده می‌کردم، اقدامات فردی ما اگر در قالب اقدامات جمعی نباشد، به نتیجه نمی‌رسد. بنابراین عضو سندیکا شدیم. تا سال ۱۳۵۷ که در جریان انقلاب کل هیات مدیره شرکت‌های ساختمانی را دستگیر کردند. البته پس از مدتی همه آزاد شدند. بعد زمانی که تشکل در شرف نابودی بود، من و تعدادی دیگر از اعضای سندیکا تلاش کردیم و هیات مدیره جدید انتخاب کردیم. به این ترتیب سندیکا به کار خود ادامه داد. هیات مدیره موقتی برای ۶ ماه تعیین شد تا انتخابات واقعی برگزار شود. ساختمان آن را هم لاک و مهر کرده بودند که با تلاش‌های ما در همان مدت بازپس گرفته شد. در هیات مدیره جدید دکتر زیرک‌زاده دبیر و مهندس نهنودی رییس هیات مدیره شد. دکتر زیرک‌زاده گفت به شرطی قبول می‌کنم که عطاردیان به جای من کار کند. در حقیقت سال ۱۳۵۷ من دبیر سندیکا شدم. در عرض ۶ ماه دوباره سندیکا را زنده کردیم. خوشبختانه در آن زمان دولت مهندس بازرگان خیلی همراهی کرد. مهندس معین‌فر رییس سازمان برنامه بود. آقای مهندس طاهری قزوینی وزیر راه و مهندس کنیرایی وزیر مسکن. بالاخره از طریق روابط توانستیم

پرداخته و گفت: «من فارغ‌التحصیل سال ۱۳۳۷ هستم. تا سال ۴۲ پیمانکار بودم و از سال ۴۲ تا کنون مهندس مشاور هستم. ما زنده از آنیم که آرام نگیریم؛ موجهی که آسودگی ما عدم ماست. امیدوارم جوانان نیز از این اهداف داشته باشند.»

قبل از انقلاب از سال ۴۷ تا ۵۷ دبیر رشته راه و ساختمان و عضو هیات مدیره کانون مهندسیین ایران بودم. در زمان من تحولات زیادی در رشته راه و ساختمان ایجاد شد. ابتدا پیشنهادات زیادی طرح می‌شد. از جلسه سوم گفتم، هر کس هر پیشنهادی می‌دهد، خودش آن را اجرا کند. به تدریج تعداد پیشنهادهای کاهش یافت. خودم هم یک پیشنهاد را عملی کردم. ۱۲ کمیته فنی در رشته راه و ساختمان تشکیل دادم. این رشته تنها رشته‌ای بود که برای هر کمیته، دبیر و رییس تعیین کرده و دبیرخانه داشت. از اعضا استعلام می‌شد که دوست دارند در کدام کمیته فعالیت کنند. وقتی رشته را تحویل گرفتم، ۱۱۰ نفر عضو داشت و در انتها هزار و ۱۰۰ نفر عضو شده بودند.

اول کار با بعضی از آقایان مانند دکتر قالیبافیان و مهندس معصومی که صحبت می‌کردم، تمایلی به کار در کانون نداشتند. می‌گفتند به کانونی که رییس آن آقای ایکس باشد، پا نمی‌گذارم. گفتم، شما بیاید کار کنید، همت کنید و رییس را تغییر دهید. آقایان آمدند و با وجود مخالفت‌هایشان، فعالیت چشمگیری داشتند. البته مصدوره کانون باعث تاسف ما شد. مساله مصدوره اینقدر پیچیده شده که با وجود پیگیری‌های مختلف هنوز موفق به بازپس‌گیری نشده‌ام.»

در این بخش از نشست مهندس مسگرپور تذکر داد: «البته ما اینجا

مهندس ناصر نیا در خصوص انگیزه خود برای ورود به تشکل‌ها گفت: «از شخصی پرسیدند، چطور از بالای آبشار نیاگارا پریدی؟ گفت، نمی‌دانم چه کسی مرا هل داد؟ برای من هم ورود به تشکل‌ها همین قصه است. البته زمانی که در دانشکده درس می‌دادم، بسیاری از دانشجویان و فارغ‌التحصیلان می‌گفتند، بیا و یک انجمن معدن راه بیاندازیم. البته از من پیشکسوت‌تر هم بودند. به همراه آقای دکتر احمدزاده، رییس سازمان زمین‌شناسی وقت، اساسنامه را نوشتیم. گفت انجمن را تبدیل به انجمن زمین‌شناسی و معدن کنیم. در نتیجه کمی فاصله افتاد. بعد وارد کانون شدم و کمیته تخصصی معدن را راه‌اندازی کردم. به همراه دوستانی چون دکتر نعمت‌الهی جلسات را تشکیل می‌دادیم. در نوشتن قانون نقش پیدا کردیم و در قانون نظام مهندسی معدن پیش‌بینی شد. به نظر من از وقتی شهرنشینی به وجود آمد، انگیزه تشکل‌گری هم پدید آمد. لازم بود انسان‌ها دور هم جمع شوند و برای منافع مشترک به هم کمک کنند. بنابراین این حس در تمام انسان‌ها وجود دارد. پس باید برعکس سوال کنیم که چرا در برخی از جوامع این حس ضعیف می‌شود و مردم دور هم جمع نمی‌شوند؟ چرا در بعضی جوامع مردم در تشکل‌هایی که به نفع خودشان و صنفتشان فعالیت می‌کند، مشارکت نمی‌کنند؟ از سویی برای رشد یک

تشکل باید افراد مسئولیت‌پذیر در آن فعالیت کنند.» در ادامه مهندس مسگر پور از مهندس امیرمحمد علی‌آبادی‌زاده (معدن ۸۹) و مهندس بهنوش فرزانه (شیمی ۸۹) دعوت کرد تا گزارش خود را در خصوص مطالعه آماری ۶ انجمن فنی ارائه دهند. سپس مهندس علی‌آبادی‌زاده گزارش آماری خود را ارائه داد. مهندس مسگر پور ابراز امیدواری کرد که این گروه جوان بتوانند دیگر انجمن‌ها و انجمن‌های علمی را نیز بررسی کنند. جلسه با طرح سوالات حاضران و پاسخ اعضا نشست پایان یافت.

در مقطعی می‌تواند کار را پیش ببرد، اما در بعضی مقاطع می‌تواند بازدارنده باشد. وقتی از افراد مسن و باتجربه در هیات مدیره استفاده می‌شود، تشکل جذابیت بیشتری دارد. اما این حسن یک آفت هم دارد که با کنار رفتن یک یا چند نفر از آنها ممکن است محوریت تشکل از بین برود. بنابراین اگر تشکل‌ها بتوانند کاری کنند که زمانی که مشکلی ایجاد نشده است، افراد جوان‌تر وارد تشکل شده و با هدایت باتجربه‌ها کار را جلو ببرند، بسیاری از مشکلات تشکل‌ها حل می‌شود. نکته دیگر مجیز‌گویی دولت و بزرگان است که این نیز خود یک آفت است. البته صفا‌آرایی در مقابل اینها هم مشکل دیگری است. اگر بتوان راهی پیدا کرد که تشکل به مجیز‌گویی نپردازد، اما خروس جنگی هم تلقی نشود، می‌تواند بهتر کار کند.»

مهندس حمیدی‌انارکی در خصوص مسایل خانه معدن گفت: «در حال حاضر در خانه معدن علاوه بر مسایل حرفه‌ای برای ارتباط با تشکل‌های داخلی و خارجی دیگر تلاش می‌کنیم. البته در این مورد اول تشکل‌های ایرانی را هدف قرار داده و بعد تشکل‌های بین‌المللی و خارجی.»

مهندس مسگر پور نیز در ادامه افزود: «ما هم در جامعه مهندسان مشاور، شاخه مدیران جوان را تاسیس کرده‌ایم. بسیاری از مسئولیت‌ها و کارهای داوطلبانه را این بخش به عهده گرفته‌اند. حتی در فیدیک بسیار فعالند. شاخه جوانان فیدیک را اکثریت ایرانی‌ها اداره می‌کنند.

اردیبهشت سال آینده کنفرانس فیدیک در ایران برگزار می‌شود. این کنفرانس بسیار مهم است. چون از سال ۵۴ تا کنون نتوانسته‌ایم، میزبان فیدیک باشیم. این کنفرانس فرصت خوبی برای شناساندن ایران و مهندسی ایران به دنیا و آسیاست.»

مهندس ناصر نیا نیز در ادامه نشست گفت: «این سوال که به نظر به وسیله خود مهندس مهنا که بسیار فنی‌گراست طرح شد، این است که به این نتیجه برسیم، بیشتر تشکل‌های کشور ساخته فارغ‌التحصیلان فنی است. انشالا که نتیجه تحقیق همین داده مساله را تایید کند. اما گذشته از این مساله این تحقیق به این پرسش جواب می‌دهد که چرا اصولاً وجود تشکل‌ها لازم است. تشکل‌ها چه نفعی به حال جامعه و خود دارند؟ و چه طور به وجود می‌آیند؟ چند نوع تشکل وجود دارد؟ و انواع آن چه نقشی در جامعه دارند؟»

مهندس مسگر پور: ما اینجا جمع شده‌ایم که ریشه و انگیزه شکل‌گیری تشکل‌ها را بررسی کنیم. چرا قدیمی‌ترها این فعالیت‌ها را دنبال کردند و از این فعالیت‌ها چه انتظاری داشتند؟ و چرا الان جوانان کمتر درگیر این جور فعالیت‌ها هستند؟

عضو آن بودم. انجمن کارآفرینان نایین را تشکیل دادیم هنوز هم هستیم. در خانه معدن هم در خدمت دوستان هستیم. اولین مسایل و مشکلات انجمن‌ها و تشکل‌ها، به موسسان آن برمی‌گردد. اگر موسسان از خودگذشتگی نداشته باشند و برای یک یا چند سال اول وقت نگذاشته و هزینه نکنند، تشکل به جایی نمی‌رسد. در واقع یکی از مشکلات تشکل‌ها در سال‌های اول اعتبارات آن است. مثلاً درباره خانه معدن، اگر در روزهای اول کسی محلی را هدیه نمی‌کرد، نمی‌توانستیم کاری انجام دهیم. اما امروز می‌توانیم روی پای خودمان بیاییم اما باز هم نیروهای داوطلب مساله اصلی هستند. در انجمن‌ها خواه ناخواه، خواسته یا ناخواسته ممکن است گرایش‌های سیاسی به وجود بیاید. دولت‌ها اگر چه می‌توانند مشوق تشکیل تشکل بشوند، اما همیشه از این که تشکل قدرت بگیرد و بتواند خودنمایی سیاسی و یا حتی صنفی داشته باشد، وحشت دارند. روز اول تشویق می‌کنند، اما می‌ترسند. یکی دیگر از مسایل وجود شخصیت‌های شاخص سیاسی در تشکل است که

گزارشی مقدماتی پیرامون تاثیر گذاري مهندسين فارغ التحصيل دانشكده فني دانشگاه تهران در حوزه تشكول هاي حرفه‌اي و مهندسي كشور:

نقش دانش‌آموختگان فني در تشكول‌ها به زبان آمار

تهيه كننده: امير محمد علي آبادي زاده

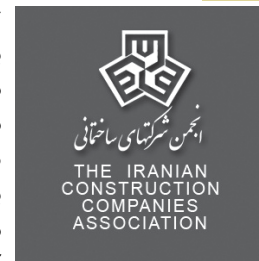
بهنوش فرزنان

اردبهبشت ماه ۱۳۹۳

آنچه در اين گزارش بدان پرداخته مي‌شود بررسي آماري است كه در ادامه ساير مطالب مطرح شده در باب تشكول گرايي به بررسي كمّي ابعاد تاثير گذاري فارغ التحصيلان دانشكده فني در تاسيس تشكول‌هاي صنفّي - حرفه‌اي موجود در ايران و در ادامه مشاركت آنها در رئوس مديريتي تشكول‌ها پرداخته مي‌شود. در روش كار با استفاده از بررسي‌هاي آماري اعضاي خانواده فني اعم از استادها و فارغ التحصيلان در هيات موسس و هيات مديره ادوار مختلف و كميته‌هاي فعال در تشكول حرفه‌اي - صنفّي مهندسي استخراج شده است كه با توجه به تاثير اين اركان در سياست گذاري و هدايت تشكول‌ها يكي از پارامترهاي موثر در بررسي مساله است.

انجمن شركت‌هاي ساختماني

پيشينه

تشكولي كه امروز به نام انجمن شركت‌هاي ساختماني شناخته مي‌شود، با بيش از شصت سال قدمت كه‌نسنال ترين

تشكول صنفّي كشور است. اگر ثبت رسمي اين تشكول را با نام سنديكاي شركت‌هاي ساختماني تولد اسمي آن بدانيم نامه شماره ۲۷۸۵۱ ثبت كل اسناد و املاك تاريخ ۱۳۲۶/۱۲/۱۱ را نشان مي‌دهد و اگر واقعيّت تشكول عملي آن را بپذيريم، بايد سالياني به عقب برگرديم كه هنوز قانون كار در ايران وجود نداشت. به هر حال سنديكاي شركت‌هاي ساختماني كه در سال ۱۳۲۶ يعني ۶۷ سال قبل به طور رسمي ثبت شد. در طول ۶۷ سال حتي يك روز هم از فعاليت باز نايستاده است.

اين تشكول مانند هر سازمان صنفّي و اجتماعي ديگر فراز و نشيب‌هايي داشته ولي هيچگاه در حمايت از آباداني و سازندگي كوتاهي نكرده است. اگر چه امروز بعضي از بنيانگذاران اوليه و بسياري از سازندگان سال‌هاي گذشته روي در نقاب تيره خاك كشيده‌اند، اما ساختمان‌هاي گوناگون، پل‌ها، راه‌هاي آهن و شوسه كه در آن

روز گاران بدون داشتن ابزار و وسايل مكانيكي و فقط با همت و كوشش شبانه‌روزي مهندسان و كارگران ايراني ساخته شده‌اند. هر يك همچون بناي يادبودي براي اين عزيزان در جاي جاي ميهن، خودنمايي مي‌كنند. هنوز بازماندگان برومند مديران برخي از آن شركت‌ها چراغي را كه پدرانشان برافروخته‌اند روشن و نوراني نگاه داشته‌اند و هنوز انجمن شركت‌هاي ساختماني همه ساله سالروز فعاليت پيشكسوتان سازندگي را گرامي مي‌دارد. در بهمن ماه ۱۳۷۲ سنديكاي شركت‌هاي ساختماني بر اساس ماده ۱۳۱ قانون كار جمهوري اسلامي ايران به "انجمن شركت‌هاي ساختماني" تغيير نام داد و با گام‌هايي محكم‌تر همراه با كاروان توسعه و پيشرفت كشور به پيش رفت.

چشم‌انداز انجمن شركت‌هاي ساختماني

ايفاي نقشي موثر در حمايت از اعضا و مشاركت در تصميم‌سازي و تصميم‌گيري براي توسعه پايدار.

ماموريت (رسالت) انجمن شركت‌هاي ساختماني

انجمن شركت‌هاي ساختماني، به عنوان يكي از قديمي ترين تشكول‌هاي صنفّي كارفرمايي كشور، با اتكا به اعتقاد راسخ صنف به امر آباداني و سازندگي، ماموريت خود را دفاع از منافع صنفّي اعضا و تعالي جايگاه انجمن و شركت‌هاي عضو در سطح ملي و فراملي با جلب اعتماد و رضايّت ذيّ نفعان و توسعه كمّي و كيفي اعضا و ارايه

خدمات مناسب به آنان مي‌داند.

هيات موسس

- ۱) شركت نسبي شهاب خسرواني و شركا (شركت نامور)
- ۲) شركت سهامي آباد به مديريت آقاي حسين صدر
- ۳) شركت سهامي بتون لار به مديريت آقاي احد صفری
- ۴) شركت سهامي راهساز به مديريت آقاي گوركين نيكيان
- ۵) شركت نسبي شايگان و آقاي شايگان
- ۶) شركت مثلث به مديريت آقاي كي قباد ظفر
- ۷) شركت سهامي كندوان به مديريت آقاي احمدي
- ۸) شركت سهامي لئون ملكي به مديريت آقاي لئون ملكي
- ۹) شركت سهامي پرژام به مديريت آقايان محمد عامري و جواد مهين
- ۱۰) شركت سهامي فن به مديريت آقاي قزويني
- ۱۱) شركت نسبي ساختمان‌هاي كشوري به مديريت آقاي احمدابتهاج
- ۱۲) شركت سهامي ري جنوب به مديريت آقاي جعفر جعفري
- ۱۳) شركت نسبي اصغر پناهي و شريك به مديريت آقاي اصغر پناهي
- ۱۴) شركت اكرا كاراميان به مديريت آقاي ميزانيان

علاءالدین روحانی (۲۰-۲۱) محمد کاظم صدقی (۱۹-۲۰) غلامرضا عظیمی (۳۹-۴۰) احمدعلی اشتری (۱۹-۲۰) جواد کامراد (۲۷-۲۸) حسن مولوی تبریزی (۱۸-۱۹) سیامک فریدی (۲۵-۲۶)

دوره‌های پس از انقلاب: شمس‌الدین نیاوندی (۲۲-۲۳) حسن شاداب (۳۸-۳۹) محمد عطار دیان (۳۷-۳۸) علی اکبر مقیمی آذر (۳۶-۳۷) رضا کیان‌زاد (۴۱-۴۲) سیروس حیدری باطنی (۴۱-۴۲) منوچهر ملک‌پانی فرد (۵۰-۵۱) عباس کریمی (۴۴-۴۵) عزت‌اله عامری حیدری (۳۹-۴۰) محمدرضا انصاری (۴۶-۴۷) علی آزاد (۴۱-۴۲) احمد افطسی (۴۶-۴۷) علی احسان (۴۵-۴۶) ابوالفضل صادق زاده (۵۰-۵۱) رکن‌الدین قوامیان (۳۱-۳۲) محسن مقدس زاده (۴۴-۴۵) غلامرضا قاضی زاده (۵۵-۵۶) محمد هاشمی صدراپی (۳۶-۳۷) عباس مازوچی (۳۹-۴۰) کاظم سماک (۴۵-۴۶) مهدی دقیقی (۴۴-۴۵) محمدتقی مرادی عمیدآبادی (۶۹-۷۰) سیروس پشتون (۴۰-۴۱) علی اصغر حسینی (۳۷-۳۸) جهانگیر عصر آزاد (۴۱-۴۲) کاظم عارف آذر (۵۲-۵۳) سیدابراهیم شریعت (۶۴-۶۵)

انجمن صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی ایران

پیشینه

انجمن صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی ایران تشکلی حرفه‌ای و غیرانتفاعی است که متعاقب چندین سال مطالعه و همکاری تنگاتنگ و صمیمانه فیما بین چهار تشکل عمده فنی و مهندسی (انجمن شرکت‌های ساختمانی، انجمن شرکت‌های پیمانکار تاسیسات و تجهیزات صنعتی ایران، انجمن مهندسان مشاور معمار و شهرساز و جامعه مهندسان مشاور ایران) که جمعا بیش از ۱۲۵۰ شرکت در آنها عضویت داشتند، در سال ۱۳۷۷ تشکیل شد و علاوه بر آنها در حال حاضر بیش از ۲۸۰ شرکت عمده مشاوره و پیمانکاری کشور اعم از دولتی، نیمه دولتی و خصوصی نیز عضو مستقیم این انجمن هستند. بدین ترتیب انتظار طولانی جامعه مهندسی کشور برای موجودیت یافتن تشکیلاتی حمایتی که بتواند توانایی‌های مهندسی و امکانات نهفته و ناشناخته این بخش را معرفی و مطرح نموده و صدور خدمات فنی و مهندسی به سایر کشورها را تسهیل و ترغیب نموده و توسعه بخشد، به پایان رسید و این نیاز مبرم برطرف شد.

امروزه براساس نیاز، تعداد بسیاری از شرکت‌های مهندسی مشاور و پیمانکار استراتژی‌های خود را مجدداً تعریف نموده، سازمان و تشکیلات خود را دوباره طراحی کرده و با تجدیدنظر در پروسه‌های کاری تلاش می‌کنند تا شرایط و وضعیت خود را برای انجام پروژه‌های فنی مهندسی در خارج از کشور با معیارهای جهانی تطبیق داده و آماده رقابت در صحنه بین‌المللی شوند.

در این راستا انجمن صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی ایران براساس وظایف تعیین شده و مسئولیت‌های محوله همکاری‌های لازم را با شرکت‌های عضو به عمل آورده و حمایت‌های لازم را در زمینه‌های مختلف از اعضا به عمل می‌آورد.

هیات موسس

۱) محمدرضا انصاری (ف) ۲) علیرضا کدخدایی (۳) حبیب‌اله غفوری (۴) گودرز معنوی (۵) فرامرز مفتخر (۶) فرزاد منوچهری (۷) طهماسب رضوی (۸) پرویز خاکپور (۹) غلامعلی رسولی (۱۰) سیامک دولت‌شاهی (۱۱) جواد صحراپیان (۱۲) احمد الهی

بررسی‌های آماری

شایان ذکر است اطلاعات ۵ دوره اول قابل دسترس نبوده و مطالب زیر مربوط به دوره ششم (سال‌های بین ۱۳۴۳ تا ۱۳۴۵) و ما بعد است.

- در تمامی ادوار تعداد ۳۹ نفر که فارغ‌التحصیل دانشکده فنی هستند، حضور داشته‌اند که ۱۱ نفر پیش از انقلاب و مابقی پس از انقلاب به عضویت هیات مدیره درآمده‌اند.

- غالب افراد دانش‌آموخته رشته راه و ساختمان بوده و تنها ۳ نفر از سایر رشته‌ها هستند.

- نمودار زیر ترکیب افراد یاد شده را در دهه‌های مختلف فراغت از تحصیل نشان می‌دهد. همان‌گونه که ملاحظه می‌شود، فارغ‌التحصیلان دهه سوم دانشکده فنی بیشترین تعداد را در بین ادوار مختلف دارا هستند.

- مطابق انتظار در دوره‌های نخستین حضور فارغ‌التحصیلان دهه اول پررنگ بوده است. به نظر می‌رسد علت آن بیش از هر چیزی اولین بودن آنها در اولین جامعه علمی کشور باشد.

- حضور فارغ‌التحصیلان فنی در سندیکا پس از پیروزی انقلاب هم به لحاظ کمی و هم از حیث تاثیرگذاری مدیریتی پررنگ تر شده است.

- اغلب، سمت‌های ریاست، نایب ریسی، دبیری و... در اختیار فارغ‌التحصیلان دانشکده فنی بوده است و چنانچه در دوره‌ای از حضور کمی اعضای فارغ‌التحصیلان دانشکده فنی در سندیکا کاسته شده ولیکن این کرسی‌ها در اکثر موارد به آنها تعلق داشته است.

- اطلاعات به دست آمده نشان می‌دهد که از اعضای هیات علمی دانشکده فنی در ترکیب هیات مدیره حضور نداشته‌اند.

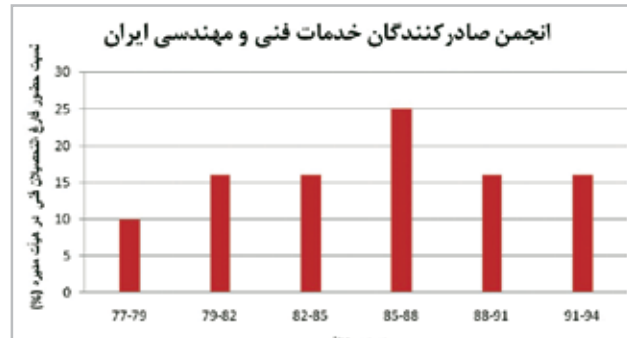
- اسامی این افراد به شرح ذیل است:

دوره‌های پیش از انقلاب: علی معینی (۱۷-۱۸) سیامک فرزند (۲۰-۲۱) اصغر روایی (۱۸-۱۹) ابوالفضل ناصحی (۲۰-۲۱) علی نیلفروشان (۳۵-۳۶)

بررسی‌های آماری

نمودار زیر بیانگر ترکیب دوره‌های مختلف انجمن است که نشان می‌دهد، در تمامی ادوار فارغ‌التحصیلان دانشکده فنی در هیات مدیره حضور داشته‌اند.

- در تمامی ادوار تنها ۳ شخص که فارغ‌التحصیل دانشکده فنی هستند در ترکیب هیات مدیره حضور داشته‌اند.
- در تمامی ادوار ریاست هیات مدیره بر عهده مهندس محمدرضا انصاری از فارغ‌التحصیلان دانشکده فنی بوده است.
- به طور کلی تغییرات ترکیب و اشخاص به ندرت اتفاق افتاده است.
- تمامی اعضای یاد شده فارغ‌التحصیل رشته راه و ساختمان هستند.

جامعه مهندسان مشاور ایران پیشینه

در دهه ۱۳۴۰ شرکت‌های "مهندسی مشاور" در دو تشکل حرفه‌ای "سندیکای مهندسين مشاور معمار" که مختص مهندسان مشاور معمار بود و "انجمن مهندسان مشاور ایران" که مهندسان مشاور ذیصلاح در سایر رشته‌ها را در بر می‌گرفت، فعال بودند. این دو تشکل به منظور صیانت یکپارچه از حقوق "مهندسين مشاور" طی نامه شماره ۷۴۷ مورخ ۱۳۵۰/۱۲/۲۵ پیش‌نویس "اساسنامه جامعه مهندسان مشاور ایران" را به معاونت فنی و نظارت سازمان برنامه ارایه کردند.

پس از تصویب آیین‌نامه تشخیص صلاحیت و طبقه‌بندی مهندسان مشاور توسط هیات وزیران در خردادماه ۱۳۵۲ که در ماده ۱۲ آن تاسیس جامعه مشاوران به منظور همکاری با سازمان برنامه پیش‌بینی شده بود، تقاضانامه ثبت و تاسیس جامعه مشاوران ایران در اول تیرماه ۱۳۵۲ برای مدت نامحدود بر اساس اساسنامه پیشنهادی و به منظور حفظ شئون و حیثیت و حقوق مهندسان مشاور و امکان استفاده بهتر از خدمات آنها از طرف موسسان: آقایان: مهندس عطاءاله اتحادیه از شرکت ایرندکو؛ دکتر علی ادیبی از شرکت علی ادیبی؛ مهندس عباسقلی بلالی از شرکت بلدکو؛ مهندس عبدالله بزرگ‌زاد از شرکت راهور؛ مهندس فرخ گل‌گلاب از شرکت ایرانی هنر؛ مهندس بیژن قویمی از شرکت استاکاد؛ مهندس امیرنصرت منقح از شرکت بنیان؛ مهندس اورنگ دانا از شرکت مدام؛ مهندس عبدالعلی حاج‌دایی از شرکت باتیر؛ دکتر حسین محمود از شرکت اوربان؛ مهندس منوچهر مرجان از شرکت مرجان؛ مهندس پرویز پژوهان از شرکت متسا.

به سازمان ثبت اسناد و املاک کشور وزارت دادگستری ارسال شد که در تاریخ ۱۳۵۲/۱۲/۷ به شماره ۱۴۷۱ به ثبت رسید و در روزنامه رسمی شماره ۸۴۹۷

مورخ ۱۳۵۲/۱۲/۲۲ درج گردید. به این ترتیب جامعه مشاوران ایران فعالیت خود را رسماً آغاز کرد.

در مجمع فوق‌العاده مورخ ۱۳۶۷/۰۷/۲۸ با بازنگری اساسنامه و تأییدیه مورخ ۱۳۶۹/۱۰/۱۰ وزارت کشور، نام "جامعه مشاوران ایران" به "جامعه مهندسان مشاور ایران" تغییر یافت.

اهم اهداف جامعه عبار تنداز:

- حفاظت، حمایت و صیانت از حقوق صنفی اعضا
- اهتمام در جهت ارتقا و روزآوری دانش فنی، علمی و تخصصی اعضا
- ارایه پیشنهادهای و راهکارهای متناسب با موضوع و اهداف "جامعه" به مسئولان سازمان‌های قانونی ذیربط
- برگزاری همایش‌ها، سمینارها، کنفرانس‌ها، کارگاه‌ها و دوره‌های آموزشی، میزگرد و جشنواره در ارتباط با موضوع و اهداف "جامعه"
- ایجاد بانک‌های اطلاعاتی در ارتباط با موضوع و اهداف "جامعه" با استفاده از فناوری‌های نوین اطلاعات
- انجام تحقیقات و پژوهش‌های علمی و تخصصی متناسب با نیازهای فنی کشور در ارتباط با موضوع و اهداف "جامعه"
- ایجاد روحیه تعاون و همکاری بین اعضا و هماهنگی بین گروه‌های تخصصی به منظور بالا بردن کیفیت و افزایش سطح بهره‌وری حاصل از کار مهندسان مشاور
- انتشار نشریات و ایجاد تارنما (سایت) جهت اطلاع‌رسانی در مورد حرفه "مهندسان مشاور" به منظور افزایش آگاهی مردم در زمینه‌های مسایل حرفه‌ای
- کوشش در جهت دستیابی به استقلال فنی با استفاده از تکنولوژی پیشرفته منطبق با شرایط فرهنگی، اجتماعی، اقلیمی و اقتصادی کشور
- برقراری ارتباط و تعامل با سازمان‌ها، مجامع و انجمن‌هایی که به نحوی با حرفه "مهندسان مشاور" مربوط هستند.

- عضویت و مشارکت در جوامع مرتبط با حرفه مهندسی مشاور
- ایجاد تسهیلات رفاهی و معیشتی جهت اعضا

جامعه مهندسان مشاور ایران علاوه بر عضویت در فدراسیون بین‌المللی مهندسان مشاور (FIDIC)، به دلیل برخورداری از توان حرفه‌ای کارشناسان و متخصصان در گروه‌های تخصصی ۲۵گانه: بازرسی فنی، بندرسازی، بهینه‌سازی مصرف انرژی، تاسیسات ساختمان، تاسیسات شهری، ترافیک و حمل و نقل، خطوط انتقال نفت و گاز، راه و راه‌آهن، ژئوتکنیک و مقاومت مصالح، سازه، سدسازی، شهرسازی، صنایع، طراحی داخلی، فرودگاه، کشاورزی و دامپروری، مخابرات، مدیریت و سیستم و مطالعات اقتصادی و اجتماعی، معادن و زمین‌شناسی، معماری، منابع آب، مهندسی محیط، مهندسی نفت و گاز و پتروشیمی، نقشه‌برداری و نیرو به جایگاهی تأثیرگذار برای به اشتراک نهادن تجربیات حرفه‌ای و تخصصی و نیز تبادل نظر در باره دانش روز جهانی مبدل شده است.

جامعه مهندسان مشاور ایران کوشش دارد تا آخرین دستاوردها و توانمندی‌های فناوری و حرفه‌ای را با برگزاری همایش‌های علمی-فنی و حرفه‌ای و دوره‌های آموزشی در رشته‌های گوناگون در اختیار اعضای خانواده بزرگ مهندسی کشور قرار دهد. همچنین با ابراز نظر در تهیه بخشنامه‌های نظام فنی اجرایی (ضوابط) تشخیص صلاحیت، شرح خدمات فنی - حرفه‌ای، تعرفه‌های حق‌الزحمه، قراردادهای تیپ و استانداردها، آیین‌نامه‌های فنی و...، فعالیت در شورای هماهنگی تشکل‌های مهندسی، صنفی، حرفه‌ای کشور و نهاد تعامل، همکاری با سازمان علمی، فرهنگی و آموزشی ملل متحد (یونسکو) و شرکت در اجلاس سالانه فیدیک (FIDIC) بر اساس اهداف تعیین شده در اساسنامه و برنامه استراتژیک مصوب شورای مدیریت، نسبت به "حرفه مهندسی مشاور" با تأکید بر اخلاق حرفه‌ای و منافع ملی - حرفه‌ای و با تکیه بر خرد جمعی رویکردی

۲- نفر از اعضای هیات علمی دانشکده فنی در ترکیب مدیریتی جامعه حضور داشته‌اند.

خانه معدن ایران

معرفی خانه معدن ایران

مواد معدنی در حقیقت مانند خون در رگ‌های صنایع جاریست و ایجاد اختلال در فعالیت‌های این حوزه به معنی افت تولید در سایر صنایع و در نهایت توقف آنها خواهد بود. معادن تامین کننده مواد اولیه مورد نیاز بسیاری از صنایع بوده و در امر خود کفایی صنعتی، ایجاد اشتغال مولد و افزایش تولید ناخالص ملی و درآمد سرانه یک کشور نقش بسزایی دارد. بسیاری از فعالیت‌های اقتصادی به مواد معدنی وابسته‌اند و صنایع معدنی به عنوان اولین بخش در زنجیره تامین سایر صنایع می‌باشند. بخش معدن و صنایع معدنی در اقتصاد کشور، جایگاه ویژه‌ای دارد. به رغم وجود منابع غنی و متنوع معدنی در کشور میزان بهره‌برداری از این منابع محدود است. در صورتیکه امکان توسعه اکتشاف بیشتر معادن فراهم شود منجر به رشد صنایع فرآوری شده با ارزش افزوده بالا گردیده و این بخش می‌تواند سهم متناهی در تولید ناخالص داخلی کشور داشته و صادرات غیرنفتی قابل توجهی را به خود اختصاص داده و از این طریق بخشی از منابع ارزی کشور تامین می‌گردد.

با توجه به جهت‌گیری‌های وزارت صنعت، معدن و تجارت بر اساس اسناد بالادستی از جمله سیاست‌های ابلاغی، سند چشم‌انداز، برنامه پنجم توسعه و... جهت‌گیری‌های عمده‌ای در بخش معدن و صنایع معدنی نظیر واگذاری امر اکتشاف به بخش خصوصی، توسعه زیرساخت‌ها، توسعه فناوری و ابزارها، توسعه صنایع فرآوری شده، ارتقا سرمایه انسانی بخش، افزایش سرعت توسعه صنعتی کشور با تامین مواد اولیه مورد نیاز آنها، توسعه توازن منطقه‌ای از طریق اشتغال مورد عنایت قرار گرفته است.

توسعه بخش معدن، منافع بسیاری چه به صورت مستقیم (بالا بردن سهم معدن در تولید ناخالص ملی) و چه به صورت غیرمستقیم (اشتغال‌زایی، توسعه در مناطق کمتر توسعه یافته، ممانعت از مهاجرت و...) به همراه دارد. عملکرد بخش معدن در سال‌های اخیر نشان داده است که این بخش در ارتباط با بحران مالی غرب یا تحریم‌ها، کمتر دستخوش تغییرات شده است، لذا بخش معدن می‌تواند به عنوان یک حرکت عظیم در اقتصاد کشور نقش ایفا کند. در کشور ما معدن کاری و بخش معدن کشور هنوز در سطح شایسته و مناسبی قرار نگرفته و از این رو نیاز برنامه‌ریزی و مدیریت بهینه این منابع را بیش از پیش ضروری می‌نماید و اهمیت این نکته زمانی مشهود می‌شود که نگاهی به نوع نگرش و برنامه‌ریزی کشورهای دیگر بیندازیم. در این حیطه اهداف و چشم‌انداز کشورهای توسعه یافته و صنعتی گرفته تا کشورهای هم‌ردیف قابل توجه است، به گونه‌ای که در جایی سازمان زمین‌شناسی آمریکا در راستای منافع سلطه‌جویانه، خود را رهبر مدیریت منابع جهان می‌داند و در جایی دیگر کشورهایی مانند هند، آرژانتین، پرو و مصر و امثال آنها با برنامه‌ریزی هدفمند تغییر قوانین و شفاف‌سازی مناسبات سالانه ارقام قابل توجهی را به صورت سرمایه‌گذاری مستقیم جذب فعالیت‌های اکتشافی و صنایع معدنی کرده‌اند.

در اواخر سال ۱۳۸۱ گروهی از نخبگان، اندیشمندان و متخصصان در بخش معدن که دغدغه نابسامانی اوضاع معادن و ذخایر زیرزمینی و کانی‌های خدادادی را در دل و دماغ داشتند، گردهم آمدند تا با چاره‌اندیشی و تدبیر

مسئولانه دارد. با توجه به ارجاع تشخیص صلاحیت شرکت‌های مهندسين مشاور به استان‌ها از سال ۱۳۸۳، با تصویب شورای مدیریت نمایندگی‌هایی در مراکز ۱۳ استان تشکیل شد که تحت مسئولیت "کمیته راهبری امور استان‌ها" آغاز به کار کرد.

دفاتر نمایندگی جامعه در استان‌های آذربایجان غربی، آذربایجان شرقی، اردبیل، اصفهان، خراسان، خوزستان، فارس، کردستان، کرمان، کرمانشاه، گیلان، مازندران و یزد است.

اعضای هیات موسس جامعه (تاریخ انتخاب ۱۳۵۲/۴/۱)

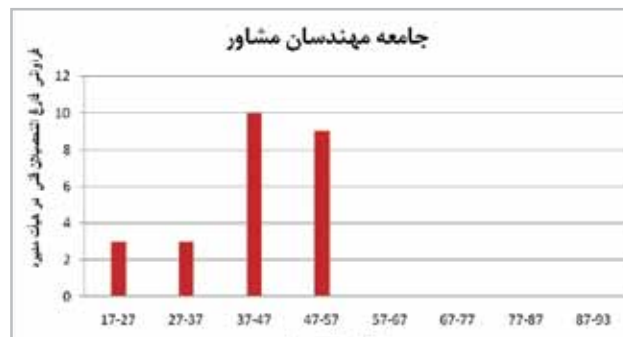
- ۱) آقای مهندس عطاءاله اتحادیه (ایرندکو)
- ۲) آقای مهندس اورنگ دانا (مدام)
- ۳) آقای دکتر حسین محمود (اوربان)
- ۴) آقای مهندس عبدالعلی حاج‌دایی (باتیر)
- ۵) آقای مهندس امیر نصرت منقح (بنیان)
- ۶) آقای دکتر محمدعلی ادیبی (محمد علی ادیبی و همکاران)
- ۷) آقای مهندس عباسقلی بلالی (بلد)
- ۸) آقای مهندس عبدالله بزرگزاد (راه‌ور)
- ۹) آقای مهندس فرخ گل‌گلاب (ف) (هنر)
- ۱۰) آقای مهندس بیژن قویمی (استاکاد)
- ۱۱) آقای دکتر منوچهر مرجان (مرجان)
- ۱۲) آقای مهندس پرویز پڑهان (متسا)

بررسی‌های آماری

- تنها تعداد ۲۶ شخص از فارغ‌التحصیلان دانشکده فنی در ادوار مختلف حضور داشته‌اند.

- از این بین ۱۶ نفر دانش‌آموخته ۶ نفر راه و ساختمان، ۴ نفر مکانیک، ۳ نفر برق و ۳ نفر معدن هستند.

و مذاقه در امور، در ساماندهی و بهینه‌سازی و صنعت معادن ایران همکاری کنند. با برپایی نشست‌های عدیده، بحث و تبادل و تعاطی آرا و نظرات کارشناسانه و تخصصی سرانجام توفیق یافتند تا در راستای هماهنگی امور حرفه‌ای و گسترش و ارتقا سطح عملیات معدنی، صنایع معدنی و تجارت جهانی مواد معدنی کشور، بند "ک" از ماده (۵) قانون اتاق بازرگانی و صنایع و معادن جمهوری اسلامی ایران را تحقق بخشند و سازمانی را تحت شماره ۱۶۳ در اتاق بازرگانی به ثبت برسانند موسوم به: "خانه معدن ایران".

اهداف خانه معدن ایران

اهداف عمده خانه معدن ایران در راستای سازماندهی و هماهنگی در امور حرفه‌ای و تخصصی معادن و توسعه و ارتقا عملیات معدنی، صنایع معدنی و تجارت بین‌المللی مواد معدنی کشور است. پاره‌ای از مهم‌ترین اهداف و وظایف این تشکل عبارتند از:

- ۱- ارتقا سطح علمی و فناوری در تولید مواد معدنی، فرآوری و صنایع معدنی و افزایش بهره‌وری در معادن و کارخانجات فرآوری و صنایع معدنی.
- ۲- ارتقا فعالیت‌های تحقیق و توسعه در معادن و صنایع معدنی.
- ۳- بازاریابی و ایجاد زمینه‌های لازم جهت حضور در بازارهای جهانی.
- ۴- تسهیل تبادل و گردش اطلاعات و تجربیات بین اعضا و سایر تشکل‌ها و بخش‌های آموزشی و تحقیقاتی داخلی و خارجی با ایجاد بانک‌های اطلاعاتی، برگزاری گردهمایی‌های علمی و تخصصی، انتشار کتب و نشریات علمی و تخصصی، برگزاری دوره‌های آموزشی، نمایشگاه‌های تخصصی داخلی و خارجی.
- ۵- تاسیس صندوق غیردولتی ضمانت صادرات.
- ۶- همکاری با دولت در تهیه و تدوین لوایح، قوانین و مقررات مرتبط با مواد معدنی، فرآوری و صنایع معدنی.
- ۷- حمایت از حقوق و منافع اعضا در مقابل مراجع داخلی و خارجی.
- ۸- بررسی، ارزیابی، مشاورت و مشارکت در برنامه‌ریزی‌های تخصصی مرتبط با مواد معدنی و فرآوری و صنایع معدنی.
- ۹- ایجاد و تقویت نظام هماهنگ آماری و کنترل کیفیت در معادن و صنایع معدنی کشور.
- ۱۰- ایجاد مراکز و موسسات ارایه‌دهنده خدمات عمومی و مشترک اعم از مالی، اعتباری بازرگانی، بیمه و غیره.

هیات موسس

- ۱) آقای مهندس غلامرضا حمیدی‌انارکی (ف)
- ۲) آقای محمدرضا بهرامن
- ۳) آقای طاهر احمدی‌نژاد (ع) (ع به معنی فارغ‌التحصیل دانشکده علوم است.)
- ۴) آقای مهندس محمد مجتهدزاده
- ۵) آقای علی الماسی
- ۶) آقای علی اصغر پورمند
- ۷) آقای حمیدرضا معصومی
- ۸) آقای ابولقاسم شفیعی

بررسی‌های آماری خانه معدن

- در ادوار مختلف، ترکیب هیات مدیره دستخوش تغییرات عمده نشده و در حدود ۳۰ درصد اعضا را مهندسين تشکيل داده‌اند.
- در تمام ادوار مختلف بين يك تا دو نفر از اعضای هیات مدیره از فارغ‌التحصیلان دانشکده فنی بوده‌اند. غلامرضا حمیدی‌انارکی (۱۳۴۶)

محمدجعفر صادقی‌پناه (۱۳۵۷)
- اعضای دیگر این تشکل را با فعالان عرصه معدن یا زمین‌شناسی تشکیل داده‌اند که فارغ‌التحصیل دانشکده علوم هستند.

انجمن صنفی شرکت‌های تاسیساتی و تجهیزاتی

پیشینه

تاسیس سال ۱۳۴۰

انجمن صنفی شرکت‌های تاسیساتی و تجهیزاتی بدو تحت نام سندیکای سازندگان، پیمانکاران و واردکنندگان تاسیسات ساختمان در تاریخ ۱۳۴۰/۱۱/۳۰ تاسیس شد، بدین ترتیب که طی نامه شماره ۱۲۳۱/۱۲۳۳ تاریخ ۱۳۴۱/۱۰/۲۳ در اداره ثبت شرکت‌ها و مالکیت صنعتی به شماره ۵۵۹

در تاریخ ۱۳۴۱/۱۰/۹ رسماً به ثبت رسید و در وزارت کار و خدمات اجتماعی وقت نیز طی نامه شماره ۱۸۸۴ در تاریخ ۱۳۴۱/۸/۲۲ ثبت شد. مراتب تاسیس آن در روزنامه رسمی شماره ۱۰۸۷۳ تاریخ ۱۳۴۱/۱۱/۱۳ درج شد و انتشار یافت. اساسنامه مربوط به نسل اول این انجمن مشتمل بر ۱۷ ماده بود که در تاریخ ۱۳۴۹/۳/۱۲ به ۲۶ ماده تغییر یافت.

اهداف اولیه تشکیل انجمن

حفظ حقوق حرفه‌ای و اجتماعی سازندگان و واردکنندگان تاسیسات ساختمانی را می‌توان محور اصلی اهداف اولیه تشکیل این انجمن دانست، لیکن در حال حاضر اهداف مورد نظر به نحو چشمگیر توسعه یافته و عبارت است از: تأمین حفظ و گسترش حقوق و منافع مشترک اعضا، هماهنگی و همفکری با دولت و سایر مقامات و نهادهای کشوری و تشکل‌های مهندسی در جهت رفع مشکلات و بهبود نظام فنی و اجرایی کشور و ... کوشش در بالا بردن کیفیت مدیریت و مهارت فنی و تخصصی مدیران و کارکنان شرکت‌های عضو، بررسی و تشخیص صلاحیت شرکت‌های همکار، مساعدت در اجرای پروژه‌های مختلف و به‌ویژه پروژه‌های صنعتی و تاسیساتی در طرح‌های ملی اعم از عمرانی و غیره. به طور خلاصه، می‌توان گفت که هدف عمومی این انجمن در حال حاضر همانا ایفای نقش و مسئولیت یک تشکل صنفی و حرفه‌ای و یک نهاد مردمی مستقل است.

تغییرات نام و اساسنامه

سندیکای سازندگان، پیمانکاران و واردکنندگان تاسیسات ساختمان در خرداد ۱۳۴۹ به عنوان "سندیکای شرکت‌های تاسیساتی" تغییر نام یافت و اساسنامه مشتمل بر ۲۶ ماده تدوین شد.
این سندیکا مجدداً از تاریخ ۱۳۷۲/۱۰/۲۲ به موجب ماده ۱۳۱ قانون کار و آیین‌نامه مصوب دیماه ۷۱ هیات وزیران، به عنوان "انجمن صنفی شرکت‌های تاسیساتی و تجهیزاتی" تغییر نام داد و تحت شماره ۱۰۴ در اداره کل سازمان‌های کارگری و کارفرمایی (به موجب نامه شماره ۱۵۴۱۳ تاریخ ۱۳۷۲/۱۱/۲ وزارت کار و امور اجتماعی) به ثبت رسید. اساسنامه مربوط به این دوره از فعالیت انجمن نیز مشتمل بر ۳۱ ماده است.

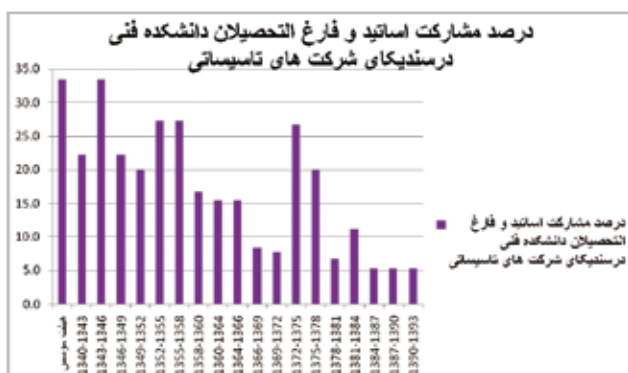
در تاریخ ۱۳۸۰/۱۱/۲۸ مجمع عمومی فوق‌العاده انجمن، ضمن تصویب اساسنامه جدید انجمن در ۲۹ ماده و ۵ تبصره، نام انجمن را به "انجمن صنفی شرکت‌های پیمانکار تاسیسات و تجهیزات صنعتی ایران" تغییر داد.

تغییرات تکمیلی در اهداف و وظایف

تغییرات تکمیلی در اهداف براساس مفاد اساسنامه جدید از تاریخ

- ۴) آقای مهندس اکبر زوار
- ۵) آقای مهندس اسکندر ارجمند
- ۶) آقای مهندس هوشنگ زرگر (بازرس)
- ۷) آقای مهندس منوچهر اسکندری (بازرس)
- ۸) آقای مهندس سیروس علایی (دبیر)

کانون مهندسين ايران

کانون مهندسين ايران در سال ۱۳۲۲ توسط جمعی از مهندسان با اهداف اصلی:

- تاثیر گذاری در امور مهندسی مطابق اصول فنی و علمی
- تامین وحدت و همکاری بین مهندسان
- کوشش در جهت بهبود وضع مادی و معنوی صنفی مهندسان و اقشار وابسته به آنها
- توسعه و تشویق کارهای فنی و علمی در ایران
- تدوین آیین نامه های صنعتی و مقررات فنی و پیشنهاد آنها به مراجع صلاحیت دار

تشکیل گردید که تا سال ۱۳۵۷ همچنان به فعالیت خود ادامه داد.

اعضای نخستین هیات مرکزی کانون عبارت بودند از:

- ۱) مهندس فریور
- ۲) مهندس حسینی
- ۳) مهندس احمد زنگنه
- ۴) مهندس شهیدی
- ۵) مهندس مهدی بازرگان
- ۶) مهندس احمد حامی
- ۷) مهندس زیرک زاده
- ۸) مهندس صفی اصفیا
- ۹) مهندس قراگوزلو
- ۱۰) مهندس اعتبار
- ۱۱) مهندس ابوذر
- ۱۲) مهندس پناهی
- ۱۳) مهندس نیرنوری

تعداد اعضای کانون مهندسين در سال اول کمتر از صد نفر در دهه دوم فعالیت به ۱۶۰۰ نفر و در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۳۵۰۰ نفر رسید.

از جمله اقدامات موثر کانون مهندسين می توان به:

- انتشار مجله صنعت از سال ۱۳۲۲ اشاره نمود که در سال ۱۳۴۶ به نشریه کانون مهندسين ايران تغییر نام داد که این مجلد در پاسخ به احتیاجات فنی کشور و صنفی مهندسين انتشار می یافت.
- عضویت در کنگره بین المللی فنی در سال ۱۳۲۵.

۱۳۸۰/۱۱/۲۸ جزو اهداف و وظایف انجمن قرار گرفت.

۱- همکاری و همفکری با دولت و مجلس به منظور پیشبرد برنامه های نوسازی و عمران و توسعه کشور.

۲- حفظ و احقاق حقوق حرفه ای شرکت های عضو در چارچوب قوانین و مقررات کشور.

۳- جلب پشتیبانی مراجع ذیصلاح مملکتی به منظور تحقق اهداف انجمن.

۴- سعی و اهتمام در جهت ایجاد امکانات لازم برای شرکت های عضو به منظور بی نیازی کشور از پیمانکاران خارجی و جلب نظر و حمایت دولت در واگذاری کلیه پروژه ها به شرکت های ایرانی به ویژه موسسات خصوصی.

۵- تشویق و ترغیب شرکت های عضو در جهت بالابردن کیفیت کار و رعایت استانداردهای مورد قبول.

۶- گردآوری آمار و اطلاعات مورد نیاز.

۷- تشکیل کنفرانس ها، سمینارها، کلاس های علمی و تخصصی انتشار نشریات به منظور آگاهی و ارتقا سطح دانش مدیران و کارکنان شرکت های عضو.

۸- رسیدگی و حل و فصل اختلافات فی مابین اعضا یا فی مابین اعضا با سایر اشخاص حقوقی و یا حقیقی طرف قرارداد با آنها.

۹- همکاری با سازمان های دولتی و وابسته به دولت، ارگان ها، نهادها و موسسات ملی به منظور اعلام نظر به آنها در مورد تهیه لوایح قانونی، مقررات و آیین نامه های مرتبط با اهداف انجمن.

۱۰- تلاش و مشارکت در تهیه و اجرای آیین نامه های مرتبط، من جمله تشخیص صلاحیت، ارجاع کار به پیمانکاران، تعیین برنده مناقصه و نظایر آن، به منظور توزیع صحیح و عادلانه کار بین شرکت های ذیصلاح عضو.

۱۱- کوشش در جهت ارتقا کیفیت و کنترل و جلوگیری از افزایش بی رویه قیمت کالاهای مختلف و ملزومات و خدمات مورد نیاز و ذیربط، اعم از داخلی یا خارجی.

۱۲- تشویق شرکت های عضو به همکاری با یکدیگر.

۱۳- تشکیل صندوق تعاون و شرکت های تعاونی به منظور حمایت فنی و مادی و خدماتی شرکت های عضو.

۱۴- کوشش در جهت ارایه خدمات فرهنگی، رفاهی، ورزشی و نظایر اینها، من جمله از طریق ایجاد باشگاه های فرهنگی و ورزشی.

۱۵- همکاری با سازمان های کارفرمایی و کارگری مربوطه و نهادهای قانونی ذی ربط در زمینه اجرای بهتر مقررات قانون کار و تامین اجتماعی.

۱۶- همکاری همه جانبه با دانشگاه ها و موسسات آموزشی به منظور ارتقا سطح دانش علمی در کشور و به ویژه دانشجویان رشته های مرتبط در جهت تربیت و تامین مدیران و متخصصان آینده کشور از طریق تبادل اطلاعات و تجربیات علمی و مدیریتی.

۱۷- اهتمام در گسترش و بالابردن کیفیت تشکیلات و همچنین ارتقا سطح مدیریت اجرایی مدیران شرکت های عضو.

۱۸- همکاری با سایر تشکلهای سازمان ها و نهادهای مشابه، نظیر سازمان های نظام مهندسی و تشکلهای مهندسی دیگر، به منظور تبیین و تقویت جایگاه خدمات فنی و مهندسی.

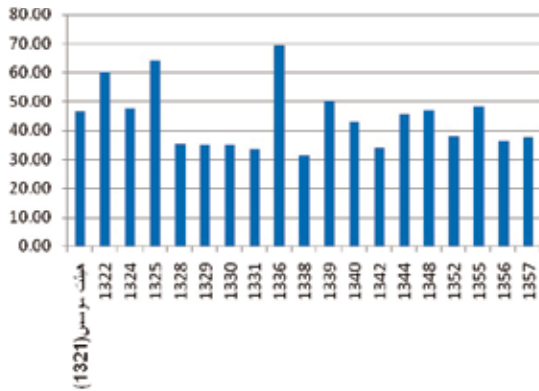
۱۹- کوشش در جهت شناساندن خدمات مهندسی شرکت های عضو در خارج از کشور و پشتیبانی از آنان در جهت صدور خدمات فنی و مهندسی.

هیات موسس

- ۱) آقای مهندس عباس خرازی
- ۲) آقای مهندس منوچهر شمس آوری
- ۳) آقای مهندس عنایت بهبهانی

درصد مشارکت استادان و فارغ التحصیلان دانشکده فنی ارکان کانون مهندسين

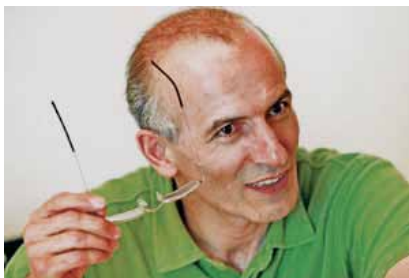
• تاسیس کمیته‌های رشته‌های مختلف در سال ۱۳۲۶ که برای رشته‌های راه و ساختمان و معماری، صنایع شیمیایی، صنایع نفت، برق و ماشین، معدن و ذوب فلزات، کشاورزی و آبیاری و ... تشکیل کمیته داده شد.

• مطرح شدن لایحه استخدام مهندسان در کانون مهندسين سال ۱۳۳۷ و تصویب آن در سال ۱۳۳۸ در مجلس.

• ساخت ساختمان مرکزی کانون مهندسين ایران با مشارکت اعضای کانون و شرکت‌های مهندسی و بهره‌برداری از آن در سال ۱۳۵۲.

نکته‌ای که درباره کانون مهندسين قابل ذکر است مشارکت گسترده استادان دانشکده فنی در آن است.

نهادسازی از دانشگاه‌ها آغاز می‌شود

دکتر مقصود فراستخواه

دکتر مقصود فراستخواه، جامعه‌شناس ایرانی و عضو هیات علمی موسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی است. تحصیلات دانشگاهی او در رشته‌های فلسفه، الهیات و برنامه‌ریزی توسعه آموزش عالی بوده است. او هم‌اکنون در دانشگاه‌های تهران، شهید بهشتی، علامه طباطبایی، آزاد اسلامی و موسسه رخداد تازه تدریس می‌کند. در ادامه مشروح نظرات دکتر فراستخواه پیرامون سوالات مطرح شده در باب ابعاد مشارکت و تاثیرگذاری فارغ التحصیلان دانشکده فنی در ایجاد و توسعه تشکلهای حرفه‌ای و صنفی و نقش این تشکلهای در توسعه صنعت ارایه شده است.

مشارکت کردند. سال ۴۱ زلزله بوئین زهرا شد، رفتند کار کردند. می‌رفتند به جنوب تهران برای کمک به نیازمندان. روایت‌های دانش‌آموختگان فنی تقریباً در من اطمینان ایجاد کرده است که دانشکده به فرهنگ خودتنظیمی دانشجویانش در آن دوره‌ها کمک کرده است. در آنها تجربه همبستگی صنفی و کار گروهی داوطلبانه را پرورش داده است. مشارکت دانشجویان آن دوره‌ها در فعالیت‌های صنفی عالی بود. در امور رفاهی خود مثل اداره فروشگاه تعاونی داوطلب می‌شدند.

در ادامه ابعاد مشارکت و تاثیرگذاری فارغ التحصیلان دانشکده فنی در ایجاد و توسعه تشکلهای حرفه‌ای و صنفی و نقش این تشکلهای در توسعه صنعت را به چه صورت می‌توان موشکافی کرد؟

این تاثیرات از کجا آب می‌خورد؟ به نظر بنده نه با نصیحت و الفاظ و نه از پر کردن در و دیوار

همچنین تنها دانش و تخصص ندهد بلکه دانشجویانش را چنان پرورش دهد که اهل عمل، توانمند برای کاربرد دانش و بهره‌گیری از علم برای تسکین مرارت‌های بشر باشند.

توانایی انسان را برای کار منظم و سیستمی و نهادسازی شکوفا کند.

توانایی کار خلاق و موثر با دیگران و عضویت موثر در تشکلهای حرفه‌ای یا حتی ایجاد و ابداع این نوع تشکلهای از جمله این شایستگی‌هاست.

اینجانب درباره دانشگاه تهران، مطالعاتی داشتم و اخیراً در تاریخ دانشکده فنی تحقیق مختصری کرده‌ام و تقریباً با روش‌های پژوهش علمی به این اطمینان رسیده‌ام که دانشکده فنی، خصوصاً در ادوار نخست خود (از ۱۳۱۳ تا ۱۳۵۷) انصافاً نفوذ و تاثیر خوبی بر دانشجویانش داشت. این نبود جز به برکت وجود مدیران و استادانی مثل بازرگان و ریاضی‌ها و مجتهدی و شفیعیه‌ها و حامی و... برای همین بود که مثلاً در سال ۴۰ سیل به محله جوادیه آمد و دانشجویان فنی در بازسازی پل‌ها

جناب آقای دکتر در ابتدا در باب ابعاد تاثیرگذاری دانشکده فنی و دانشگاه تهران در ایجاد فرهنگ گرایش به فعالیت‌های حرفه‌ای و صنفی در میان دانشجویان دانشکده فنی در دوره‌های مختلف توضیحاتی ارایه بفرمایید.

دانشگاه در درجه اول نهاد اجتماعی شدن علمی دانشجویان است. از یک دانشکده انتظار می‌رود که در وهله نخست دانش‌آموختگانی تربیت کند که عطش علم‌ورزی و فناوری و نوآوری دارند، تفکر انتقادی دارند، هنجارهای علمی و حرفه‌ای مثل بی‌طرفی و عام‌گرایی و جهان‌گرایی و شک منظم و پرسش‌گری را می‌فهمند و رعایت می‌کنند و مابقی قضایا.

اما در کنار این هدف اصلی، دانشکده و دانشکده خوب آن است که در ذهن و جان دانشجویانش ارزش‌های بشر دوستی، فعالیت‌های داوطلبانه برای تولید خیر عمومی و روح مشارکت اجتماعی و فرهنگی را نیز شعله‌ور کند.

جامعه ما چنان رمق گرفته شده است که حتی تدریس کیفی از خیلی کلاس‌ها (جز معدودی استادان لایق) رخت بر بسته است. یعنی حتی علم را چنان که باید و شاید یاد نمی‌دهیم چه رسد به پرورش شایستگی‌های اجتماعی و حرفه‌ای که مختصر به خدمت‌تان توضیح دادم. اگر دانشکده‌ها دارای استقلال آکادمیک باشند و به دست خود دانشگاهیان بر مبنای شایستگی‌های حرفه‌ای و نه ایدئولوژی‌های سیاسی اداره شوند، اگر پذیرش دانشجو و جذب هیات علمی به دست خود دانشگاهیان باشد، اگر مداخلات بیجای، روح خودتنظیمی را از دانشگاه‌ها بگیرد، اگر فضای رقابتی سالمی برای پیشرفت دانشکده‌ها به وجود بیاید و دانشگاه با فروشگاه مدرک عوضی گرفته نشود و هیات علمی از منزلت و معیشت در خور برخوردار باشد، دانشگاه‌ها می‌توانند بار دیگر از جوانان این سرزمین، انسان‌هایی هم متفکر و متخصص و نوآور و هم توانا برای نهادسازی و ایجاد تشکلهای مفید حرفه‌ای و صنفی به بار بیاورند.

در این صورت دانشکده‌ها نه تنها تولید علم و نه تنها تولید ثروت، بلکه تولید سرمایه اجتماعی می‌کنند.

شرکت و صنعت شدند. چون در دانشکده هم درس مهندسی و علمی و صنعت یاد گرفته بودند و هم روحیات اجتماعی و شخصیت و هویت‌شان بارور می‌شد.

در نهایت چگونه می‌توان الگویی برای ترویج فرهنگ تشکلهای گرای در میان نسل فعلی دانشجویان ارایه کرد؟

برای فهم این الگو شما می‌توانید موردکاوی کنید و چند نمونه واقعی از تشکلهای دانش‌آموختگان فنی را به روش علمی بررسی بفرمایید. مثلاً کانون مهندسیین از ابتدای دهه ۲۰ همین کانون در تشکیل کمیسیون کار در سال ۱۳۲۲ برای مواجهه حرفه‌ای و غیرسیاسی مهندسان با مسائلی مانند بیکاری نقش داشتند که در آن استادانی مثل ابوالحسن بهنیا، حسینی، زیرک‌زاده، بازرگان و جعفرودی بودند. نمونه دیگر مجله صنعت از ۱۳۲۲ است که صاحب امتیاز آن شادروان مهندس بازرگان و سردبیرش جناب فضل‌اله رضا (در آن موقع مهندس رضا) بود و...

متأسفانه مدتی است از کل دانشگاه و دانشکده‌های

دانشکده و دانشگاه و کوچه و خیابان با نصایح! بلکه از متن کلاس‌های درس و رفتار و منش واقعا موجود استادان و بخشی از مدیران و از فرهنگ دانشجویی که از نسلی به نسلی دیگر از دانشجویان منتقل می‌شد و از فوق برنامه‌هایی مثل ورزش و کوهنوردی و از تمرین‌های مشارکت در امور رفاهی و صنفی خود و از سنت‌های انتخاباتی و... نتیجه‌اش این می‌شد که در بچه‌های فنی نوعا نظم ذهنی، تعامل با دیگران، حل مساله، اعتماد به نفس، سخت‌کوشی در هدف، مسئولیت‌پذیری، فکر منطقی، روش تحلیل، قدرت برنامه‌ریزی، برآورد هزینه و کار، زمان و کنترل عملیات، تعهد به هنجارهای فعالیت جمعی و صنفی افزایش می‌یافت و همین‌هاست که سرمایه‌های اجتماعی برای توسعه تشکلهای حرفه‌ای داوطلبانه است، به شمار می‌آیند.

دانش‌آموختگان دانشکده تحت تاثیر همین عوامل بود که حس‌ها و توانایی‌های بالایی مدیریتی، اجرایی، صنعتی و اجتماعی از خود آشکار می‌ساختند. اولین بانک خصوصی ایران که بانک صادرات بود، به وسیله ۳ نفر از دانش‌آموختگان فنی تشکیل شد. تعداد قابل توجه‌شان صاحب

چالش تشکلهای جامعه مدنی

دکتر علی اصغر سعیدی

دکتر علی اصغر سعیدی استادیار و مدیر گروه برنامه‌ریزی و رفاه اجتماعی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران است. وی دروسی چون «اقتصاد ایران»، «جامعه‌شناسی اقتصادی»، «جامعه‌شناسی اوقات فراغت»، «سیاست بهداشت و آموزش»، «دولت و رفاه اجتماعی»، «نظام‌های تطبیقی رفاه اجتماعی»، «اقتصاد جمعیت»، «جامعه‌شناسی اقتصادی» و «طرح تحقیق» را تدریس می‌کند. دکتر سعیدی در خصوص تشکلهای گرای یادداشتی را برای خبرنامه به رشته تحریر در آورده که در زیر می‌خوانید.

دوم اینکه، هر تشکلهای رابطه‌ای در زمینه اجتماعی خاصی عمل نمی‌کند. بلکه رابطه‌ای خاص با برخی سازمان‌های دولتی در حوزه سیاست برقرار می‌کند. به عبارت دیگر، تشکلهای در خلا رشد نمی‌کنند. اهمیت این رابطه‌ها و تاثیر آن بر سرنوشت و فرآیند تحول تشکلهای اگر بیش از روابط درونی نباشد، کمتر از آن نیز نخواهد بود. بنابراین فهم ماهیت روابط تشکلهای با سازمان‌های دولتی مهم هستند.

باید پذیرفت کارکردهای متعددی است که مهندسان دانشکده فنی دانشگاه تهران در قالب این تشکلهای داشتند. از این رو تشکلهای فارغ‌التحصیلان همواره اهمیتی اجتماعی و سیاسی نیز داشته است. هدف این نوشته توجه به دو ویژگی متمایز تشکلهای حرفه مهندسان که برای فهم علل رشد و موانع گسترش فعالیت‌های حیاتی‌اند. نخست اینکه هر تشکلهای حرفه‌ای دچار تناقضات تشکلی و سازمانی از یک سو و ویژگی حرفه‌ای از سوی دیگر است.

«کانون مهندسیین فارغ‌التحصیلان دانشگاه تهران یکی از تشکلهای حرفه‌ای قدیمی در ایران است. مهندسان از جمله اولین گروه‌های تحصیل کرده‌ای هستند که در عصر رضاشاه برای ادامه تحصیل به خارج اعزام شدند و بعدها همواره نه تنها جزو گروه‌های حرفه‌ای پیش‌تاز بلکه جزو گروه‌های سیاسی نخبگان نیز بودند. اولین دسته مهندسان حزب ایران را شکل دادند و در تشکلهای سیاسی دیگر نیز تا زمان وقوع انقلاب اسلامی همواره فعال بودند. آنچه بی‌تردید

تناقض حرفه و تشکل‌گرایی

تشکل‌ها، انجمن‌های جامعه مدنی هستند که به نحو دموکراتیک اداره می‌شوند. اما ساختار بورکراتیک دارند. از سوی دیگر، تشکل مهندسان تشکلی دایمی است. اگر به انواع تشکل‌ها اعم از محله‌ای، موقتی، بخشی، حمایتی، ملی و غیره توجه کنیم، ویژگی متمایز تشکل دایمی این است که با انجام یک مأموریت وظیفه‌اش به اتمام نمی‌رسد. تشکل مهندسان به غیر از این خصوصیت حرفه‌ای نیز دارد. حرفه‌ای‌ها سه ویژگی متمایز از هر تشکل غیر حرفه‌ای دارد: نخست هر فرد حرفه‌ای مشروعیت خود را از دانش می‌گیرد، دوم اینکه باید به همالانش پاسخگو باشد، و سوم اینکه باید بر اساس استانداردهای علمی که ما در فلسفه علم آن را پارادایم‌ها یا سرمشق‌های علمی می‌نامیم، عمل کند. برخی از این خصوصیات با ویژگی تشکل به عنوان یک سازمان در تناقض و برخی از آنها مکمل خصوصیات یک تشکل است.

تشکل‌ها چاره ندارند، جز عمل کردن بر اساس اصول سازمانی. هر چقدر یک تشکل به اصول سازمانی که سلسله مراتبی عمل کند نزدیک شود - که چاره جز این هم برای افزایش کارایی ندارد - با اصول حرفه‌ای بودن بیشتر در تناقض قرار می‌گیرد. چون یک تشکل بورکراتیک مشروعیت خود را از سلسله مراتب می‌گیرد نه از دانش. بنابراین به تشکل‌های حرفه‌ای همواره سفارش می‌شود، این تناقض را درک کنند تا دچار چالش‌های تناقض حرفه و سلسله مراتب نشوند. حتی اگر مسئولان یک تشکل به نحو دموکراتیک هم انتخاب می‌شوند، باید درک کنند که این انتخاب با انتخاب علمی و حرفه‌ای متفاوت است.

به عبارت دیگر، انتخاب یک فرد برای مدیریت یک تشکل به هیچ نحو دلیل بر برتری حرفه‌ای او نسبت به دیگران نیست و هر نوع برتری علمی بر اساس شاخص‌های دیگری از جمله اجماع عالمان اندازه‌گیری می‌شود. در بسیاری موارد تشکل‌ها این تناقض را با پاک کردن صورت مساله حل می‌کنند که امری محال است. به طور مثال، اعضای را بر مسند رهبری سازمان می‌گمارند که از ولایت عقلی و علمی بیشتری برخوردار هستند. اما این امر لزوماً به افزایش کارایی سازمان تشکل نخواهد انجامید، چون افزایش کارایی سازمانی هر تشکل با مکانیسم دیگری صورت می‌گیرد که با اقتدار علمی و حرفه‌ای متفاوت است. بنابراین توصیه می‌شود که امور سازمانی تشکل به نحو دموکراتیک

و بورکراتیک حل نشود و مشکلات متمایز از مشکلات حرفه‌ای حل و فصل شود. شناخت، فهم و به رسمیت شناختن این تناقض از چالش‌های حرفه‌ای بودن و بورکرات بودن تا حد زیادی می‌کاهد.

رابطه تشکل با سازمان‌های دولتی

هر تشکلی می‌تواند یکی از انواع چهارگانه رابطه را با سازمان‌های دولتی داشته باشد: رابطه همکارانه، رابطه خصمانه، رابطه تکمیلی یا رابطه براندازانه. این قالب چهار وجهی مبتنی بر علایق و ترجیحات هر تشکل با سازمان‌های دولتی در ابزار و اهداف است. رابطه همکاری به خاطر اهداف و همچنین ابزار مشابه بین تشکل و سازمان دولتی شکل می‌گیرد؛ رابطه تضاد بر سر ابزار و اهداف متفاوت؛ رابطه تکمیلی به خاطر اهداف تکمیلی مشترک و ابزار متفاوت در رسیدن به آنها؛ و براندازانه در مواردی که اهداف متفاوت بوده است، اما ابزاری یکسان از سوی دو طرف به کار گرفته می‌شوند.

بر اساس این چهار نوع روابط ممکن می‌توان درک بهتری از رابطه هر تشکل با زمینه اجتماعی‌اش و نیز با سازمان‌های دولتی فراهم کرد. البته انواع تعاملات تنها با درک انواع ترکیب روابط بین سازمان‌های دولتی و غیردولتی - در اینجا تشکل مهندسین فارغ‌التحصیلان قابل فهم است.

بدین معنی که عوامل جدا از هم، نظیر نوع دولت (چه دولت مردم‌سالار یا اقتدارگرا)، وضعیت توسعه‌ای کشور (چه در حال پیشرفت یا کشوری عقب‌مانده)، ایدئولوژی اقتصادی حاکم بر کشور (ایدئولوژی لیبرال و بازارگرا یا اقتصاد کنترل‌شده) نمی‌توانند این نوع روابط را به خوبی تبیین نمایند.

البته همپوشی بین انواع رابطه نیز وجود دارد که ناشی از ساز و کارهای مشترک آنهاست. برای نمونه در صورت تداخل کارها و وظایف، حتی اگر رابطه غالب همکارانه باشد نمی‌توان از تنش‌ها و اختلافات اجتناب‌ناپذیر میان سازمان‌های دولتی و تشکل‌های جامعه مدنی جلوگیری کرد. اگر این همپوشی‌ها که اجتناب‌ناپذیر نیز هستند دیده نشود، این‌طور تصور می‌شود که نوعی از این چهار شکل رابطه از صحنه روابط موجود کنار کشیده است.

در صورتی که این روابط تنها نوع آرمانی را نشان می‌دهد. به عبارت دیگر، تمامی چهار شکل رابطه، لزوماً اتفاق نمی‌افتند، اما مطمئناً در رابطه بین برخی سازمان‌های دولتی و تشکل‌های غیردولتی صدق می‌کند. البته باید گفت که به

علت ظهور پدیده جهانی شدن، رهیافت‌های مشارکت‌جویانه‌تر میان این بخش‌ها بیشتر یافت می‌شود و بیش از آنکه رابطه ستیزه‌جو و براندازانه باشد، همکاری طلب است. اگر چه به طور عام برخورد سازمان‌های دولتی با سازمان‌های غیردولتی دامنه‌ای وسیع از تسهیل‌گری، برخورد خنثی، نظم‌بخشی، تا سرکوب را در بر می‌گیرد. همانطور که گفته شد هر تشکل، نهاد و سازمانی دارای مجموعه‌ای از اهداف و ابزار رسیدن به آنها می‌باشد.

با فرض اینکه تشکل‌های غیردولتی مانند کانون مهندسین نیز در امر سیاست‌گذاری دخیل هستند، رابطه سازمان‌های دولتی و آنها را در چهار شکل ممکن ترسیم می‌کنیم: (۱) تلاش برای رسیدن به هدفی مشترک با ابزار مشابه، (۲) تلاش در جهت رسیدن به اهداف متفاوت با ابزار متفاوت، (۳) تلاش برای هدفی مشترک اما ترجیحاً با ابزاری متفاوت، و (۴) ترجیح استفاده از ابزاری مشترک با اهداف متفاوت. نتیجه این موقعیت‌ها به صورت‌های ذیل بروز می‌کند: (۱) همکاری و تعاون، (۲) خصومت، (۳) تکمیل اقدامات طرف دیگر و (۴) براندازی یکدیگر.

رابطه تشکل غیرمدنی و سازمان دولتی

متمایز	مشترک	راهبردهای ترجیحی/اهداف
براندازی	همکاری	مشابه
خصومت	تکمیل	متفاوت

البته روشن است که موقعیت پنجمی نیز می‌تواند، روی دهد و آن این است که سازمان‌های دولتی و تشکل‌های غیردولتی کاری به کار یکدیگر نداشته باشند، که چنین حالتی بیشتر فرضی است. چرا که با وجود حوزه‌های مشترک فعالیت اجتماعی امکان عدم تداخل بین وظایف و اهداف سازمان‌های غیردولتی و دولت بسیار پایین می‌آید.

آنچه در مورد انواع رابطه بین تشکل‌های جامعه مدنی و سازمان‌های دولتی گفته شد به این علت است که تشکل مهندسین فارغ‌التحصیل در مورد فرآیند رشد و توسعه خود باید به نوع رابطه‌اش با سازمان‌های دولتی نیز توجه کند. اگر در برخی موارد بینش حاکم بر سازمان‌های دولتی در مورد برقراری یک رابطه همکارانه آنگونه که این تشکل می‌انگارند نباشد، باید شاهد مشکلات در رشد و تحول این تشکل بود. بنابراین همواره باید درک مشترکی از رابطه همکارانه بین کانون با هر سازمان دولتی که نیاز به همکاری با آن دارد، وجود داشته باشد.

ضرورت‌های برون‌گرایی معرفتی و اجتماعی در جامعه مهندسی

دکتر سیدمحمدامین قانعی‌راد

دکتر سیدمحمدامین قانعی‌راد، جامعه‌شناس و استاد دانشگاه‌های علامه طباطبایی و تربیت مدرس علاوه بر تدریس عضو شورای پژوهشی مرکز تحقیقات علمی کشور و مدیر گروه تخصصی علم و تکنولوژی انجمن جامعه‌شناسی ایران نیز می‌باشد. دکتر قانعی‌راد درباره مشارکت و تاثیر گذاری فارغ‌التحصیلان دانشکده فنی در ایجاد و توسعه تشکلهای حرفه‌ای و صنفی و نقش این تشکلهای توسعه صنعت یادداشتی را نگاشته‌است که در ادامه می‌خوانید.

دومین نوع پیوندهای سازمانی نیز هر چند دارای پیامدهای معرفت‌شناختی است، ولی باید به گسترش اجتماعی مهندسان کمک کند. گسترش اجتماعی اخیر نه از طریق ارتباط باخبگان شناختی ورشته‌های علمی گوناگون بلکه از طریق پیوند با گروه‌های اجتماعی گوناگون صورت می‌گیرد. ارتباط مهندسان با مردم، ذخیره‌های معرفت فرهنگی را در اختیار آنان قرار می‌دهد. گروه‌های مختلف مردم حاملان انواع سلاقی، ذوق‌ها، زیبایی‌شناسی‌ها، سبک‌های زندگی، نیازها و تقاضاهای خاص می‌باشند.

البته امروزه تحقیقات بازاریابی یک نوع ارتباط با مردم را از طریق پیمایش‌ها سازماندهی می‌کند که اغلب دارای لبه تجاری است. مهندسان اغلب برای آشنایی با ذوق‌ها و سلاقی مردم، کاربرد روش‌های بازاریابی را می‌پسندند و از استفاده از این تکنیک‌ها حمایت می‌کنند. آنان می‌خواهند بدانند مردم چه می‌خواهند و آمادگی پرداخت چه هزینه‌ای را برای تقاضاهای خود دارند. اما پیشنهاد این نوشتار شکل دادن به ارتباطی فراتر از این گونه رابطه‌ها است. مهندسان باید از دوران آموزش دانشگاهی تا مراحل تحقیق و توسعه و تولید صنعتی و تکنولوژی یک ارتباط خود را با مردم حفظ کنند. این ارتباط لزوماً دارای اهداف تجاری نبوده و حتی می‌تواند جنبه‌های خیرخواهانه و مردم‌دوستانه داشته باشد. مهندسان باید در ارتباط با مردم به آزمون مطلوبیت دیدگاه‌های خود در زمینه‌های جامعه و فرهنگ در نزد گروه‌های مختلف شهروندان بپردازند. مردم اغلب از گسترش دیدگاه مهندسی به حوزه فرهنگ و سیاست نگرانی دارند. پژوهشگران علوم اجتماعی نیز تکنوکراسی یا گرایش‌های متخصصان برای تکنیکی کردن زندگی اجتماعی و تبدیل عرصه‌های تصمیم‌انسانی به عرصه‌های تصمیم فنی را در برابر دموکراسی قرار می‌دهند. مهندسان فراتر از روابط سودمحور با گروه‌های مردم باید آمادگی پیدا کنند تا از دیدگاه‌های مردم درباره لزوم ارتباطی صمیمانه‌تر، افقی‌تر و انسانی‌تر در جامعه درس بیاموزند و بدین ترتیب خویشتنداری خود را برای جلوگیری از گسترش نگرش‌های ابزاری به قلمروی روابط اجتماعی افزایش دهند.

بدین ترتیب پیشنهاد می‌شود که دانش‌آموختگان مهندسی به جز سازمان و تشکیلات درون‌گرا به گسترش سازمان‌ها و تشکیلات برون‌گرا با ارتقا پیوندهای معرفتی و اجتماعی خود با دیگر رشته‌ها و گروه‌های اجتماعی بپردازند. این اقدام در وهله اول افق‌های شناختی و ظرفیت‌های فرهنگی جامعه مهندسان را ارتقا خواهد داد و در وهله دوم ظرفیت‌های آنان را برای خلاقیت و نوآوری افزایش می‌دهد.

بیستم ابداع شده است، بیانگر تفاوت‌های حاد فرهنگی بین رشته‌های علوم و مهندسی با هنر و علوم انسانی می‌باشد. این شکاف معرفتی یکی از دلایل پایین بودن میزان خلاقیت و نوآوری در رشته‌های فنی و مهندسی است. به میزانی که مهندسان به افق‌های تازه‌ای از دانش و بینش متفاوت، به ویژه از جنس هنر و دانش‌های انسانی، دست پیدا کنند، توانایی بیشتری برای آفرینش، طراحی و ساخت خلاق به دست می‌آورند. مهندسان ما برای افزایش دامنه معرفتی خود، نیاز به آشنایی با رشته‌ها و دروسی چون فلسفه علم، فلسفه مهندسی، جامعه‌شناسی مهندسی، جامعه‌شناسی صنعتی، تاریخ علم و فناوری، جامعه‌شناسی سازمان‌ها، هنرهای خلاق، هنرهای زیبا و تجسمی، روانشناسی خلاقیت و... دارند. دانشجویان مهندسی از دوران دبیرستان خود درگیر آموزش تخصصی ریاضیات و فیزیک بوده‌اند و بسیاری از فرصت‌ها برای آشنایی با علوم انسانی و اجتماعی از جمله ادبیات و تاریخ را از دست داده‌اند. آموزش‌هایی مثل انشا و نویسندگی حتی نقاشی در مدارس می‌تواند نطفه‌های خلاقیت را در ذهن و روح دانش‌آموزان پرورش دهد. دانش‌آموزان دبیرستانی چنان در درس تخصصی خود غرق می‌شوند که ذهنیتی یک‌بعدی و تک‌ساختی پیدای می‌کنند و این وضعیت در بسیاری از موارد در آموزش‌های مهندسی در دوره‌های دانشگاهی نیز تداوم پیدا می‌کند. مهندسان اغلب در برخورد با خلاهای معرفتی به دانش‌های مدیریت و اقتصاد احساس نیاز پیدا می‌کنند و این رشته‌ها را در دامنه مطالعات خود قرار می‌دهند. مدیریت و اقتصاد در واقع نزدیک‌ترین رشته‌های علوم انسانی به علوم و مهندسی هستند و در بسیاری از موارد نیز با این رشته‌ها پارادایم معرفتی مشترکی دارند. این اشتراک معرفتی در کاربرد مدل‌های الگوریتمیک، کمی‌گرایی، توجه به اعداد و ارقام، آزمون‌های دقیق فرضیات و... خود را نشان می‌دهد. درست این است که مهندسان به آموزش‌هایی بسیار دورتر از اقتصاد و مدیریت که حتی پارادایم‌ها و نگرش‌های محبوب آنان را به چالش بکشد، نیاز دارند.

«مهندسان معمولاً دارای قریحه و استعداد سازماندهی هستند و بیش از همه به گسترش سازمان‌های حرفه‌ای در ارتباط با مشاغل و وظایف خود به عنوان مهندس علاقه دارند. سازمان‌های حرفه‌ای یک نوع تمایل درون‌گرایانه دارند که ارتباطات بین افراد یک حرفه را افزایش می‌دهند. این نوع سازمان‌های حرفه‌ای به ایجاد روابط و تعاملات بین افراد وابسته به یک حرفه و تخصص کمک می‌کنند. امروزه یکی از نیازهای رشته‌های علمی و تخصصی ما گسترش سازمان‌های حرفه‌ای، اجتماعات تخصصی، اجتماعات معرفتی، اجتماعات علمی، اجتماعات کردار و اجتماعات خبگان است. این گونه اجتماعات به رشد دانش، طرح مسایل و آرایه تعریف‌های جدید از قلمروی تخصصی کمک می‌کنند و ایده‌های موجود را از طریق نقد و بررسی و ارزیابی جنبه‌ها و پیامدهای گوناگون آن به درجه بالاتری از بلوغ می‌رسانند و آنها را قابل دفاع‌تر می‌سازند. اجتماعات تخصصی بدین ترتیب به شکل‌گیری و گسترش ایده‌ها و پیدایش محافل و حلقه‌های فکری باری می‌رسانند. شکل‌گیری نظام‌های نوآوری در زمینه‌های گوناگون وابسته به تکوین و رشد اجتماعات تخصصی در آن زمینه‌هاست. اما مهندسان فراتر از گسترش اجتماعات تخصصی به پیوند بین اجتماعات معرفتی خود با سایر رویکردهای معرفت‌شناختی و رشته‌های علمی از یک سو و گروه‌ها و نهاد‌های اجتماعی از سوی دیگر نیاز دارند. برقراری این گونه پیوندهای بیرونی یک گرایش برون‌گرا را در اجتماعات تخصصی تقویت می‌کند. نتیجه پیوندهای بیرونی گسترش معرفتی و گسترش اجتماعی است. منظور از گسترش معرفتی، باز شدن افق‌های فکری متفاوت و دگرگشت‌های بی‌رونی یک رشته علمی خاص می‌باشد. واقعیت این است که آموزش مهندسی در دانشگاه‌های ایران در حال حاضر دارای محدودیت‌های شناختی زیادی بوده و دانش مهندسی را به طور حادی از دیگر دانش‌های بشری جدا و متمایز می‌کند. مفهوم «دو فرهنگ» که توسط سی‌پی‌اسنو رمان‌نویس و فیزیک‌دان بریتانیایی در اواسط قرن

گزارش

مهندس مهدی محیط کرمانی دانش آموخته سال ۱۳۳۷ دانشکده فنی در مقطع فوق لیسانس رشته راه و ساختمان است. این مهندس پیشکسوت فنی از کارشناسان رسمی منتخب کانون دادگستری استان تهران و چهره ماندگار صنعت راه ایران است. مهندس محیط کرمانی از سال های جوانی در تشکل های مختلف فعال بوده است که از آن جمله می توان به این موارد اشاره کرد: کانون مهندسين ايران؛ کانون مهندسين فارغ التحصيل دانشکده فنی دانشگاه تهران؛ انجمن مهندسان مشاور ايران؛ جامعه مهندسان مشاور ايران؛ سازمان نظام مهندسی ساختمان استان تهران؛ انجمن مهندسان محاسب ايران؛ انجمن صنفی مدیران فنی و اجرایی ايران؛ انجمن مهندسان راه و ساختمان ايران؛ انجمن بتن ايران؛ انجمن تونل ايران؛ شورای عالی کارشناسان رسمی؛ کانون کارشناسان رسمی دادگستری استان تهران؛ انجمن مهندسان سیویل آمریکا و چندین انجمن دیگر.

وی در سال ۱۳۵۲ به عنوان عضو هیات ریسه رشته راه و ساختمان کانون مهندسين ايران انتخاب شد و در نخستین جلسه هیات ریسه دبیری این رشته را بر عهده گرفت. در این رشته بنا به پیشنهاد مهندس محیط کرمانی، ۱۲ کمیته به این شرح تشکیل شد: راه؛ ساختمان؛ معماری؛ شهرسازی؛ ساختمان های فلزی؛ بتن مسلح؛ بتن پیش فشرده؛ زلزله؛ زمین شناسی؛ زمین شناسی مهندسی (ژئوتکنیک)؛ محیط زیست؛ ترافیک؛ لغات و اصطلاحات فنی. بر نامه فعالیت کمیته هائیز با این ترتیب تعیین شد: هفته ای یک جلسه بحث و تبادل نظر و ماهیانه یک جلسه سخنرانی درباره موضوع کمیته مربوطه. در زمان دبیری وی تعداد اعضای رشته راه و ساختمان از ۹۸ نفر با شروع فعالیت ها و ایجاد انگیزه به هزار و ۱۰۰ نفر رسید. به گفته مهندس محیط کرمانی، کانون در سال ۱۳۵۷ دارای ۵۶۰۰ نفر بود و در اساسنامه آن هم منحصر افعالیت های علمی و فنی و کاملاً غیر سیاسی پیش بینی شده بود.

جریان نحوه مصادره ساختمان کانون مهندسين ايران و اقدامات انجام شده برای استرداد آن مصادره خانه مهندسان

تهیه و تنظیم از: مهندس مهدی محیط کرمانی
عضو هیات رییس و دبیر رشته راه و ساختمان کانون مهندسين ايران

خانه کانون مهندسين ايران، با وقوع انقلاب اسلامی سال ۱۳۵۷ به مصادره در آمد و فعالیت این نهاد پس از حدود ۳۵ سال متوقف شد. پس از این اتفاق، برخی از اعضا در صدد درآمدن تا خانه خود را باز پس گیرند که تاکنون به نتیجه نرسیده‌اند. احیای کانون مهندسين ايران و باز پس گیری خانه آن نیز از مواردی است که در اساسنامه کانون به آن توجه شده است. کمیته انتشارات در دو شماره پیشین خبرنامه کانون گزارشی از تاسیس و فعالیت کانون مهندسين تهیه و منتشر کرد. در این زمینه از اعضای چون مهندس مهدی محیط کرمانی، مهندس حسن ایزدی، مهندس منوچهر احتشامی و بعضی دیگر از پیشکسوتان دانشکده فنی، کمک گرفتیم. در این شماره جزئیات مصادره این خانه و فعالیت‌های انجام شده برای باز پس گیری آن را خواهید خواند. این گزارش به همت مهندس مهدی محیط کرمانی، تهیه شده است.

مهندسين و متعلقات آن نیاز فوری دارد، با ارایه اسناد و مدارک مربوط به آن مقتضی است پس از بررسی نسبت به مصادره و تحویل آن به وزارت کشور اقدام نمایند.» سه روز بعد یعنی در تاریخ ۵۹/۴/۳۱ شعبه اول دادگاه انقلاب اسلامی مرکز جلسه فوق العاده‌ای برای رسیدگی به این درخواست تشکیل داده و رای به مصادره ساختمان کانون مهندسين و متعلقات آن داده و آن را به وزارت کشور واگذار کرد.

در توجیه این حکم آمده است:

- ۱- زمین خالصه و بنیاد سابق پهلوی و از بیت‌المال غارت شده است.
- ۲- هزینه ساختمان در زمان نخست وزیری آموزگار از بودجه نخست وزیری، از عواید نفت، و جوه دریافتی از شرکت‌های پیمانکاری دست‌اندرکار غارت بیت‌المال تأمین گردیده است.
- ۳- باشگاه آن توسط شرکت نفت ساخته شده است.
- ۴- مخارج تاسیسات کانون از راه نفوذ کارگزاران اصلی کانون یاد شده از شرکت‌ها و کارخانجات دریافت شده است.
- ۵- با دقت نظر در لیست اعضای کانون مهندسين و کارگزاران اصلی آن اکثر در ردیف شریف‌امامی، ریاضی معدوم، رضا فلاح، دفتریان و ... هستند، که به علت ارتکاب جرایم و غارت بیت‌المال، همزمان با پیروزی انقلاب از کشور فرار کرده‌اند و عده‌ای پنهان و متواری می‌باشند.

و ساختمانی در آن احداث شود.» همچنین در اخبار کانون مهندسين ايران می‌خوانیم: «نظر به استعفای کتبی آقای شریف‌امامی از ریاست کانون، هیات مرکزی طی اجلاس مورخ ۱۳۵۷/۸/۱ خود، آقای مهندس احمد زنگنه را به اتفاق آراء، به ریاست کانون انتخاب نمود و ۳۰۲ نفر عضو جدید به تعداد اعضای کانون مهندسين اضافه شد.»

پس از این شماره کانون مهندسين مجله دیگری منتشر نکرد. چرا که پس از وقوع انقلاب فعالیت آن به تعلیق درآمد. از سویی بنا به درخواست وزارت کشور، دادگاه انقلاب اسلامی مرکز رای به مصادره خانه این کانون داد که در نتیجه فعالیت کانون مهندسين را برای همیشه متوقف کرد. گو اینکه چندی بعد تعدادی از مهندسان فعالیت‌هایی را برای باز پس گیری خانه مهندسان و از سرگیری فعالیت‌های این نهاد آغاز کردند، اما این فعالیت‌ها تا کنون بی نتیجه مانده است.

صدور حکم مصادره

نخستین اقدامات برای مصادره خانه کانون مهندسين ايران سال ۵۹ به عمل آمد. حدود یک سال پس از پیروزی انقلاب، ۲۸ تیر ماه ۱۳۵۹، سرپرست وزارت کشور به رییس دادگاه‌های انقلاب اسلامی مرکز نامه‌ای نوشته و پیشنهادی را به این شرح مطرح کرد: «نظر به اینکه وزارت کشور به ساختمان کانون

ساختمان پیشین کانون مهندسين ايران در خیابان میرداماد غربی واقع شده؛ این ساختمان اکنون متعلق به بیت‌المال و در اختیار وزارت کشور است. زمین این ساختمان مهر سال ۱۳۴۷ در اختیار کانون مهندسين قرار گرفت و ساختمان آن سال ۱۳۵۲ با پول و زحمات مهندسان عضو به پایان رسید. این ساختمان در ۵ طبقه اداری و باشگاه و استخر تکمیل شده و آماده استفاده شد. گو اینکه همین استخر بعدها مستمسک مصادره همین ساختمان شد.

آخرین نشریه کانون مهندسين ايران، نشریه شماره ۶۰ بود که در آذر ماه سال ۱۳۵۷ انتشار یافت. در سرمقاله این شماره که هیات تحریریه آن را تهیه کرده بودند، بوی انقلاب به مشام می‌رسد. در سرمقاله می‌خوانیم: «وقایع تند و سریعی که چند ماهی است ناظر به کشور می‌باشد و تصمیمات غیرمنتظره و پرشتابی که از طرف هیات حاکمه برای مقابله با آنها گرفته می‌شود، موجب دگرگونی‌های نویدبخشی گردید. این امید را در دل‌ها زنده کرده است که در شئون اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و علمی و فنی مملکت تحولات اساسی پدید آید و محیطی ایجاد شود که در آن هر فردی از آحاد ملت از هر طبقه و صنفی که باشد، آزادانه و دور از هر بیم و هراسی نقش خود را ایفا و عقیده خویش را ابراز نماید..... در پانزده سال اخیر کانون توانست تا محل مناسبی برای دفتر مرکزی کانون در تهران تهیه کند

۶- و با توجه به انگیزه تشکیل کانون که مرکزی برای زد و بند و به دست آوردن کارهای پرسود مقاطع کاری و نتیجتاً غارت بیت‌المال.

۷- و محلی برای شب‌نشینی‌ها، خوش‌گذرانی‌ها، عشق‌بازی‌ها و تجمع اطراف استخر کنار زنان عریان هرزه و مشروب‌خوری‌ها بوده است.

علیهذا دادگاه انقلاب اسلامی مرکز من حیث المجموع؛ کانون مهندسين، ساختمان، تاسیسات و متعلقات آن را کلا از اموال بیت‌المال تشخیص می‌دهد و حکم به استرداد آن صادر می‌نماید و در اختیار وزارت کشور جمهوری اسلامی قرار می‌دهد تا از ساختمان و متعلقات آن در جهت نیاز خود استفاده نمایند.

۸- این رای شرعی و قطعی و لازم‌الاجراست. این ساختمان از آن پس در اختیار وزارت کشور قرار گرفت و به عنوان اداره کل امور اتباع و مهاجرین خارجی مورد استفاده این وزارتخانه قرار گرفت. با این حال مهندسان پس از مدتی به فکر بازپس‌گیری خانه خود و از سرگیری فعالیت کانون افتادند. در این زمینه اقداماتی نیز صورت گرفت.

نتیجه این اقدامات منجر به صدور مصوبه‌ای از سوی هیات دولت شد.

مصوبه هیات دولت

هیات وزیران در جلسه‌ای که در تاریخ ۲۷ اسفند سال ۱۳۶۷ تشکیل داد، مصوبه‌ای را به قرار زیر

حکم شعبه اول دادگاه انقلاب اسلامی: علیهذا دادگاه انقلاب اسلامی مرکز من حیث المجموع؛ کانون مهندسين، ساختمان، تاسیسات و متعلقات آن را کلا از اموال بیت‌المال تشخیص می‌دهد و حکم به استرداد آن صادر می‌نماید و در اختیار وزارت کشور جمهوری اسلامی قرار می‌دهد تا از ساختمان و متعلقات آن در جهت نیاز خود استفاده نمایند

تصویب کرد: «وزارت برنامه و بودجه در جهت تشویق مهندسين و تقویت بنیه فنی و مهندسی، از طریق بخش غیر دولتی جامعه مهندسين ایران را تشکیل داده و وزارت کشور در اسرع وقت نسبت به بررسی اساسنامه و ثبت آن اقدام نماید. در این جلسه همچنین موافقت شد ساختمان کانون مهندسين سابق در اختیار این جامعه قرار گیرد.»

این مصوبه حدود ۲ ماه بعد یعنی در تاریخ ۶۸/۲/۱۸

طی نامه شماره ۴۷۱/۱۱۳۷۲۲/هـ توسط دبیر هیات دولت به وزیر برنامه و بودجه و وزیر کشور ابلاغ شد. با این همه وزیر کشور پاسخ مثبتی به این مصوبه نمی‌دهد.

وزیر کشور در نامه‌ای به شماره ۱۱/۳/۳۶۶۶ این ابلاغیه را این گونه پاسخ می‌دهد: این نامه در تاریخ ۶۸/۳/۹ به ثبت رسیده است: «در خصوص تشکیل جامعه مهندسين ایران، با عنایت به قانون احزاب و اینکه پیشنهاد موضوع از طرف وزارت برنامه و بودجه می‌باشد، اساسنامه پیشنهادی جامعه مذکور را جهت بررسی لازم در کمیسیون ماده ۱۰ قانون احزاب به این وزارت ارسال نمایند....»

ضمنادر خصوص ساختمان کانون مهندسين با توجه به رای مورخ ۵۹/۴/۳۱ دادگاه انقلاب اسلامی مرکز که ساختمان و تاسیسات کانون مهندسين سابق و متعلقات آن را کلا مصادره و در اختیار وزارت کشور قرار داده تا در جهت نیازهای خود استفاده نماید، لذا با توجه به نیاز شدید وزارت کشور به ساختمان مذکور ابلاغ مصوبه فوق‌الذکر از این جهت موضوعیت قانونی ندارد.»

این نامه‌نگاری‌ها با پاسخ وزیر برنامه و بودجه ادامه می‌یابد. وزیر برنامه و بودجه در تاریخ ۶۸/۴/۱۳ طی نامه شماره ۵۱/۶۳۸-۴۵۳۵-۱۰ با ارسال پاسخ وزیر کشور و شرح کامل سوابق امر برای نخست‌وزیر، درخواست واگذاری ساختمان کانون مهندسين ایران را به جامعه مهندسين ایران مطرح کرده است: «اینک با ارسال کپی نامه وزارت کشور منضم به رای صادره و با عنایت به ماده فوق (ماده ۱۲۰ قانون محاسبات عمومی کشور) و تصویب نامه هیات وزیران دال بر تخلیه ساختمان مذکور و توجه به این مطلب که عموماً تمامی ساختمان‌های دوران طاغوت اعم از دولتی و غیردولتی در دوران انقلاب اسلامی از عناصر ناصح‌باز پس گرفته و در اختیار افراد صالح گذارده شده است، این ساختمان نیز بدین لحاظ و بنا به مقتضای فعالیت صنفی کانون مهندسين سابق در اختیار وزارت کشور قرار گرفته که با تصویب هیات محترم وزیران مقرر گردیده در اختیار افراد صالح قرار گیرد. لذا خواهشمند است دستور فرمایند ساختمان مذکور به جامعه مهندسين کشور باز پس گردانده شود.»

در نهایت دفتر نخست‌وزیر در نامه‌ای به درخواست وزیر برنامه و بودجه پاسخ داد. نامه فوق‌الذکر در تاریخ ۶۸/۴/۲۰ به شماره ۴۴۰۸۴ به عنوان وزیر برنامه و بودجه نوشته شده و رونوشت آن در اختیار وزیر کشور قرار گرفته است: «در خصوص درخواست واگذاری ساختمان کانون مهندسين سابق به جامعه مهندسين ایران جناب آقای نخست‌وزیر پی‌نوشت فرمودند. مطابق مصوبه دولت اقدام شود، وزارت کشور ساختمان بزرگ بیش از سایر سازمان‌ها دارد

و کار هم کار بسیار مفیدی است و آقای وزیر محترم کشور کمک خواهد کرد تا مشکل سریعاً حل شود.»

نامه به رییس جمهور

نامه‌نگاری‌های بین سازمان‌ها و وزارتخانه‌های مختلف در سال ۶۸ ادامه می‌یابد. پاییز این سال معاون رییس جمهور و رییس سازمان برنامه و بودجه نامه دیگری می‌نویسند. در این نامه که در تاریخ ۶۸/۸/۱۴ و به شماره ۱۴۹۲-۲۳۳۸/۵-۱ نگاشته شده، معاون رییس جمهوری و رییس سازمان برنامه و بودجه با اشاره به موافقتشان مبنی بر در اختیار گذاشتن ساختمان کانون مهندسين در جلسه مورخ ۶۸/۸/۳ و با توجه به متن مصوبه جلسه مورخ ۶۷/۱۲/۲۷ هیات وزیران و اعلام موافقت مورخ ۶۸/۴/۳۰ نخست‌وزیر، متن نامه تهیه شده به شماره ۵۱/۶۳۸-۴۵۳۵-۱۰ مورخ ۶۸/۸/۱۴ به عنوان وزیر کشور را جهت دستور مقتضی برای رییس جمهور ارسال می‌کنند.

نامه فوق‌الذکر به شماره ۶۴۰۶ در تاریخ ۶۸/۸/۱۶ توسط رییس دفتر رییس جمهور مبنی بر درخواست واگذاری ساختمان کانون مهندسين سابق به سازمان برنامه و بودجه عیناً برای وزیر کشور ارسال و در این ابلاغ قید شد: «به استحضار مقام محترم ریاست جمهوری رسید پی‌نوشت فرمودند (اقدام شود) و پیرو این نامه صورت جلسه تحویل ساختمان کانون مهندسين برای وزیر کشور نیز ارسال می‌شود.»

درخواست اعمال ماده ۳۵ قانون تشکیل دادگاه‌های کیفری ۱ و ۲ برای لغو دادنامه شماره ۸۶۴ د گ مورخ ۵۹/۴/۳۱

پس از دو سال و بعد از اینکه نامه‌نگاری‌ها به نتیجه نرسید، هفت تن از وزرا به فکر درخواست برای لغو حکم دادگاه انقلاب افتادند. بنابراین نامه‌ای به شماره ۱/۷۶۷۲ در تاریخ ۷۱/۲/۲۹ خطاب به محمد زدی، رییس قوه قضاییه، به عنوان رییس دادستان دادرسی انقلاب اسلامی ایران نوشته و درخواست خود را طرح کردند: «به موجب نامه‌ای که به امضای هفت نفر از وزاری محترم رسیده است، کانون مهندسين سابق، در زمینی که از طرف دولت واگذار شده بود، از محل فروش ساختمان قبلی و کمک‌های مالی سایر اعضای کانون، ساختمانی احداث نموده که ظاهراً حکم به مصادره آن صادر گردیده است. از آنجا که به موجب مصوبه مورخ ۱۳۶۷/۱۲/۲۷ هیات وزیران مقرر شده است سازمان برنامه و بودجه از طریق بخش غیردولتی جامعه مهندسين مشاور ایران را تشکیل دهد و از آنجا که ساختمان و وجه نقدی که مورد مصادره واقع شده، متعلق به کانونی بوده است که دارای موجودیت حقوقی مستقل و جدای از اعضا می‌باشد و عضویت بعضی از محکومین و متهمین دادگاه و دادرسی

و مبلغ بیست میلیون ریال از محل اعتبار دولت برای کمک به ساختمان کانون مهندسين پرداخت شده و هزینه تاسیسات جنبی آن از شرکت‌ها و کارخانجات نیز تامین شده است.

۳- برابر گزارش گروه اعزامی کمیته مرکزی انقلاب اسلامی، کانون مهندسين مبلغ بیش از شصت میلیون ریال در حساب‌های خود موجودی داشته است.

۴- برابر سوابق امر پروانه ساختمان در تاریخ ۱۳۴۷/۱۱/۷ از طرف شهرداری تهران به نام کانون مهندسين ایران صادر شده و با توجه به مقررات قانون شهرداری از طرف شهرداری کانون مهندسين ایران مالک شناخته شده است.

۵- محکومیت و اتهام بعضی از اعضای کانون مهندسين ایران در دادگاه و در دادسرای انقلاب اسلامی، موجب صدور حکم مصادره اموال کانون نمی‌باشد.

دادستان کل کشور در ذیل نظریه معاون اول دادستان کل کشور مرقوم داشته، «با توجه به اهمیت موضوع کانون کارشناسی و عنایت هیات محترم وزیران بدین امر با اعمال ماده ۳۵ موافقت می‌شود.»

عباس آخوندی، منصور رضوی، حسین محلوجی، غلامرضا شافعی، اکبر ترکان، محمد مهدی خلیلی و غیره طی نامه‌ای به عنوان ریاست محترم قوه قضاییه با اعلام اینکه بنا به تصویب هیات محترم دولت مقرر گردیده جامعه مهندسين ایران از طریق بخش غیردولتی تشکیل شود و از آنجا که ساختمان و وجوه نقدی که مورد مصادره قرار گرفته متعلق به کانون بوده که دارای موجودیت حقوقی مستقل و جدای از اعضای آن می‌باشد، از معظم له درخواست نموده‌اند تا پرونده مربوطه مورد تجدیدنظر قرار گیرد.

آنچه که در نظریه جناب معاون اول دادستان کل کشور به آنها اشاره شده است، به شرح زیر می‌باشد:

۱- برابر سابقه امر زمین ساختمان کانون مهندسين ایران برابر تصویب نامه مورخ ۱۳۴۵/۷/۶ هیات وزیران به کانون مهندسين واگذار می‌شود.

۲- هزینه‌های ساختمانی برابر سوابقی که در پرونده وجود دارد، از حق عضویت و کمک‌های مالی اعضای کانون و شرکت‌های پیمانکاری و از محل فروش ساختمان قبلی کانون که در خیابان جنوبی پارک شهر بوده و از محل پرداخت حق عضویت اعضای کانون در رابطه با رشته صنعت نفت تامین شده است

انقلاب در کانون مذکور علی‌القاعده نمی‌تواند علت و یا سبب صدور حکم مصادره اموال کانون باشد، لذا با توجه به این مطالب و مندرجات نامه‌ای که تصویر آن پیوست است، لازم است ترتیبی اتخاذ گردد تا پرونده مربوطه مورد تجدیدنظر قرار گرفته و حکم شرعی و قانونی مشخص شود.»

این نامه از سوی معاون اجرایی رییس قوه قضاییه به عنوان وزیر صنایع سنگین در نامه‌ای به شماره م/۱۲۳۸۳۲/۱ و در تاریخ ۷۱/۷/۲۶ پاسخ داده شد: «در خصوص پرونده کانون مهندسين سابق و اعاده ساختمان آن به جامعه مهندسين ایران به استحضار می‌رساند از آنجایی که حسب گزارش دادستان انقلاب اسلامی تهران به موجب دادنامه شماره ۸۶۴ د گ ۱ مورخ ۵۹/۴/۳۱ حکم به استرداد تاسیسات و متعلقات کانون مهندسين به نفع وزارت کشور صادر شده است، در صورتی که امکان انتقال از طریق هیات محترم دولت نباشد، چون رای صادره قطعی بوده است، به نظر می‌رسد که از طریق تقاضای اعمال ماده ۳۵ قانون تشکیل دادگاه‌های کیفری ۱ و ۲ و شعب دیوان عالی کشور امکان تجدیدنظر فراهم باشد.»

در تاریخ ۷۲/۲/۵ دادنامه شماره ۹۲ شعبه سی و دوم دیوان عالی کشور اقدام به صدور رای در این مورد کرد. پس از تشریح نحوه رای شعبه اول دادگاه انقلاب اسلامی مرکز، در این رای چنین آمده است: «اخیراً پس از گذشت حدود ۱۲ سال از اجرای حکم دادگاه، هفت نفر از وزاری محترم دولت جمهوری اسلامی ایران به شرح زیر: جنابان آقایان، محمد هادی نژاد حسینیان، سید محمد غرضی، بیژن زنگنه،

متن رای صادره با توجه به جریان مشروحه در متن مقدمه رای، به شرح زیر است: «نظر به مراتب فوق، چون دلیل موجهی که دلالت بر عدم صحت حکم صادره از دادگاه انقلاب مرکز بنماید، ذکر نشده است و اشکالات مذکوره در نظریه جناب معاون اول دادستان محترم کل کشور با توجه به جهات یاد شده غیروارد است. لذا تجدیدنظر خواهی از دادنامه به جهت عدم انطباق با ماده ۳۵ قانون تشکیل دادگاه‌های کیفری یک و دو با آن مردود می‌گردد.»

ماجرای دیوان عدالت اداری کشیده شد

تا اینجا نامه‌نگاری‌ها و درخواست‌هایی نتیجه ماند. با این حال، معاون وقت رییس جمهور و رییس سازمان برنامه و بودجه در تاریخ ۲۲/۷/۲۵ مجدداً در نامه‌ای به شماره ۱۴۱۸۹/۵۱-۱ به رییس دیوان عالی کشور در ارتباط با این دادنامه نگاشتند که در آن چنین آمده است: «هیات محترم وزیران در جلسه مورخ ۶۷/۱۲/۲۷ تصویب و مقرر نمودند در جهت تشویق مهندسیین و تقویت بنیه فنی و مهندسی از طریق بخش غیردولتی جامعه مهندسیین ایران را تشکیل داده و وزارت کشور در اسرع وقت نسبت به بررسی اساسنامه و ثبت آن اقدام و ساختمان کانون مهندسیین سابق در اختیار این جامعه قرار گیرد و سازمان برنامه و بودجه را مأمور انجام این مصوبه فرمودند. نظر هیات محترم قضات شعب دیوان عالی کشور و جناب عالی را در مورد مالکیت ساختمان مورد نظر با فرض تحقق حکم استرداد اعلام و در مورد نحوه امکان اجرای مصوبه هیات وزیران نیز در صورت مصلحت راهنمایی لازم مبذول فرمایند.»

رییس دیوان عالی کشور نیز این نامه را بی‌پاسخ نگذاشت. در پاسخ وی در نامه‌ای به شماره ۱۶۳۱۱-۱ و تاریخ ۷۲/۸/۱۳ آمده است: «شعبه اول دادگاه انقلاب مرکز در تاریخ ۵۹/۴/۳۱ حکم مصادره ۸۶۴ دگ ۱ را صادر نموده و من حیث المجموع کانون مهندسیین، ساختمان و متعلقات آن را کلا از اموال بیت‌المال تشخیص و حکم به استرداد آن صادر نموده است. حکم مزبور شامل دو جزء متمایز است:

جزء اول این حکم جنبه قضایی و قاطعیت دارد این حکم بر حسب درخواست دادستان کل براساس ماده ۳۵ قانون مصوب ۳۱ خرداد ماه ۳۶ در شعبه ۳۲ دیوان عالی کشور برای رسیدگی تجدیدنظر مورد بررسی قرار گرفته لیکن با رسیدگی لازم اعتراض غیر وارد بوده و حکم دادگاه انقلاب تایید و تسجیل شده و تعلق این اموال به بیت‌المال مسلمین از هر جهت قطعیت یافته است.

جزء دوم حکم جنبه اداری دارد و دادگاه انقلاب اسلامی مرکز بر حسب درخواست سرپرست محترم وزارت کشور در آن زمان، اجازه داده است که وزارت کشور در جهت نیاز خود از ساختمان کانون

کانون مهندسی
تلفن: ۱۹۹۶۶ ۵۸ ۰۰۰۰۲

۶- طی تلکس شماره ۴۸۴-۵۱-۳۸۲۲-۱ در تاریخ ۱۳۶۸/۳/۲۴ وزارت برنامه و بودجه از وزرات کشور درخواست تخلیه ساختمان را مطرح نمود.

۷- وزیر کشور طی نامه شماره ۱/۳/۳۶۶۶ در تاریخ ۱۳۶۸/۴/۷ به وزیر برنامه و بودجه اعلام کرد، این ساختمان در تاریخ ۱۳۵۹/۴/۳۱ صادره و به وزارت کشور تحویل گردیده است. ایشان همچنین نیاز شدید وزارت کشور به ساختمان مذکور را مطرح و اظهار داشتند مصوبه دولت موضوعیت قانونی ندارد.

۸- بعد از مصوبه دولت، وزارت برنامه و بودجه از چند نفر از مهندسان بنام کشور از جمله آقایان مهندس کریمیان (مرحوم)، مهندس کتیرایی و ... دعوت به عمل آورد تا به عنوان هیات موسس موقت نسبت به تدوین اساسنامه اقدام نمایند.

۹- هیات یاد شده هنگامی که از متن نامه وزیر کشور مطلع شدند، اعلام کردند چنانچه مهندسان قادر به بازپس گیری ساختمان خود نشوند، لزومی به تشکیل جلسه و تدوین اساسنامه نیز ندارند.

۱۰- نحوه پیگیری و نامه نگاری های انجام شده با وزارت کشور طی نامه شماره ۵۱/۶۳۸-۴۵ در تاریخ ۱۳۶۸/۴/۱۳ به اطلاع نخست وزیر رسید و درخواست شد: طبق ماده ۱۲۰ قانون محاسبات عمومی کشور، هیات وزیران حق داشته ساختمان را واگذار نماید ضمن این که به نحوه صادره غیر معمول ساختمان کانون مهندسان ایران که بخش خصوصی در تامین هزینه ساختمان آن مشارکت داشته اشاره شده است.

۱۱- جناب آقای نخست وزیر طی نامه شماره ۴۴۰۸۴ در تاریخ ۱۳۶۸/۴/۳۰ چنین پاسخ دادند: «مطابق مصوبه دولت اقدام شود. وزارت کشور ساختمانی بزرگ با گنجایش بیش از سایر سازمان ها دارد و کار هم کار بسیار مفیدی است و وزیر کشور کمک خواهند کرد تا مشکل سریعاً حل شود.» رونوشت این نامه برای وزیر کشور ارسال شده است.

۱۲- وزیر کشور پاسخی به این نامه نمی دهند و ریاست جمهوری آقای هاشمی رفسنجانی از مرداد سال ۱۳۶۸ شروع می شود.

۱۳- در زمان ریاست جمهوری آقای هاشمی رفسنجانی طی نامه شماره ۱/۲۳۳۸/۵۱/۱۴۹۲ در تاریخ ۱۳۶۸/۸/۱۰ که توسط اینجانب و با امضای آقای زنجانی تهیه شده بود، بار دیگر اجرای مصوبه دولت پیگیری شد.

یادآور می شود طی این مدت وزارت برنامه و بودجه به سازمان برنامه و بودجه تبدیل و وزیر آن به معاون رییس جمهور و رییس سازمان برنامه و بودجه تغییر سمت داده بود.

۱۴- رییس جمهور طی نامه شماره ۷۶۴۰۸ مورخ ۱۳۶۸/۸/۱۶ به وزیر کشور وقت دستور دادند، ساختمان را به کانون برگردانند.

۱۵- اینجانب همراه نامه ای از جناب آقای زنجانی و

۴- صورت اموال منقول و غیر منقول
۵- سایر مطالبی که موجب افزونی اطلاعات اعضای کمیسیون ماده ۱۰ می گردد.»

ناکامی

با وجود همه اقدامات و مصوبه هیات دولت وزارت کشور حاضر به واگذاری ساختمان مزبور به مهندسان نشد و لذا اقدامات در این مرحله متوقف گشت.

اقدامات انجام شده توسط مهندس احمد شفاعت در

زمان معاونت وزارت برنامه و بودجه

از مهندس شفاعت معاون وقت وزارت برنامه و بودجه درخواست شد که اقدامات انجام شده در دوره تصدی خود را در مورد صادره ساختمان کانون مهندسان ایران اعلام کند. در پاسخ به این درخواست، وی یادداشتی را نگاشته که عین آن را در زیر می خوانید: «پیرو مذاکرات حضور حاضری اقدامات محدودی که اینجانب در زمان تصدی معاونت امور فنی وزارت برنامه و بودجه برای تجدید حیات کانون مهندسان ایران انجام دادم به طور خلاصه عبارتند از:

۱- مذاکره حضوری با آقای مهندس موسوی نخست وزیر وقت مبنی بر لزوم تجدید حیات کانون مهندسان ایران در جلسات ماهیانه ایشان با وزیر و معاونان وزارت برنامه و بودجه در سال ۱۳۶۶، ایشان ضمن تایید کلیات موضوع پیشنهاد داشتند که کانون مهندسان اسلامی تشکیل شود که اینجانب پاسخ دادم برای فراگیر شدن این تشکل حرفه ای غیردولتی بهتر است که همه اقشار بتوانند در آن شرکت کنند.

۲- در دومین جلسه ماهیانه در همان سال ۱۳۶۶ باز هم بر احیای کانون مهندسان ایران اصرار کردم. مهندس موسوی موافقت خود را با اساسنامه جدید و بدون ذکر کلمه اسلامی اعلام کرد.

۳- در سال ۱۳۶۷ طی متنی که اینجانب تهیه کرده بودم، نامه ای با امضای آقای زنجانی به مهندس موسوی مبنی بر باز پس گرفتن ساختمان کانون مهندسان ایران ارسال شد و با دستور ایشان موضوع در دستور کار هیات وزیران قرار گرفت.

۴- در تاریخ ۱۳۶۷/۱۲/۲۷ هیات وزیران تصویب نمود: «وزارت برنامه و بودجه در جهت تشویق مهندسان و تقویت بنیه فنی و مهندسی، از طریق بخش غیردولتی جامعه مهندسان ایران را تشکیل داده و وزرات کشور در اسرع وقت نسبت به بررسی اساسنامه و ثبت آن اقدام نماید. در این جلسه همچنین موافقت شد، ساختمان کانون مهندسان ایران سابق در اختیار این جامعه قرار گیرد.» این مصوبه در تاریخ ۱۳۶۸/۲/۱۸ طی شماره ۴۷۱/۱۱۳۷۲۲ ه-ب به وزارت برنامه و بودجه ابلاغ گردید.

۵- متن مصوبه دولت همزمان به وزیر کشور ابلاغ گردید.

مهندسان و متعلقات آن استفاده کند که به معنای تملیک مال بیت المال به وزارت کشور نمی باشد. بنابراین دولت جمهوری اسلامی که مسئول اداره امور بیت المال مسلمین است، می تواند به هر طریقی که در جهت مصالح جامعه مسلمین باشد، اقدام نماید و تشخیص ادامه نیاز وزارت کشور در استفاده از بیت المال یا قطع آن برای استفاده های دیگر از اختیارات دولت جمهوری اسلامی ایران است.»

تشکیل جامعه مهندسان ایران

پس از آن که باز پس گیری ساختمان کانون با این نامه نگاری ها و درخواست ها میسر نشد، وزرا به فکر تشکیل جامعه مهندسان ایران افتاد تا با تکیه به تشکیل چنین جامعه ای خانه مهندسان را باز پس گیرد.

معاون فنی سازمان برنامه و بودجه در تاریخ ۷۲/۲/۱۲ از وزارت کشور، اداره کل سیاسی و اداره سوم در خواست تشکیل جامعه مهندسان ایران را به این شرح ارائه داد: با توجه به مصوبه هیات وزیران در جلسه مورخ ۶۷/۱۲/۲۷ سازمان برنامه و بودجه در جهت تشویق مهندسان و تقویت بنیه فنی و مهندسی، از طریق بخش غیردولتی جامعه مهندسان ایران را تشکیل داده و وزارت کشور در اسرع وقت نسبت به بررسی اساسنامه و ثبت آن اقدام نماید. در این راستا تجدید فعالیت کانون مهندسان ایران توسط سازمان برنامه و بودجه نسبت به بررسی اساسنامه و ثبت آن اقدام نماید.»

به این منظور لازم بود اقداماتی صورت گیرد. این اقدامات به این شرح است:

۱) بررسی و تصویب اساسنامه
۲) تشریفات انجام تشکیل مجمع عمومی و انتخاب ارکان کانون

۳) صدور اجازه برای ثبت شرکت ها.»

متعاقب این تصمیم در نامه ای که در تاریخ ۷۲/۲/۱۸ خطاب به وزارت کشور نگاشته شد، یک نسخه از اساسنامه اصلاح شده و تطبیق یافته با ضوابط و معیارهای اعلام شده با امضای اعضای هیات موسس شامل ۷ نفر از وزرا به وزارت کشور ارسال شد.

در پاسخ به این درخواست نامه دبیر کمیسیون ماده ۱۰ قانون احزاب وزارت کشور در تاریخ ۷۳/۵/۲۴ خطاب به معاون فنی سازمان برنامه و بودجه، نیازهای اعضای کمیسیون ماده ۱۰ به این شرح در خواست شد.

۱- سوابق فعالیت، مجموعه نشریات، گزارش کنفرانس ها و مجامع عمومی گذشته (قبل و بعد از انقلاب)

۲- تصویر پروانه فعالیت دوره های مختلف و اساسنامه، آیین نامه ها و مقررات داخلی

۳- تعداد شعب در شهرستان ها و مسئولان شعب

صورت جلسه تحویل ساختمان با درخواست وقت ملاقات قبلی از وزیر محترم کشور به حضور ایشان رسیدم.

ایشان توضیح دادند که وزارت کشور ساختمان کانون مهندسين ايران و ساختمان خيابان بهشت وزارت کشور را با شهرداری تهران معاوضه و ساختمان جدید در خیابان فاطمی را تحویل گرفته‌اند. لذا ساختمان در اختیار شهرداری است و باید از آنها پیگیری شود. ۱۶ - در حقیقت تصور اینجانب که حالا وارد دوره سازندگی شده بودیم، این بود که باید حقوق مهندسان کشور باز پس گرفته شود، اما این امید به یاس تبدیل شد.

۱۷ - پیگیری‌های اینجانب در تاریخ ۱۳۷۰/۲/۲۵ به اتمام رسید و اینجانب از معاونت امور فنی سازمان به معاون سازمان برنامه و بودجه و رییس زمان نقشه‌برداری کشور منصوب شدم.

پیگیری این مهم توسط آقای مهندس خلیلی که به سمت معاون امور فنی سازمان برنامه و بودجه انتخاب شده بودند ادامه یافت.

اقدامات انجام شده برای استرداد ساختمان کانون مهندسين ايران

مصوبه مورخ ۶۸/۱۲/۲۷ هیات وزیران وقت: «وزارت برنامه و بودجه در جهت تشویق مهندسين و تقویت بنیه فنی و مهندسی، از طریق بخش غیردولتی جامعه مهندسين ايران را تشکیل داده و وزارت کشور در اسرع وقت نسبت به بررسی اساسنامه و ثبت آن اقدام نماید. در این جلسه همچنین موافقت شد ساختمان کانون مهندسين سابق در اختیار این جامعه قرار گیرد.»

رییس وقت دفتر نخست‌وزیر در نامه‌ای به شماره ۴۴۰۸۴ مورخ ۶۸/۴/۲۰ در پاسخ به نامه شماره ۵۱/۶۳۸-۴۵۳۵-۱ مورخ ۶۸/۴/۱۳ وزیر وقت برنامه و بودجه چنین نوشت. رونوشت این نامه برای وزیر کشور فرستاده شد: «در خصوص درخواست واگذاری ساختمان کانون مهندسين سابق به جامعه مهندسين ايران، جناب آقای نخست‌وزیر پی نوشت فرمودند: مطابق مصوبه دولت اقدام شود، وزارت کشور ساختمان بزرگ با گنجایش بیش از سایر سازمان‌ها دارد و کار هم کار بسیار مفیدی است و وزیر محترم کشور کمک خواهند کرد تا مشکل سرعاً حل شود.»

طی نامه شماره ۷۶۴۰۶ مورخ ۶۸/۸/۱۶ رییس دفتر رییس جمهور مبنی بر درخواست واگذاری ساختمان کانون مهندسين سابق به سازمان برنامه و بودجه عیناً برای وزیر کشور ارسال و در این ابلاغ قید می‌شود. «به استحضار مقام محترم ریاست جمهوری رسید، پی نوشت فرمودند، اقدام شود.»

این مصوبه توسط دبیر هیات دولت طی نامه شماره ۱۳۷۲۲/۴۷۱/۱۱ مورخ ۶۸/۲/۱۸ به وزیر برنامه و

بودجه و وزیر کشور ابلاغ شد.

پاسخ وزیر کشور

ضمناً با توجه به رای مورخ ۵۹/۴/۳۱ دادگاه انقلاب اسلامی مرکز که ساختمان و تاسیسات کانون مهندسين سابق و متعلقات آن را کلا مصادره و در اختیار وزارت کشور قرار داده تادر جهت نیازهای خود استفاده کند. لذا با توجه به نیاز شدید وزارت کشور به ساختمان مذکور ابلاغ مصوبه فوق‌الذکر از این جهت نیز موضوعیت قانونی ندارد.

نتیجه و جمع‌بندی

مصوبه مورخ ۶۸/۱۲/۲۷ هیات وزیران وقت: «وزارت برنامه و بودجه در جهت تشویق مهندسين و تقویت بنیه فنی و مهندسی، از طریق بخش غیردولتی جامعه مهندسين ايران را تشکیل داده و وزارت کشور در اسرع وقت نسبت به بررسی اساسنامه و ثبت آن اقدام نماید. در این جلسه همچنین موافقت شد ساختمان کانون مهندسين سابق در اختیار این جامعه قرار گیرد.»

بر اساس آنچه تشریح شد، اولاً: بنا به تأیید رییس قوه قضاییه، رییس دیوان عالی کشور، معاون اجرایی ریاست قوه قضاییه و بالاخره دادستان دادرسی انقلاب اسلامی، دلایل عنوان شده در دادنامه شعبه اول دادگاه انقلاب اسلامی مرکز مبنی بر مصادره ساختمان کانون مهندسين ايران و تاسیسات و متعلقات آن موجه نبوده است.

ثانیاً: علیرغم مصوبه مورخ ۶۸/۱۲/۲۷ هیات وزیران به این شرح: «وزارت برنامه و بودجه در جهت تشویق مهندسين و تقویت بنیه فنی و مهندسی، از طریق بخش غیردولتی جامعه مهندسين ايران را تشکیل داده و وزارت کشور در اسرع وقت نسبت به بررسی اساسنامه و ثبت آن اقدام نماید. در این جلسه همچنین موافقت شد، ساختمان کانون مهندسين سابق در اختیار این جامعه قرار گیرد.» و موافقت مهندس میرحسین موسوی نخست‌وزیر وقت جمهوری اسلامی ایران در این مورد به شرح زیر است: «مطابق مصوبه دولت اقدام شود وزارت کشور ساختمان بزرگ با گنجایش بیش از سایر سازمان‌ها دارد و کار هم کار بسیار مفیدی است و وزیر محترم کشور کمک خواهند کرد تا مشکل سرعاً حل شود.» و موافقت هاشمی رفسنجانی، رییس جمهوری

اسلای ایران که به وسیله رییس دفتر ایشان به این شرح اعلام می‌گردد: «به استحضار مقام محترم ریاست محترم جمهوری رسید پی نوشت فرمودند: اقدام شود.» و بالاخره راهنمایی و اعلام نظر ریاست دیوان عالی کشور درباره حکم دادگاه انقلاب اسلامی مبنی بر: «جزء دوم حکم جنبه اداری دارد و دادگاه انقلاب اسلامی مرکز بر حسب درخواست سرپرست محترم وزارت کشور در آن زمان اجازه داده است که وزارت کشور در جهت نیاز خود از ساختمان کانون مهندسين و تاسیسات و متعلقات آن استفاده کند که به معنای تملک مال بیت‌المال به وزارت کشور نمی‌باشد. بنابراین دولت جمهوری اسلامی که مسئول اداره امور بیت‌المال مسلمین است، می‌تواند به هر طریقی که در جهت مصالح جامعه مسلمین باشد، اقدام نماید و تشخیص ادامه نیاز وزارت کشور در استفاده از بیت‌المال یا قطع آن برای استفاده‌های دیگر از اختیارات دولت جمهوری اسلامی ایران است.» در نهایت این که صرفاً وزارت کشور از واگذاری این ساختمان به جامعه مهندسان ايران خودداری نموده است.

مروری بر نحوه مصادره ساختمان کانون مهندسين ايران

الف: نحوه مصادره ساختمان کانون مهندسين ايران بر اساس درخواست مورخ ۵۹/۴/۲۸ سرپرست وقت وزارت کشور، رای شماره ۶۸۴-د-گ-۱ مورخ ۵۹/۴/۳۱ شعبه اول دادگاه انقلاب اسلامی مرکز، مبنی بر مصادره ساختمان کانون مهندسين ايران و تاسیسات و متعلقات آن به دلایل مشروحه در ذیل صادر شده و ساختمان در اختیار وزارت کشور قرار گرفت.

محمد یزدی رییس وقت قوه قضاییه در نامه‌ای به شماره ۱/۷۶۷۲ مورخ ۷۱/۲/۲۹ خطاب به حجت‌الاسلام رییس دادستان وقت دادرسی انقلاب اسلامی می‌نویسد: «به موجب نامه‌ای که به امضاء هفت نفر از وزاری محترم رسیده است، کانون مهندسين سابق، در زمینی که از طرف دولت واگذار شده بود، از محل فروش ساختمان قبلی و کمک‌های مالی سایر اعضاء کانون، ساختمانی احداث نموده که ظاهراً حکم به مصادره آن صادر گردیده است. از آنجا که بموجب مصوبه مورخ ۱۳۶۷/۱۲/۲۷ هیات وزیران مقرر شده است سازمان برنامه و بودجه از طریق بخش غیر دولتی جامعه مهندسين ايران را تشکیل دهد و از آنجا که ساختمان و وجوه نقدی که مورد مصادره واقع شده متعلق به کانونی بوده است که دارای موجودیت حقوقی مستقل و جدای از اعضا می‌باشد و عضویت بعضی از محکومین و متهمین دادگاه و دادرسی انقلاب در کانون مذکور علی‌القاعده نمی‌تواند علت و یا سبب صدور حکم مصادره اموال

پیشنهاد معاون اول دادستان کل کشور برای اعمال مفاد ماده ۳۵ قانون تشکیل دادگاه‌های کیفری ۱ و ۲ و شعب دیوان عالی کشور به شرح زیر است: «اخیرا پس از گذشت حدود ۱۲ سال از اجرای حکم دادگاه، هفت نفر از وزرای محترم دولت جمهوری اسلامی ایران به شرح زیر، جنابان آقایان: محمدهادی نژادحسینیان، سیدمحمد غرضی، بیژن زنگنه، عباس آخوندی، منصور رضوی، حسین محلوچی، غلامرضا شافعی، اکبر ترکان، محمد مهدی خلیلی و غیره طی نامه‌ای به عنوان ریاست محترم قوه قضاییه با اعلام اینکه بنا به تصویب هیات محترم دولت مقرر گردیده، جامعه مهندسیان ایران از طریق بخش غیردولتی تشکیل شود و از آنجا که ساختمان و وجوه نقدی که مورد مصادره قرار گرفته متعلق به کانون بوده که دارای موجودیت حقوقی مستقل و جدای از اعضای آن می‌باشد، از معظم له درخواست نموده‌اند تا پرونده مربوطه مورد تجدید نظر قرار گیرد.»

آنچه که در نامه معاون اول دادستان کل کشور به آنها اشاره شده است، به این شرح است: (عینا مطالبی که در نامه شماره ۱/۱۶۷۲ مورخ ۷۱/۲/۲۴ ریاست محترم وقت قوه قضاییه به معاون محترم اول دادستان کل کشور آمده است). سرانجام دادنامه شماره ۹۲ مورخ ۷۲/۲/۵ شعبه سسی و دوم دیوان عالی کشور مبنی بر درخواست تجدیدنظر دادستان محترم کل کشور در اجرای ماده ۳۵ قانون تشکیل دادگاه‌های کیفری یک و دو و شعب دیوان عالی کشور رای شعبه اول دادگاه انقلاب اسلامی تهران دایر بر استرداد ساختمان و تاسیسات و متعلقات کانون مهندسیان ایران تایید می‌شود. نامه شماره ۱۶۳۱۱-د مورخ ۷۲/۸/۱۳ ریاست وقت دیوان عالی کشور خطاب به معاون وقت رییس جمهور و رییس سازمان برنامه و بودجه به این شرح است: «شعبه اول دادگاه انقلاب اسلامی مرکز در تاریخ ۵۹/۴/۳۱ حکم شماره ۸۶۴ د گ را صادر نموده و من حیث المجموع کانون مهندسیان، ساختمان، تاسیسات و متعلقات آن را کلاز اموال بیت‌المال تشخیص و حکم به استرداد آن صادر نموده است.» که مشروح نامه در بالا آمده است.

دادسرای انقلاب اسلامی، دلیل موجهی برای مصادره ساختمان کانون مهندسیان ایران نمی‌باشد. ۴- وجود استخر مختلط در باشگاه کانون یکی از دلایل مصادره آن عنوان شده است، سوال این است، قبل از انقلاب هتل‌های مهم ایران از جمله، هیلتون (استقلال فعلی)، هایت (پارسیان آزادی فعلی) و اینتر کنتینانتال (لاله فعلی) و غیره دارای استخر مختلط بوده‌اند، آیا پس از پیروزی انقلاب اسلامی جز اینکه با تطبیق و رعایت شرایط و ضوابط جمهوری اسلامی ایران به کار خود ادامه داده‌اند؟ یا باشگاه‌هایی از جمله باشگاه بانک سپه، وزارت پست و تلگراف و تلفن و باشگاه شاهنشاهی (انقلاب فعلی) به دلیل داشتن استخر مختلط منجر به انحلال بانک سپه، وزارتخانه و باشگاه فوق‌الذکر یا مصادره آنها شده است یا اینکه با رعایت ضوابط جمهوری اسلامی ایران به کار خود ادامه داده‌اند؟ مضافاً به اینکه با مراجعه به تاریخچه کانون مهندسیان ایران مندرج در خبرنامه کانون فارغ‌التحصیلان دانشکده فنی دانشگاه تهران ملاحظه می‌شود، به دلیل حضور تعدادی از اعضای متدین در هیات مرکزی کانون، طی بخشنامه‌ای توسط دبیر کانون ارایه و شرب مشروبات الکلی در باشگاه کانون مهندسیان ایران ممنوع بوده است. در نامه شماره م/۱۲۳۸۳۲ مورخ ۷۱/۱/۱۶، آقای خسرو بیژنی معاون اجرایی وقت رییس قوه قضاییه، خطاب به آقای مهندس نژادحسینیان، وزیر وقت صنایع سنگین آمده است: «در خصوص پرونده کانون مهندسیان سابق و اعاده ساختمان آن به جامعه مهندسیان ایران به استحضار می‌رساند از آنجایی که حسب گزارش دادستان انقلاب اسلامی تهران به موجب دادنامه شماره ۸۶۴-د-گ ۱ مورخ ۱۳۵۹/۴/۳۱ حکم به استرداد ساختمان و تاسیسات و متعلقات کانون مهندسیان به نفع وزارت کشور صادر شده است، در صورتی که امکان انتقال از طریق هیات محترم دولت میسر نباشد، چون رای صادره قطعی بوده است، به نظر می‌رسد که از طریق تقاضای اعمال ماده ۳۵ قانون تشکیل دادگاه‌های کیفری ۱ و ۲ و شعب دیوان عالی کشور امکان تجدیدنظر فراهم باشد، مراتب جهت اطلاع اعلام می‌شود.»

کانون باشد، لذا با توجه به این مطالب و مندرجات نامه که تصویر آن پیوست است، لازم است ترتیبی اتخاذ گردد تا پرونده مربوطه مورد تجدید نظر قرار گرفته و حکم شرعی و قانونی مشخص شود.»

به اعتقاد نگارنده همانطور که در مرقومه ریاست محترم وقت قوه قضاییه اعلام شده است، ۱- زمین ساختمان کانون مهندسیان طبق مصوبه مورخ ۱۳۴۷/۷/۶ هیات وزیران از اراضی خالصه (متعلق به بنیاد پهلوی) به کانون مهندسیان ایران واگذار شده است.

۲- هزینه‌های ساختمانی از محل پرداخت حق عضویت و کمک‌های مالی اعضای کانون؛ با مراجعه به تاریخچه کانون مهندسیان ایران مندرج در خبرنامه کانون فارغ‌التحصیلان دانشکده فنی دانشگاه تهران، متجاوز از ۲۳۰ فقره پرداخت‌هایی توسط اعضای حقیقی و حقوقی برای کمک به احداث این ساختمان انجام شده است و قسمتی از هزینه از محل فروش ساختمان قبلی و بالاخره کمک‌هایی توسط دولت نیز انجام شده است. این کمک متعلق به بیش از ۵۶۰۰ نفر از مهندسان اعضای کانون بوده و جرم محسوب نمی‌شود.

۳- کانون مهندسیان ایران دارای متجاوز از ۵۶۰۰ نفر عضو از مهندسان کشور بوده است، این اعضا طبق مفاد اساسنامه نسبت به انتخاب ۲۵ نفر به عنوان اعضای هیات مرکزی اقدام نموده‌اند. طبیعی به نظر می‌رسد که از بین داوطلبان افراد موثر برای پیشبرد اهداف کانون انتخاب شوند. به طوری که دو نفر از کسانی که به عنوان عضو کانون در رای دادگاه انقلاب اسلامی نام برده شده‌اند، از مقامات بالای آن زمان مانند مهندس شریف‌امامی، رییس مجلس سنا و مهندس ریاضی، رییس مجلس شورای ملی بودند. اولاً؛ این افراد صرفاً به دلیل مقامی که داشته‌اند، انتخاب شده‌اند و نه به مناسبت مرام و مسلک و عضویت در محافل و احزاب غیرقانونی. ثانیاً؛ تعداد انگشت شماری از این عده محدود (حدود ۲۵ نفر) نمی‌تواند به حدود ۵۶۰۰ نفر مهندس عضو کانون تسری داده شود. ثالثاً؛ محکومیت و اتهام بعضی و تعداد انگشت شماری از اعضای کانون مهندسیان ایران در دادگاه و در

اصلاحیه

قسمت نخست گزارش «کانون مهندسیان ایران از بدو تاسیس تا مصادره» در شماره ۱۶۱ تا ۱۶۳ خبرنامه به قلم آقای مهندس منوچهر احتشامی در پاییز ۱۳۹۲ منتشر شد. در صفحه ۸ این گزارش عکسی به اشتباه با عنوان مهندس منصور رشیدی، عضو هیات مرکزی کانون به چاپ رسیده است. بنا به اعلام آقای مهندس احتشامی، آقای رشیدیان هیچ سمتی در کانون مهندسیان ایران نداشته است.

گفت و گو

دکتر همزاسم منصوریان (شیمی ۴۵) و مهندس احمد آل یاسین در جشن سال گذشته کانون به عنوان مهندسان برجسته سال ۹۲ معرفی شدند. کمیته انتشارات برای آشنایی بیشتر اعضای کانون با کم و کیف زندگی حرفه‌ای این دو بزرگوار گفت و گوی کوتاهی را با آنان ترتیب داد که در شماره قبل گفت و گو با مهندس آل یاسین را مطالعه کردید. همانطور که وعده کرده بودیم در این شماره گفت و گو با دکتر منصوریان را می‌خوانید.

گفت و گو با دکتر همزاسم منصوریان، مهندس برجسته سال ۱۳۹۲:

مهندسان جوان وارد صنایع بزرگ شوند

دکتر منصوریان سال ۱۳۴۵ در رشته مهندسی شیمی از دانشکده فنی فارغ التحصیل شد و به صنعت پتروشیمی پیوست. وی سال ۱۳۵۰ به آمریکا رفت و پس از اخذ دکترا به ایران بازگشت. اختراع یک دستگاه پمپ الکترومغناطیسی مدار بسته ویژه مخلوط کردن سیالات در کارهای پتروشیمی از جمله فعالیت‌های دکتر منصوریان است. وی همچنین موفق به طراحی و احداث واحدهای تولید پودر گوگرد میکرونیزه، میکروسنت و بعضی پودرهای صنعتی و معدنی دیگر در ایران و کشورهای همسایه شد.

گفت و گو: سهیلا بیگلر خانی
عکس: هادی آجورلو

ترتیب سرپرست جدید هم منتخب کارکنان و هم منتخب مدیریت باشد. کمیته کارکنان من و دو نفر دیگر را پیشنهاد دادند و مدیریت من را انتخاب کرد. آن موقع مدیرعامل پتروشیمی آقای دکتر رحیم عابدی بود که در سال‌های گذشته در دانشکده پلی تکنیک و دانشکده فنی استاد درس پتروشیمی بود. ایشان استاد خودمان هم بود. یک سال و نیم مدیرعامل بزرگترین مجتمع پتروشیمی در حال کار ایران در آن زمان بودم که حدود ۳ هزار نفر کارمند داشت. مدتی قبل از انقلاب آمریکایی‌ها رفته بودند و کل سهام مجتمع پتروشیمی زکریای رازی به ایرانی‌ها تعلق گرفته بود. همزمان با حفظ سمت، مدیرعامل شرکت پتروشیمی ایران - نیپون هم شدم. این مجتمع

مدیریت با آمریکایی‌ها بود. ارشدترین ایرانی معاون اداره کل تعمیرات بود. بعد از ۲ سال کار به ۳ نفر از ما مهندسان جوان که حدود ۳۵ نفر بودیم، ترفیع دادند. من یکی از این ۳ نفر بودم. منتهی من بعداً استعفا دادم و برای ادامه تحصیل در مقاطع فوق لیسانس و دکترا به آمریکا رفتم و در سال ۱۳۵۷ به ایران بازگشتم.

بعد از برگشت، در شرایط آن موقع، کارکنان سازمان‌های بزرگ هر کسی را برای مدیریت تشکیلات خود نمی پذیرفتند. در نتیجه پس از مذاکرات زیاد، مدیریت ارشد در تهران به نمایندگان کارکنان گفتند سه نفر را که قبلاً در صنعت سابقه داشتند، پیشنهاد کنید و ما از بین آنها یکی را انتخاب می کنیم که به این

■ آقای دکتر لطف بفرمایید در ابتدا مختصری از فعالیت حرفه‌ای و تحصیلی تان بفرمایید.

من سال ۱۳۵۰ برای گذراندن دوره فوق لیسانس به آمریکا رفتم. قبل از آن از سال ۴۸ تا ۵۰ به عنوان سرپرست ناحیه اسید مجتمع پتروشیمی شاپور سابق و زکریای رازی کنونی مشغول به کار بودم. در آن زمان مدیریت این مجتمع در اختیار آمریکایی‌ها بود. جمعا ۴ سال و نیم یعنی از بعد از فارغ التحصیلی در سال ۴۵ تا سال ۵۰ در ایران کار کردم. دوره‌های کارآموزی را نیز در مجتمع‌های شیمیایی آمریکا و فرانسه گذراندم.

در بخش اسید که یک سوم مجتمع بود، ۱۲ مهندس کار می کردند. در آن موقع بخش اعظم

۵۰ درصد به ایرانی‌ها و ۵۰ درصد به ژاپنی‌ها تعلق داشت. بعدها ژاپنی‌ها سهام خود را واگذار کردند و این مجتمع هم ۱۰۰ درصد ایرانی شد. من آن موقع مدیرعامل و عضو هیات مدیره این شرکت نیز بودم. شرکت‌های میتسوبشی و نیشویایبی هر کدام صاحب ۲۵ درصد از سهام ژاپن بودند. هر ۲۵ درصد سهام یک نفر عضو در هیات مدیره داشت و در مجموع ما ۴ نفر عضو هیات مدیره بودیم. قرار بود، مدیرعامل ۴ سال ایرانی باشد و ۴ سال دیگر عوض شود.

من همزمان این دو سمت را داشتم. کار فشرده، پیچیده و مشکلی بود. چون بعد از انقلاب مشکلات فقط فنی نبودند.

بعد از حدود یک سال و نیم بیرون آمدم و تصمیم گرفتم تشکیلات خودم را راه‌اندازی کنم. آن موقع یک تحریم محدود هم وجود داشت و تاثیر این تحریم در کشور مشهود بود.

با چند دوست مهندس در رشته‌های معدن، زمین‌شناسی، شیمی و برق این کار را شروع کردیم. ابتدا بیشتر برای دیگران خدمات مشاوره و مهندسی انجام می‌دادیم، اما بعد برای خودمان کار انجام دادیم. هدف تعریف شده طراحی و کمک به برپایی واحدهایی بود که با استفاده از مواد معدنی داخلی بتوان بعضی از مواد شیمیایی واسطه‌ای مورد نیاز صنایع را تولید کرد. از سال ۱۳۶۰ تا به حال واحدهای متعددی را با محصولاتی که اکثراً برای اولین بار در ایران تولید شده، احداث کرده‌ایم.

تکنولوژی مورد نیاز را خودمان توسعه دادیم. در برخی از موارد نمی‌توانستیم از مهندسی معکوس استفاده کنیم.

چون این صنعت در ایران وجود نداشت و باید خودمان طراحی می‌کردیم. لوازم بسیار ضروری را از خارج خریداری می‌کردیم. در طراحی‌ها استانداردهای بین‌المللی را رعایت می‌کردیم که کار امن و اصولی باشد و پروژه‌ها را به سرانجام می‌رساندیم.

از جمله شرکت منیزیت ایران را تاسیس کردیم و اکسید منیزیم قلیایی تولید کردیم. محصول ویژه‌ای را نیز انحصاراً تولید می‌کنیم که یک نوع سیمان منیزیته قابل حل در اسید است. این نوع سیمان قبلاً از خارج وارد می‌شد. حالا این مزیت وجود دارد که فرمول آن طبق نیاز صنعت نفت جنوب و با توجه به حفاری‌ها و ساختار زمین‌شناسی ایران طراحی و ساخته می‌شود. بنابراین اگر در مواردی نیاز به تغییراتی باشد، هم مواد اولیه در اختیار ماست، هم فرمولاسیون ابداعی آن و هم تجهیزات کنترل کیفیت محصول. وقتی چاه نفت به هر زروی می‌افتد، به شکل سنتی

و متداول راه‌هایی برای جلوگیری از آن وجود دارد. ویژگی اصلی سیمان منیزیته، این است که در اسید کلریدریک قابل حل است. بنابراین می‌تواند پس از انسداد موقتی حفاره‌ها و تکمیل عملیات تعمیراتی یا حفاری، با تزریق اسید کلریدریک به داخل چاه، سیمان را حل کرده و بدون اینکه به ساختار زیرزمینی صدمه برسد، خلل و فرج مناطق بهره‌برداری را دوباره آزاد کند. به دلیل مزایای این سیمان رفته رفته مصرف آن بیشتر شده و جایگزین بسیاری از روش‌های سنتی شده است. هر چند قیمت آن بالاتر است اما از نظر کلی مقرون به صرفه‌تر است. این سیمان یکی از محصولات ویژه‌ای است که در حال حاضر تولید می‌کنیم.

■ آقای دکتر در ضمن صحبت‌های مقدماتی فرمودید که همان اواخری که به ایران برمی‌گشتید، از دانشگاه شیراز دعوتنامه‌ای برای تدریس دریافت کردید و علاقمندی ویژه شما تدریس بود. آیا این تدریس محقق شد؟

متأسفانه به هیچ وجه! من سال‌ها در صنعت کار کرده بودم. بعد از دعوتنامه به شیراز رفتم و با یکی از دوستانی که تدریس می‌کرد، گفت و گو کردم، او گفت من خودم هم می‌خواهم از اینجا بروم و رفت. بعد با دوستانی که در دانشگاه‌های تهران تدریس می‌کردند، مشورت کردم. حتی علاقمند بودم که کارم را حفظ کنم و فقط به طور حق التدریس در جو دانشگاه باشم. گفتند نه! برداشت شما مربوط به گذشته و دانشگاه‌های خارج از ایران است. الان جو این طور نیست. آن دوستان هم خودشان به تدریج از دانشگاه بیرون آمدند. بعداً که جو کمی بهتر شد، باز به فکر افتادم اما عملی نشد. به تدریج نیز بیشتر وارد صنعت شدم.

به هر حال من صنعت را بیشتر دوست داشتم. در دوره فوق‌لیسانس و دکترا نیز کارهایی را که برای پایان‌نامه انجام می‌دادم، بیشتر جنبه طراحی و ساخت داشت.

مثلاً در دوره فوق‌لیسانس که موضوع کار تحقیقاتی من اندازه‌گیری مصرف انرژی همزن‌ها در ناحیه توربولانت بود، یک نوع Air Bearing (برینگ هوایی) به اضافه یک الکتروود همراه با مدار الکترونیکی اندازه‌گیری هدایت الکتریکی طراحی کرده و کار تحقیقاتی‌ام را انجام دادم. در دوره دکترا نیز یک پمپ مغناطیسی که حالت اختراع داشت، طراحی کردم. چون این وسیله قبلاً وجود نداشت. اما ثبتش نکردم. طراحی خاص خودش را داشت.

شیری نیز طراحی کردم که در گستره دمای ۵۰ تا ۲۰۰ درجه و در شرایط بالا و پایین رفتن دما،

کاملاً آب‌بندی بود و نشت نمی‌کرد. اصولاً من در دوره تحصیل به صنعت خیلی علاقه داشتم. من غیر از بخش علمی به بخش عملی هم علاقمند بودم و بعداً هم که به ایران آمدم، این کار را ادامه دادم.

در طراحی واحدهای تولیدی و احداث آنها اگر برای تامین برخی تجهیزات کمبودهایی بود، به اصطلاح تنم می‌خارید که نوآوری کنم. در سال‌های اولیه بعضی اقلام در ایران نبود و آن زمان آمادگی خرید نیز وجود نداشت. در نتیجه این وسایل و تجهیزات را طراحی می‌کردیم. مثلاً غبارگیرهای کیسه‌ای یا مگنت‌های غلطکی القایی که برای پروژه‌های خودمان طراحی می‌کردیم.

امروز اگر بخواهیم این کار را انجام دهیم، من دیگر خودم طراحی نخواهم کرد. امروز شرکت‌هایی هستند که رشد کرده و به طور تخصصی طراحی و تولید می‌کنند. آن موقع، نه مثل گذشته بود که هر چیزی را که می‌خواستید، می‌توانستید به راحتی از بیرون بیاورید و نه مثل حالا که شرکت‌های بسیاری توانایی طراحی و ساخت قابل قبولی دارند.

■ از دوره دانشکده فنی چه خاطره بارزی در ذهن شما ماندگار شده است؟

آن دوران در واقع بهترین دوره زندگی هر شخص و از بهترین سنین است. البته دوره سختی هم بود به خاطر درس‌هایی که داشتیم. هر ساله افرادی بودند که می‌بریدند. به خصوص این که کنکور سختی را پشت سر گذاشته بودند. برخی تا ذره آخر انرژی خود را صرف کنکور کرده بودند و بعضی‌ها حتی تعادل خود را از دست داده بودند. اما به هر حال تقریباً همه توانستند خود را جمع و جور کنند و از دانشگاه فارغ‌التحصیل شوند.

فارغ‌التحصیلان دانشکده فنی هر جا می‌رفتند، موفق بودند. اکثر مهندسان دانشکده فنی در کارهای خود موفق بوده‌اند. خاطرات بسیاری از درس‌ها، هم کلاسی‌ها، سختی‌ها و خوشی‌ها دارم. برخی از استادان را بسیار دوست داشتیم. یاد می‌آید، دکتر مجتبی ریاضی درس مکانیک جامدات را برای همه رشته‌ها درس می‌داد.

چون درس پایه‌ای بود، ایشان فرد بسیار شریف و آرامی بود. همه به او احترام می‌گذاشتند. نمره هم، نه خیلی بالا می‌داد و نه خیلی پایین. اکثر دانشجویان بین ۱۰ تا ۱۴ می‌گرفتند. در آن سال‌ها یک سیرک روس‌ها آمده بود و در پارک لاله فعلی، میدان جلالیه آن زمان مستقر شده بود. یکی از برنامه‌های سیرک این بود که یک موتورسوار روی حلقه گردی می‌گشت و

بله خوشبختانه کانون را افراد فعالی می‌گرداندند. از طریق ایمیل، نشریات و خبرنامه‌ها را دریافت می‌کنم و در جریان اخبار کانون هستم. البته به خاطر رفت و آمدهایم، طوری نبوده که به غیر از جشن ۷۰ سالگی و جشن‌های سالانه بتوانم در مراسم دیگری حضور داشته باشم. به نظر من کانون، مجموعه فارغ‌التحصیلی فعالی است و خوب کار می‌کند. در حالی که برخی وقت‌ها این گونه جمع‌ها حالت تفننی پیدا می‌کند چون افراد به طور موظف کار نمی‌کنند.

اینجا حرفه‌ای‌تر کار می‌شود و انرژی قابل ملاحظه‌ای گذاشته می‌شود. کمک‌های حامیان هم بسیار موثر است. اما مهم‌تر از همه آنها نیروی اجرایی است. اعم از مدیریت یا افرادی که جوان‌تر هستند و همکاری می‌کنند. در برنامه امسال هم این فعالیت‌ها بسیار چشمگیر بود.

■ می‌توانید مقایسه‌ای بین کانون و انجمن‌های مشابه خارج از ایران داشته باشید؟

نه چندان! آنجا آلومنی‌هایی هستند که چون من تا فارغ‌التحصیل شدم، به ایران آمدم، فرصت آنچنانی برای عضویت در آنها نداشتم. اما آثاری که می‌بینم، بیشتر یک حالت مراسم تشریفاتی سالانه است. در حالی که کانون فعالیت مستمر روزانه داشته و بسیار فعال‌تر است.

■ از آنجا که شما تجربه بسیاری در زمینه صنعت دارید، چه توصیه‌ای برای جوانان در حال تحصیل دارید؟

شرایط الان با آن موقع تفاوت‌های بسیاری دارد. ما هنوز از دانشکده فارغ‌التحصیل نشده و مدرک به دستمان نرسیده، با ما مصاحبه کردند. آنقدر به نیرو نیاز داشتند که حتی در خصوص خدمت سربازی هم فقط همان مرحله آموزش مقدماتی را گذرانندیم و بعد وارد کار شدیم. این شانس بود که برای جوانان حالا فراهم نیست. من همین که توانستم وارد یک تشکیلات بزرگ شوم، تجربیات فراوانی برایم به ارمغان آورد.

به همین دلیل به کسانی که امکانش را دارند توصیه می‌کنم وارد یک تشکیلات بزرگ شده و کار یاد بگیرند؛ حتی اگر این تشکیلات دور از مرکز باشد. اول جوانی وابستگی‌ها و تعهدات خانوادگی کمتر است؛ حتی اگر حقوق دریافتی کم است و منطقه بد آب و هواست، بروند کار یاد بگیرند. چون به نظر من اول که شخص فارغ‌التحصیل می‌شود، هنوز مهندس نیست. درست است که مبانی مهندسی را یاد گرفته اما در صنعت است که این اصول صیقل پیدا می‌کند. یک

صنعت بودید؟

آن موقع که من به ایران برگشتم، مجرد بودم. قبل از بازگشت از شرکت مهندسی فاستر ویلر پیشنهاد کار داشتم. امکانات برایم فراهم بود که حتی اقامت هم بگیرم. اما خواهان این بودم که به ایران برگردم. اما بعد از ازدواج و به دنیا آمدن پسرم شرایط طوری شد که فکر کردم، اگر در دهه ۴۰ من توانستم، وارد دانشکده فنی شوم، در محیط بسیار رقابتی‌تر فعلی شاید این امکان برای پسرم فراهم نباشد. حتی اگر از من باهوش‌تر هم باشد. با در نظر گرفتن این که پدر من یک کارمند ساده بود و ۴ فرزند داشت و من با یک فرزند امکانات بیشتری دارم. این بود که به نظرم رسید بهتر است خارج از ایران زندگی کنیم. خانواده‌ام را به کانادا منتقل کرده‌ام اما ارتباطم با اینجا هرگز قطع نشده است. از آنجا کارهای ایران را پیگیری می‌کنم و از امکانات دسترسی آسان به منابع مطالعاتی هم بهره می‌گیرم.

■ یک فرزند دارید؟

بله یک پسر دارم.

■ ایشان الان چکار می‌کنند؟

پسرم دبیرستانی است. چون دیر ازدواج کردم.

■ با کانون چقدر آشنا هستید؟ آیا قبل از اینکه به عنوان مهندس برگزیده انتخاب شوید، کانون را می‌شناختید؟

نمی‌افتاد. یکی از بچه‌ها توی کلاس با حرارت این را برای آقای دکتر تعریف کرد. دکتر ریاضی گفت، ملاحظه می‌شود که نباید می‌افتاد و اگر می‌افتاد تعجب‌آور بود. این که نیافتاد جای تعجبی ندارد. چون ایشان از دیدگاه علمی به پدیده گریز از مرکز نگاه می‌کرد. این یک خاطره از دکتر ریاضی بود. از همه استادان خاطره‌های داشتیم. مثلاً دکتر زامرد. در مجموع رابطه خوبی بین استاد و شاگرد بود.

■ سخت‌گیرترین استادان چه کسی بود؟

بسته به افراد مختلف شاید متفاوت باشد. دکتر زامرد شیمی آنالیتیک درس می‌داد. ایشان حافظه بسیار قوی داشت. در اولین کلاس درس اسم دانشجویها را از روی لیست خواند و تا پایان سال یادش بود. شخصی جدی بود. امتحان کتبی گرفت. بعد گفت می‌خواهم، امتحان شفاهی و انفرادی هم بگیرم.

همه فکر می‌کردند، معلمی به این سخت‌گیری چطور امتحانی خواهد گرفت؟ ما حتما خودمان را می‌بازیم و آنچه را هم که بلدیم، یادمان می‌رود. اما وقتی برای امتحان شفاهی رفتیم، استاد جوی بسیار صمیمی ایجاد کرده بود و هر چه را که می‌دانستیم، گفتیم. در حالی که در حالت عادی فرد نسبتاً خشکی بود.

■ بعد از این که به ایران مراجعت کردید، آیا خارج از ایران نیز پیگیری مسایل علمی یا

بود، می توانستند جبران کنند. اصولی را یاد گرفته بودند، به ابزارهایی مجهز شده بودند و با هوش و زکاوت خود می توانستند مسایل را حل کنند. الان مشکل اصلی ما این نیست که مباحث و دروس با صنعت سازگاری دارد یا خیر. مساله این است که صنعت و اقتصاد ما بسیار بیمار است و نمی توانیم این فارغ التحصیلان را جذب کنیم.

اگر صنعت سالم باشد، بهتر می تواند جوانی را که از دانشکده بیرون آمده و با هوش و زکاوت است، جذب کند. از نظر من ما کمبودی به لحاظ هوش و ذکاوت نداریم. اما وضعیت اقتصاد به شکلی است که نمی شود از آن استفاده خوبی کرد.

■ از طرفی بسیاری از کارفرماها می گویند، مهندسی که تازه فارغ التحصیل شده، دانش پایینی دارد. شاید انتظار آنها خیلی بالاست، فکر می کنند باید شخص چند سال تجربه داشته باشد. این کاستی وجود دارد و بسیاری این نگرانی را دارند.

درست است! یکی از دوستان من هم که استاد بسیار باسوادی است و با هم هم دوره بودیم، قبلا در دانشکده صنعتی اصفهان تدریس می کرد، او بعدها شرکتی راه انداخت و خواست از دانشجویانش استفاده کند؛ اما همیشه این گله را دارد و می گوید بعضی از اینها بازدهی پایینی دارند، با وجود این که در دوره فوق لیسانس نمره های بالایی گرفته اند.

به نظر من این ماجرا به وضعیت روانی جوانان نیز برمی گردد. آنان انگیزه چندانی ندارند. ما زمان دانشجویی یا کارآموزی، تشنه یادگیری بودیم. مثلا در پلایسگاه آبادان سعی می کردیم، همه چیزهایی را که برایمان جدید بود، یاد بگیریم. الان این علاقه کمتر شده است. در عین حال که ضریب هوشی بالاتر رفته است، فکر می کنم آن انگیزه و خواستی که قبلا بود، کاهش یافته است. وقتی دانشجویان می بینند افرادی به خاطر ارتباطات با قابلیت های خیلی پایین موقعیت های بالایی کسب می کنند، انگیزه شان کاهش می یابد. در حالی که من فکر می کنم، دانشجویان نباید این طور فکر کنند.

اگر صرفا از بعد مادی نگاه کنند، هم انگیزه خود را از دست می دهند و هم توانایی خود را، و هم نمی توانند قابلیت های خود را به منصفه ظهور برسانند. بنابراین برای خودشان هم که شده باید از بعد اجتماعی نگاه کنند و در هر حرفه ای که هستند، پیشرفت کنند. در شبکه تقسیم کار اجتماعی هر کس یک کاری انجام می دهد. مهندسان در این میان نقش بسیار موثری دارند. در هر بخش که می روند، مشهود یا نامشهود نقش

فرصت دیگر هم که برای من فراهم شد این بود که بعد از فارغ التحصیلی از لیسانس ابتدا چند سال کار کردم و بعد برای ادامه تحصیل رفتم. چون وقتی تجربه عملی داری و درس می خوانی، دروس بهتر جامی افتد. اگر چه یک مشکل هم دارد، وقتی بین تحصیل فاصله بیافتد و ادامه تحصیل در سن بالاتر باشد، آن انعطاف سنین پایین وجود ندارد؛ اما در عوض با تجربه بیشتری ادامه می دهی.

افرادی که بلافاصله بعد از فارغ التحصیلی وارد کارهای اداری می شوند، مهندسانی هستند که یک روز هم در صنعت کار نکرده اند و نمی توانند برداشت صحیحی از صنعت داشته باشند. به آنها تعالیمی برای صدور مجوز داده اند، اما این شخص از اول پشت میز نشسته و فرصت نداشته که مهندس شود.

البته می دانم انتخاب در بازار کار ایران بسیار مشکل است. در حالی که آن زمان ما خودمان انتخاب می کردیم. بنابراین توصیه می کنم اگر برای کسی امکانش فراهم است، وارد صنایع بزرگ شود.

■ به نظر شما در حال حاضر معضل اصلی در عرصه آموزش مهندسی چیست؟ بسیاری معتقدند مشکلات اشتغال به خاطر ناهماهنگی آموزش مهندسی با نیاز است.

من در حال حاضر به آموزش نزدیک نیستم، اما حداقل در بخش مهندسی شیمی فکر می کنم، برنامه تحصیلی فعلی بسیار بهتر از زمان ماست. آن زمان برنامه تحصیلی ما مخلوطی از دروس پایه مهندسی بود، به علاوه دروس شیمی. به این دلیل که استادان ما اکثرا کسانی بودند که زمان تاسیس دانشکده در سال ۱۳۱۳ برای تحصیل به خارج از کشور و عمدتا فرانسه و آلمان رفته بودند. بعد از بحث کاریکاتوری که پیش آمد، روابط ایران و فرانسه به هم خورد و برخی ناچار برگشتند. (این جور داستان ها در ایران سابقه تاریخی دارد). بعد از این ماجرا بعضی از دانشجویان اعزامی درس خود را نیمه کاره رها کردند و به ایران برگشتند.

بنابراین استادان ما چندان به روز نبودند، حتی استادان جوان تر. اما الان دروس واقعا دروس مهندسی شیمی است. منتها آن زمان کسانی که وارد دانشکده می شدند، چون از یک کنکور سخت الک می شدند و دروس سختی را می گذراندند، می توانستند بعدها خودشان را با نیازهای کاری تطبیق دهند. اگر کاستی هایی در بخش آموزش

جاهایی موفق بوده و جاهایی خیر. صناعی که به شکل سنتی در ایران وجود داشته، صنعت تولید قند، نساجی و سیمان بوده است. قند و نساجی با واردات بی‌رویه و عدم نوسازی در حال نابودی است و فقط صنعت سیمان مانده است. آن هم به دلیل این که مواد اولیه آن داخلی و هزینه نقل و انتقال آن سنگین است. البته آن هم تابع نواسانات شدید بوده است. به خاطر عدم برنامه‌ریزی، عدم هماهنگی و تغییرات سریع و عجیب و غریب قوانین. اگر توسعه بخواهد پایدار باشد، شرط اولش این است که چارچوب قانونی آن پایدار باشد. اگر قرار باشد، هر کس آمد به سلیقه خود تغییراتی بدهد، نمی‌توان روی آن برنامه‌ریزی کرد برخی ورشکست می‌شوند و برخی با رانت‌خواری و بدون داشتن استحقاق ثروتمند می‌شوند. اگر وضعیت این طور باشد، نمی‌توان شاهد توسعه پایدار بود.

■ در صنعت پتروشیمی چطور؟ چون صنایع بزرگ پتروشیمی در انحصار دولت است.

بخش‌هایی از این صنایع در سال‌های اخیر واگذار شده است. کار بدی هم نبود. یک مشکل این بخش بی‌ثباتی در قیمت‌گذاری و قوانین است. من چند سالی است که در پتروشیمی نیستم و در صنایع معدنی کار می‌کنم. اما آنچه که می‌بینم عملکرد سلیقه‌ای و رفت و آمد اشخاص است. بسیاری از کارها نیمه‌کاره مانده است. این موضوع باعث شده علاوه بر مساله عدم سودآوری، سرمایه‌های راکد زیادی روی زمین بماند. این که این مسایل چقدر با هم مرتبط بوده‌اند، من نمی‌دانم. سازمان برنامه و بودجه که برای این کارها ایجاد شده بود، یک شبه منحل شد. چرا؟ سازمان یک اصول و چارچوب داشت و راسا برنامه‌ریزی می‌کرد. تصمیمات بدون بحث کافی یک شبه اتخاذ می‌شوند. ما الان صاحب‌نظر کم نداریم. در ابعاد اقتصادی و صنعتی صاحب‌نظران بسیاری داریم که اگر بتوانند صحبت کنند و همه چیز علنی و باز باشد، مشکلات کمتر خواهد شد.

■ به نظر شما نهادی مثل کانون با توجه به عضویت تعداد بسیاری نیروی متخصص در آن در این زمینه می‌تواند، تاثیرگذار باشد؟ با توجه به حجم برنامه‌های موجود، کانون می‌تواند به شکل میزگرد، نشست و این قبیل تجمع‌ها در این موارد تاثیرگذار باشد، اما نمی‌دانم مسئولان کانون تا چه حد روی این قضیه کار کرده‌اند؟ شاید محدودیت‌هایی وجود دارد که نمی‌توانند در این موارد اقدام کنند. اما قطعاً برخورد آرا، حتی اگر ۵۵ درصد مهندسان در آن مشارکت کنند، بسیار

تهران ما متأسفانه وضعیت بسیار بدی دارد. در اینجا کمبود بنزین را با مواد آروماتیک پر می‌کنند و آن را به عنوان نواوری جا می‌زنند. بدون اینکه اهمیت بدهند، این مساله چه اثراتی روی سلامت شهروندان دارد. حالا همه می‌دانند که این مواد سرطان‌زاست. لازم نیست کسی تخصص خاصی داشته باشد. این جزو دانش عمومی است. با این همه این مواد را این طور غیرمسئولانه به خورد مردم می‌دهند. نمی‌دانم چه اسمی می‌توان روی این کار گذاشت. این کشتار جمعی بدون تبعیض است. از نوزادان تا افراد بالای صد سال. از توانمند تا یک لاقبا. گرچه الان برخی از مسئولان فکرشان بازتر است و می‌گویند صنایع آلاینده باید تعطیل شود. اما نمی‌دانم چرا هنوز اقدامی نمی‌شود. اینها که به فکر میز خودشان هستند، باید توجه کنند خودشان و خانواده‌شان هم در این محیط تنفس می‌کنند.

صنعت و اقتصاد ما بسیار بیمار است و نمی‌توانیم فارغ‌التحصیلان را جذب کنیم. اگر صنعت سالم باشد، بهتر می‌تواند جوانی را که از دانشکده بیرون آمده و با هوش و ذکاوت است، جذب کند. از نظر من ما کمبودی به لحاظ هوش و ذکاوت نداریم. اما وضعیت اقتصاد به شکلی است که نمی‌شود از آن استفاده خوبی کرد

سرطان که فقط برای همسایه نیست؛ سراغ خودشان هم می‌آید. بنابراین اگر در گفتارشان صادق هستند، باید حتماً یک حرکتی انجام دهند و آن را موکول به ساخت پالایشگاه نکنند. حتی اگر بعضی از تردها دچار مشکل شود، باز هم زبان اقتصادی آن کمتر از این همه بیماری‌زایی است. این مساله فقط بعد معنوی ندارد. از بعد اقتصادی هم بسیار زبان‌آور است. منتها برخی کوتاه‌مدت نگاه می‌کنند.

■ آیا در بخش مهندسی شیمی در ایران توسعه این صنعت، توسعه پایدار و عاقلانه‌ای بوده است؟

برای توسعه پایدار لازم است، همه بخش‌ها همگون با هم عمل کنند. اما الان وقتی جایی دچار کمبود می‌شود، امکانات به آن سمت می‌رود. ممکن است رشدی هم صورت بگیرد، اما این با برنامه‌ریزی جامع نبوده و موضعی بوده است.

مهمی دارند، مستقیم یا غیرمستقیم. بنابراین نباید آن اعتبار را فدای این مسایل کرد. مسایلی مانند اسامی افرادی که رقم‌های میلیاردی این طرف و آن طرف می‌کنند. رقم‌هایی که با شنیدنش کله آدم سوت می‌کشد. درست است که این موضوعات باید نگران‌شان بکند، ناراحتشان بکند، اما نباید به شکلی باشد که انگیزه آنها را کم کند. هم به خاطر اجتماع و هم به خاطر خودشان. اگر انگیزه لازم را نداشته باشند، هم خودشان می‌بازند و هم جامعه می‌بازد.

■ آقای دکتر! قبل از شروع مصاحبه انتقادی داشتید که مربوط به تخصص شما نیز هست، بحثی در ارتباط با آلودگی هوای تهران و بنزین‌های آلوده؛ اگر ما بلیسد در این باره توضیح بفرمایید.

من در جشن کانون هم گفتم، ما در دنیایی زندگی می‌کنیم که از زمان دانشجویی ما تاکنون جمعیت آن بیش از دو برابر شده و مصرف سرانه مواد هم بیش از دو برابر شده، منتها دار و ندار ما و تنها زیستگاه ما همین کره آبی رنگ است؛ همین سیاره آبی رنگ. بنابراین باید بسیار مسئولانه از آن بهره‌برداری کنیم. در طراحی مهندسی باید نکات زیست محیطی در نظر گرفته شود. مقدار بهینه از مواد و انرژی را مصرف و حداقل ضایعات و حداقل آلودگی را ایجاد کنیم تا خفه نشویم. این آگاهی با منافع شرکت‌های بزرگ در تضاد است. تعهدی مثل پیمان کیوتو با منافع تولیدکنندگان سوخت‌های فسیلی در تضاد است. در حالی که روی زندگی همه مردم تاثیر می‌گذارد. نه فقط کسانی که ایجادکننده آلاینده‌ها هستند. در این یکی، دو دهه اخیر آگاهی مردم رفته، رفته بیشتر شده است. در همه جای دنیا هم در خصوص حقوق زنان و هم مسایل زیست محیطی و هم رفع تبعیض‌های نژادی و مذهبی آگاهی‌ها با گسترش وسایل ارتباط جمعی افزایش یافته است. در آمریکا نیز درگیری شدیدی در خصوص خط لوله‌ای که قرار است از آلبرتا به تکزاس کشیده شود، وجود دارد. هم در کانادا و هم در آمریکا مخالفت‌های جدی با آن می‌شود. در خاطر هست، آن زمان که در تکزاس دانشجو بودم، هوای شهر لس‌آنجلس بسیار آلوده بود. یکی از استادان ما که بسیار محافظه‌کار هم بود، چند روز به آن شهر رفت و وقتی برگشت نظرش عوض شده بود. می‌گفت فکر می‌کردم کسانی که مخالفت می‌کنند، تندرو و ضدصنعت هستند، اما می‌بینم آلودگی واقعاً زیاد است. با اقداماتی که صورت گرفته، هوای این شهر دیگر آلوده نیست.

مفید است، تا این که افراد نظرات خود را پراکنده ابراز کنند.

چون در همین رویارویی‌ها نظرات پخته‌تر ارایه می‌شود. در کشورهای صنعتی گروه‌هایی هستند که به صورت اتاق فکر برنامه می‌دهند. مثلاً در مورد گازهای گلخانه‌ای بعضی صاحبان صنایع بزرگ سعی می‌کنند با ارایه آمار غیر واقعی مساله را بپوشانند. اما در مقابل نیروهایی هستند که با ارایه آمار واقعی و مستدل این مسایل را پیگیری

که خوشبختانه انجام نشد. چون این نکته نشان می‌دهد که متاسفانه حتی در بین دانشگاہیان نیز دیدگاه‌هایی وجود دارد که فقط به این که چطور به سود سریع برسیم، نگاه می‌کنند. اگر قبل از این که دریاچه ارومیه به این مشکلات دچار شود، وضعیت ورود و خروج آب‌های زیرزمینی کارشناسانه بررسی می‌شد، کار به اینجا نمی‌کشید.

هفته‌شنا و بعضی ورزش‌های سبک را برای حفظ تندرستی انجام می‌دهم. چون باید سلامت خود را حفظ کنم. یک دایره‌المعارف تکنولوژی شیمی حدود ۲۶ جلدی هست که دو نفر به اسم آقایان کرک و آتمر پایه‌گذار آن بودند. البته هر دو فوت کرده‌اند، اما انتشار این دایره‌المعارف کماکان ادامه دارد. سال‌ها پیش مصاحبه‌ای با آقای آتمر انجام شده بود. در آن زمان ایشان ۸۵ ساله بود. از او پرسیدند، الان چکار می‌کنی؟ گفته بود، حالا که ۸۵ ساله هستم، خانمم اجازه نمی‌دهد، بیشتر از ۸ ساعت در روز کار کنم.

به نظر من انسان همیشه باید فعال باشد. مگر این که به جایی برسد که از نظر فیزیکی نتواند. تا آنجا که سلول‌های مغزی کشتش دارند، باید کار کرد. به ویژه کسانی که سال‌ها کار و تحصیل کرده و تجربیاتی دارند. من هم سعی می‌کنم، در بعضی از رشته‌های جدید مطالعات تفننی داشته باشم. رشته‌های که لزوماً ربطی هم به مهندسی ندارد. بیشتر به خاطر این که با پیشرفت‌های جدید آشنا شوم.

■ اگر نکته‌ای هست که ما نپرسیدیم بفرمایید.

نکته خاصی ندارم، جز این که عمدتاً جوانان هستند که پیشبرنده دنیای آینده‌اند و باید به نیروهای خودشان تکیه کنند. من سعی کردم حتی الامکان روی دیگران تکیه نکنم و پروژه‌ها را در حد توانمان انجام دادم. در چارچوب پایبندی‌هایی که به اجتماع و خانواده و اخلاقیات دارند، کار کرده و مسایل خود را حل کنند. البته الان جوانان بسیار زیرک‌تر باهوش‌تر و فهیم‌تر از این هستند که قدیمی‌ترها بخواهند، آنان راهنمایی کنند. ما فقط از تجربیات خودمان صحبت می‌کنیم.

■ بسیار متشکریم از وقتی که در اختیار ما گذاشتید.

جوانان انگیزه چندانی ندارند. در عین حال ضریب هوشی بالاتر رفته است. وقتی دانشجویان می‌بینند افرادی به خاطر ارتباطات با قابلیت‌های خیلی پایین موقعیت‌های بالایی کسب می‌کنند، انگیزه‌شان کاهش می‌یابد. در حالی که من فکر می‌کنم، دانشجویان نباید این طور فکر کنند. اگر صرفاً از بعد مادی نگاه کنند، هم انگیزه خود را از دست می‌دهند، هم توانایی خود را و هم نمی‌توانند قابلیت‌های خود را به منصب‌ظهور برسانند

■ اگر اجازه دهید، بخشی هم راجع به زندگی خصوصی شما سوال کنیم. شما به غیر از تحصیل، در چه زمینه دیگری مثل ورزش یا هنر فعال بودید؟

در دوره‌های ابتدایی و دبیرستان، در زمینه موسیقی و نقاشی فعالیت می‌کردم. اما بعدها که وارد دانشکده شدم، خیلی فرصت نشد. ویلون من همینطور بلااستفاده ماند، با این که دوره‌هایی را گذارنده بودم، اما ادامه ندادم. در کانادای

می‌کنند. قطعاً اگر چنین پیگیری‌هایی نبود، در غرب یکه‌تازی بیشتر بود. در خصوص آلودگی‌هایی که کارخانه‌ها ایجاد می‌کنند، گروه‌هایی صادقانه روی این کار نیرو گذاشته و آگاه‌سازی می‌کنند. اگر ما چنین وضعیتی داشتیم، دریاچه ارومیه به این وضعیت نمی‌افتاد. سال‌ها قبل وزارت صنایع در خصوص اکسیدمنیزیم اعلام داده بود که یکی از استادان منطقه پیشنهاد داد که این ماده را از دریاچه ارومیه استحصال کنیم

جوابیه

درج شده است، بر اساس قانون مطبوعات اقدام مقتضی صورت پذیرد. شایان ذکر است که این انجمن از بدو تاسیس (سال ۱۳۷۲) تا کنون به طور مستمر فعال بوده و جناب آقای مهندس احمد آل یاسین از سال ۱۳۷۴ عضو این انجمن و از سال ۱۳۹۱ عضو کمیسیون انتشارات و تبلیغات هستند و همواره از دانش و تجارب ایشان در راستای اهداف انجمن بهره‌مند بوده‌ایم.

مهندسین فارغ التحصیل دانشکده فنی دانشگاه تهران با درود و احترام خواهشمند است، دستور فرمایید تا در خبرنامه آینده آن کانون نسبت به غیر واقعی بودن نظریه جناب آقای مهندس احمد آل یاسین در مورد انجمن مدیران فنی و اجرایی که در صفحه ۲۹ خبرنامه شماره ۱۶۴ تا ۱۶۶- سال بیست و سوم- زمستان ۱۳۹۲،

در پی انتشار مصاحبه با مهندس آل یاسین در شماره قبل خبرنامه و نظر ایشان مبنی بر انحلال انجمن مدیران فنی و اجرایی، این انجمن جوابیه‌ای را با امضای جمشید شیخ‌اکبری، دبیر آن به کانون ارسال داشته است که در پی می‌خوانید: جناب آقای مهندس محمد هادی نژادحسینیان مدیر مسئول محترم خبرنامه کانون

شرکت فرعی راه

مدیر عامل: مهندس علی آزاد
زمینه فعالیت:
راه، پل، تونل، راه آهن، باند فرودگاه
آدرس: تهران، میدان ونک، خیابان
ملاصدرا، خیابان پردیس، کوی
زاینده رود شرقی، پلاک ۱۶
تلفن: ۸۸۸۸۱۱۶۶ - ۸۸۸۸۰۰۵۵
فکس: ۸۸۸۸۴۵۷۳
ایمیل:
fareirah@yahoo.com

حامیان خبرنامه کانون

کمیته انتشارات در هر شماره خبرنامه صفحاتی را به معرفی مختصر شرکت های اعضا و زمینه فعالیت آنها اختصاص می دهد. این صفحات فرصتی است تا اعضا علاوه بر معرفی زمینه فعالیت خود به هم دانشکده ای ها، از انتشار خبرنامه کانون نیز حمایت کنند.
بدینوسیله از اعضای کانون برای ارسال نام، آرم و زمینه فعالیت خود به دبیرخانه کانون برای انتشار در خبرنامه دعوت می شود.

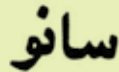
شرکت نشرفن

مدیر عامل: مهندس آیدین ختلان
زمینه فعالیت: آموزش، تحقیقات، خدمات فن آوری اطلاعات، برگزاری همایش، کنفرانس و نمایشگاه
آدرس: تهران، میدان فاطمی، میدان گلها، خیابان ۱/۴، پلاک ۱۰۹، طبقه اول
تلفن: ۸۸۹۷۹۲۵۱-۵
فکس: ۸۸۹۷۱۸۸۷
ایمیل:
info@nashrefan.com

شرکت کیسون

مشاور عالی: مهندس محمدرضا انصاری
زمینه فعالیت: مهندسی، تدارک، ساخت، مدیریت پروژه و تامین مالی پروژه ها؛ در حوزه های نفت و گاز و صنعت، مسکن، سیویل و ساختمان، آب و فاضلاب و سیستم های حمل و نقل ریلی
آدرس: تهران، شهرک قدس، خیابان ایران زمین، ساختمان ایران زمین، شماره ۲۲۸۸
تلفن: ۸۸۰۷۲۵۲۱
فکس: ۸۸۰۷۲۵۲۰
ایمیل: md@kayson-ir.com
وب سایت: www.kayson-ir.com

مهندسان مشاور سانو

مهندسان مشاور سانو
مدیر عامل: مهندس بهمن حشمتی
زمینه فعالیت: طراحی و نظارت سازه ژئوتکنیک، بهسازی
آدرس: خیابان ولیعصر، خیابان شهید عباسپور (توانیر) شماره ۱۱
تلفن: ۸۸۷۷۰۱۷۳ (خط ۷)
فکس: ۸۸۷۷۵۵۲۰
www.sano.ir
ایمیل: info@sano.ir

شرکت عطاردیان

مدیر عامل: مهندس محمداصغر الماسی
زمینه فعالیت: راه سازی ساختمان سازی انتقال آب و فاضلاب
آدرس: تهران، استاد مطهری، سلیمان خاطر درفش، پلاک ۸- طبقه ۳
تلفن: ۸۸۸۳۴۱۶۲
فکس: ۸۸۸۲۹۳۱۸
ایمیل:
info@otaredianco.ir

شرکت تهران بوستن

مدیر عامل: مهندس اسماعیل مسگری پور طوسی
زمینه فعالیت: خدمات مشاوره ای شامل مطالعات امکان سنجی، مطالعات بنیادی توسعه ای، طراحی اجرای طرح ها و پروژه (BOO, EP, EPC, ...)
آدرس: تهران، خیابان دکتر بهشتی، میدان تختی، اول خیابان علی اکبری، جنب کوچه مهر داد، پلاک ۱۱۹
تلفن:
۸۸۷۵۶۲۹۲ و ۹۳-۸۸۷۴۷۴۹۹
فکس: ۸۸۷۳۹۴۵۲
ایمیل: info@tbe.ir

مهندسین مشاور کاوشگران

مدیر عامل: مهندس فرزاد رفیعا
زمینه فعالیت: زمین شناسی، مهندسی معدن، صنایع فلزی و غیر فلزی، ژئوتکنیک
آدرس: تهران، سردار جنگل شمالی، بلوار قدس، ۲۴ متری زیتون، ارفعوان ۱، پلاک ۴
تلفن: ۰۲۱-۴۴۸۰۶۰۷۰
(خط ویژه)
فکس: ۰۲۱-۴۴۸۰۸۱۶۶
ایمیل:
kce@kavoshgaran-mine.com

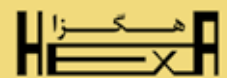
مهندسین مشاور سیویار

مدیر عامل: دکتر اورنگ فرزانه
زمینه فعالیت: طراحی و نظارت در پروژه های تونلهای راه، راه آهن و ایستگاه های زیر زمینی مترو
آدرس: تهران، خیابان کارگر شمالی، روبروی بیمارستان قلب، خیابان شکرالله (یکم)، کوچه آذر، پلاک ۱۴، طبقه ۲
تلفن: ۸۸۳۵۵۸۰۴
فکس: ۸۸۳۵۵۸۴۱
وب سایت: www.cvr-co.com
ایمیل: info@cvr-co.com

شرکت مهندسی اردال

ARDAL ENGINEERING CO.
مدیر عامل: مهندس محمدحسین فتاپور
زمینه فعالیت: تهیه، نصب و راه اندازی و آموزش سیستم های اعلام و اطفاء حریق، پمپ های آتش نشانی، سیستم های حفاظتی و پوشش های ضد حریق
آدرس: تهران، خ خالدا سلامبولی، خ پنجم پلاک ۲۳، طبقه همکف
تلفن: ۸۸۷۱۰۸۰۹-۱۰
فکس: ۸۸۷۲۷۱۶۷
ایمیل: ardal@dpimail.net
www.ardalengineering.com
www.ardal.co

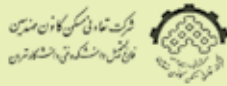
شرکت هگزا

مدیر عامل: مهندس حسین چهارآزاد
سال تاسیس: ۱۳۴۴
زمینه فعالیت: مشاوره، مطالعات، طراحی، نظارت و مدیریت طرح پروژه های راه و راه آهن، پل های بزرگ و خاص، سازه های زیر زمینی، تونل سازی و قطار شهری
آدرس: خیابان سهروردی شمالی، بالاتر از خیابان مطهری، خیابان زینالی غربی، خیابان شهید عشوری، کوچه هشتم، پلاک ۱۳
تلفن: ۸۸۷۴۲۱۷۴-۸۸۵۰۶۲۳۰
فکس: ۸۸۷۴۴۹۰۰
ایمیل: info@hexa.ir
www.hexa.ir

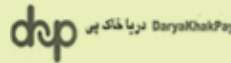
مهندسين مشاور آبران

مدیر عامل: مهندس علی ربویی
خبوشانی
زمینه فعالیت: تاسیسات شهری،
آب و فاضلاب
آدرس: خیابان شیخ بهایی شمالی،
خیابان کشفیان، پلاک ۴۰
تلفن: ۳-۴۴۱۰۶۰۸۸
فکس: ۴۷۵۰۴۰۸۸
ایمیل: tehran@abran.info
وب سایت: www.abranco.net

شرکت تعاونی مسکن کانون مهندسين فارغ التحصيل دانشکده فنی دانشگاه تهران

مدیر عامل: مهندس فرشید جلیلود
زمینه فعالیت: احداث مجتمع های
مسکونی برای اعضای کانون و بستگان ایشان
آدرس: تهران، خیابان کارگر شمالی،
کیومرث شکرالله، پلاک ۱۳۳، خانه کانون
تلفن: ۲۱ و ۲۰-۳۳۳۲۵۰۲۶ (۰۲۶)
مجتمع مهرشهر
فکس: ۲۱ و ۲۰-۳۳۳۲۵۰۲۶ (۰۲۶)
ایمیل: tmkanoon@yahoo.com
سایت اینترنتی:
www.tmk-fanni.com

شرکت دریاخاک پی

رئیس هیات مدیره:
دکتر بهروز گتمیری
زمینه فعالیت: ژئوتکنیک، طراحی و
نظارت، سازه، سازه‌هایی زیرزمینی،
گودهای عمیق، ژئوتکنیک و
سازه‌های دریایی
آدرس: تهران، خ ولیعصر، روبروی
فاطمی کوچه عبده، شماره ۴۶
تلفن: ۵-۱-۸۹۳۰۵۰۱
فکس:
۵-۱-۸۹۳۰۵۰۱ (داخلی ۱۰۵)
ایمیل: info@daryakhak.com

شرکت بسپار پی ایرانیان

مدیر عامل: مهندس روزبه صالح آبادی
زمینه فعالیت: خدمات طرح و اجرای
بهسازی خاک، پایدارسازی گود باروشهای
نیلینگ، انکراژ، شمع، دیوار برلنی، بهسازی
خاک با تکنولوژی میکروپایل، بهسازی
خاک با استفاده از محصولات ژئوسنتتیک
آدرس: تهران، خیابان شیخ بهایی شمالی،
بالاتراز تقاطع ملاصدرا، خیابان عرفی
شیرازی، پلاک ۳۶
تلفن: ۳-۳۰۲۴۲-۸۸۶۱۰۲۴۲
فکس: ۸۸۰۳۷۶۵۲
ایمیل: info@basparpey.com

شرکت مهندسين مشاور ماهر و همکاران

مدیر عامل: مهندس حسین کوشافر
زمینه فعالیت: طراحی و نظارت بر
پروژه‌های ساختمانی، بیمارستانی،
ورزشی و آموزشی. طرح های ساماندهی
آدرس: خیابان آفریقا، بلوار شهید ستاری،
پلاک ۱۱، طبقه ۴
تلفن: ۸۸۷۸۵۸۲۵ - ۸۸۷۸۸۷۲۵
فکس: ۸۸۷۸۸۷۲۶
وب سایت:
www.mahervahamkaran.com
ایمیل: maher@mahereng.net

شرکت آب نیرو

مدیر عامل: دکتر حسین جلالی
زمینه فعالیت: سدسازی، شبکه های
آبیاری زهکشی و نیروگاههای برق آبی
آدرس: خیابان سهروری شمالی،
پائین تراز خیابان شهید بهشتی،
کوچه سینک، پلاک ۱۸
تلفن: ۴-۸۸۷۵۴۷۵۳ و ۱۶-۸۸۷۴۵۷۱۵
فکس: ۸۸۷۵۹۳۴۵
ایمیل: abniuru.co@gmail.com
info@abnirou.com

شرکت صنایع کابل کاویان

مدیر عامل: مهندس حسین حاجی
حسینلو
زمینه فعالیت: تولید کننده انواع
کابل های مخابراتی و برق
آدرس: تهران، ولی عصر، بالاتراز
پارک وی کوچه هستی، پلاک ۱۸
تلفن: ۵۱۱-۵۱۰-۲۲۶۶۹۵۰۰
فکس: ۲۲۰۲۸۴۲۷
ایمیل:
info@kermancableind.com

شرکت صنایع کابل کرمان

مدیر عامل: مهندس علیقلی فرداد
زمینه فعالیت: تولید کننده انواع
کابل های کواکسیال،
مخابرات، برق
آدرس: تهران، ولی عصر، بالاتراز
پارک وی کوچه هستی، پلاک ۱۸
تلفن: ۵۱۱-۵۱۰-۲۲۶۶۹۵۰۰
فکس: ۲۲۰۲۸۴۲۷
ایمیل:
info@kermancableind.com

شرکت مشاور فربر

FARBAR Consulting Engineers
مدیر عامل: مهندس مهدی محیط کرمانی
زمینه فعالیت: انجام مطالعات و تهیه طرح و
نظارت بر اجرای پروژه های راه های فرعی و
اصلی، بزرگراهها و آزادراهها، راه آهن شهری
و برون شهری، پلهای بزرگ و تونل ها و مقاوم
سازی پلها
آدرس: تهران، خ سید جمال الدین اسد آبادی
خ بیستون، نبش خ دهم، پ ۲۳
تلفن: ۰۲۱-۸۸۷۰۷۷۲۰
فکس: ۰۲۱-۸۸۷۰۷۷۱۴
ایمیل: info@farbar-eng.com

شرکت پرلیت

مدیر عامل:
مهندس علیرضا ناصر معدلی
زمینه فعالیت: آب، حمل و نقل،
ساختمان، تاسیسات و تجهیزات،
کاوش های زمینی
آدرس: تهران، ایران، میدان ونک،
خیابان برزیل، بن بست نارنج، شماره ۲
تلفن: ۸۸۷۸۴۷۸۱
فکس: ۸۸۷۹۶۴۶۲
ایمیل: info@perlite-co.com

شرکت آبنفن

مدیر عامل: مهندس احمد قزل ایاغ
زمینه فعالیت: مهندسين مشاور رسته
آب، سدسازی، شبکه آبیاری، آب
وفاضلاب و کشاورزی
آدرس: سیدخندان، ابتدای سهروردی
شمالی، کوچه مهاجر، پلاک ۲۵
تلفن: ۵-۳-۸۸۵۲۶۹۰۳
فکس: ۵-۳-۸۸۵۱۱۸۳۹
ایمیل: infoabfan@gmail.com

مهندسين مشاور رمپ

مدیر عامل: دکتر علی اردکانیان
زمینه فعالیت: راه، فرودگاه، راه آهن،
حمل و نقل
آدرس: خیابان بهشتی شرقی، اندیشه
اصلی، اندیشه ۵ غربی، پلاک ۹، طبقه ۳
تلفن: ۳۰-۸۸۴۱۴۰۳۱، ۳۰-۸۸۴۱۴۰۳۱
فکس: ۸۸۴۴۱۸۸۰
ایمیل:
ardakanian@yahoo.com

شرکت نیمرخ

مدیر عامل: مهندس محمدباقر حدادزاده هندو
زمینه فعالیت:
راهسازی، راه آهن (زیرسازی)،
سدسازی، پل، تونل، فرودگاه
آدرس: بلوار میرداماد، خیابان بهزاد
حصاری پلاک ۶
تلفن: ۰۲۱-۲۲۲۲۰۳۴۳ (خط ۱۰)
فکس: ۰۲۱-۲۲۲۲۶۰۴۸
nimrokh_company@yahoo.com

شرکت مهندسین مشاور زاویر

مدیر عامل: مهندس محمدرضا مسعودیه
زمینه فعالیت: خدمات مهندسی مشاور
در تخصص صنایع، تولید فلزات اساسی
آدرس: تهران، خیابان ملاصدرا، شماره ۹۶
تلفن:
۰۲۱-۸۸۰۳۲۰۵۴ و ۸۸۰۴۲۴۱۴
فکس: ۰۲۱-۸۸۰۳۴۸۹۴
info@zavir-consult.com
www.zavir-consult.com

شرکت فنی و ساختمانی کانیو
سال تاسیس: ۱۳۵۰

مدیر عامل: مهندس منصور حیدری
زمینه فعالیت: احداث راه، راه آهن،
فرودگاه، سد، نیروگاه، موج شکن
... و
آدرس: تهران، خیابان پاسداران،
خیابان نارنجستان هفتم، کوی
نرگس، پلاک ۵ و ۷
کد پستی: ۱۹۵۷۹۴۶۶۱۱
تلفن: ۲۲۲۸۰۴۷۷-۲۲۲۹۵۲۷۸
فکس: ۲۲۲۹۰۵۲۶
info@canivo.com
www.canivo.com

شرکت ساختمانی بتن شانتیه

مدیر عامل: مهندس سید محسن مقدس زاده
زمینه فعالیت: پیمانکار
آدرس: چهار راه مطهری،
سهروردی شمالی، کوچه بیشه، پلاک ۱
تلفن: ۸۸۷۹۸۴۱۶-۸۸۴۰۰۰۹۹
فکس: ۸۸۶۴۲۰۰۴
ایمیل:
info@betonchantier.com

شرکت انتشارات فنی ایران

مدیر عامل: مهندس سیدرضا کروی
زمینه فعالیت: انتشارات
آدرس: تهران، خیابان مطهری،
خیابان میرعماد، نشن سفارت
هند، پلاک ۲۴
تلفن: ۸۸۵۰۵۰۵۵
فکس: ۸۸۵۳۲۱۳۶
ایمیل: info@entesharat.com
سایت: www.entesharat.com

مهندسین مشاور طرح بامداد

مدیر عامل: مهندس مجتبی کتیرائی
زمینه فعالیت:
خدمات مشاوره سازه و معماری
آدرس: یوسف آباد، خیابان جهان آرا،
انتهای خیابان ۵۱، خیابان ۵۳، شماره ۲۰،
واحد اول غربی
تلفن: ۸۸۰۵۸۸۴۰ و ۸۸۰۵۸۸۳۰
فکس: ۸۸۶۱۸۲۶۵
کد پستی: ۱۴۳۶۷۴۴۹۶۱
ایمیل:
tarhebamdad@gmail.com

شرکت ساختمانی دنار هساز

مدیر عامل: مهندس محمد ابوطالبی
زمینه فعالیت: ساخت بزرگراه، آزادراه،
فرودگاه، پل، تقاطع غیر همسطح، سد
سازی، آبیاری، زه کشی، فاضلاب، اجرای
خطوط لوله نفت و گاز و آب، احداث تونل
و ساختمان سازی.
آدرس: تهران، میدان آرژانتین، بلوار
بیهقی، کوچه هشتم شرقی، پلاک ۳
تلفن: ۰۲۱-۸۸۷۵۷۳۶۰
فکس: ۰۲۱-۸۸۷۳۵۰۷۹
ایمیل: info@denarahsaz.com
www.denarahsaz.com

شرکت ساختمانی فیله

مدیر عامل:
مهندس پیروز کاموری مقدم
زمینه فعالیت: ساختمان سازی،
راه سازی
آدرس: سهروردی شمالی،
خیابان ابن یمن، پلاک ۱۹
تلفن: ۸۸۷۴۱۹۸۷ و ۸۸۷۳۵۲۰۵
فکس: ۸۸۷۶۴۳۸۸
ایمیل: p.kamvari@chmail.ir

شرکت ساختمانی ویسا

مدیر عامل: مهندس محمد تقی مرادی
زمینه فعالیت: پیمانکار راه و ساختمان
زیرسازی راه آهن، پل، تونل، گالری
آدرس: تهران، یوسف آباد،
خیابان ۲۴، پلاک ۱۱
تلفن: ۸۸۷۰۵۱۹۸-۸۸۷۲۰۳۶۰
۸۸۷۰۵۱۹۳
فکس: ۸۸۷۲۵۰۰۷
ایمیل: info@waysa.net

شرکت پیروز آزاد

مدیر عامل: مهندس پرویز ونداد
زمینه فعالیت: طراحی، تهیه، ساخت،
حمل و نصب تجهیزات هیدرومکانیکی
سدها و شبکه های آبیاری، انواع شیرها
و تجهیزات صنعتی
آدرس: تهران، شیخ بهایی شمالی،
بن بست ولیعصر، پلاک ۲، طبقه ۲،
واحد ۴
تلفن: ۸۸۰۶۳۴۷۷-۸۸۰۴۶۴۸۴
۸۸۶۰۲۱۲۷
www.piroozarad@yahoo.com

مدیر عامل: دکتر کامبیز بهنیا

سال تاسیس ۱۳۵۴
زمینه فعالیت: مشاوره، مطالعات و طراحی
بناهای خاک مسلح، ابنیه نگهبان،
پایدار سازی گودبرداریها، بهسازی زمین،
پروژه های راه و راه آهن
آدرس: تهران، خیابان جمالزاده شمالی،
خیابان غلامرضا طوسی، شماره ۳
تلفن: ۵۰ و ۶۶۹۴۳۲۴۹
فکس: ۶۶۴۳۱۱۷۶
www.khakemosalah.ir
info@khakemosalah.ir

شرکت مهندسان مشاور دریابندر

مدیر عامل: مهندس مرتضی بنی جمالی
زمینه فعالیت: مطالعات توجیه فنی و
اقتصادی، طراحی، مدیریت بر اجرای
بنادر، سازه های دریایی و مجتمع های
صنایع دریایی
آدرس: تهران، پاسداران، میدان هروی،
خیابان موسوی، خیابان شهید ضابطی،
پلاک ۹
تلفن: ۲۲۵۱۶۸۵۴ و ۲۲۵۱۶۸۳۴
فکس: ۲۲۵۱۶۰۶۳
ایمیل: info@daryabandar.com

شرکت ارجان پی

مدیرعامل: مهندس آرش روغنی
زمینه فعالیت:
اجرای دیوار آب بند، شمع درجا، نیلینگ، میکروپایل و پرده آب بند
آدرس: تهران، بزرگراه جلال آل احمد، بین شهر آرا و پاتریس لومومبا، شماره ۳۴
تلفن: ۸۸۲۸۵۳۸۵
فکس: ۸۸۲۶۵۷۶۴
www.arjanpay.com

شرکت آسفالت طوس

مدیرعامل: مهندس علی ناظران
زمینه فعالیت: اجرای امور پیمانی و طرح های EPC در پروژه های صنعتی، گاز و پتروشیمی، پروژه های صنعتی، معدنی، عمرانی و فرودگاهی
آدرس: تهران، خیابان ولیعصر، بالاتر از پارک ساعی، شماره ۲۲۲۵ (ساختمان ایرانیان)
تلفن: ۸۸۶۷۲۶۳۶
فکس: ۸۸۸۸۶۴۱۵
info@asfalt-tous.com
www.asfalt-tous.com

شرکت آب وانرژی

عضو انجمن صنفی شرکت های پیمانکار تاسیسات و تجهیزات صنعتی ایران، سال تاسیس ۱۳۶۴
مدیرعامل: مهندس محمدرضا محمدآبادی کمره ای
زمینه فعالیت: طراحی، اجرا و نگهداری و تعمیرات تاسیسات و تجهیزات صنعتی و خطوط لوله و ایستگاه های ابرسانی و گاز
آدرس: تهران، خیابان سیهده قرنی، جنب بیمارستان آپادانا، پلاک ۱۲۵ واحد ۱
تلفن: ۸۸۸۲۷۶۳۴
فکس: ۸۸۴۹۱۱۶۵

شرکت پارس آداک

مدیرعامل: مهندس کامبوزیا پزشک نجفی
زمینه فعالیت: مهندسی و اجرای پروژه های تولید، انتقال و توزیع نیروی برق
آدرس: تهران، خیابان توانیر، خیابان نظامی گنجوی، شماره ۳۹
تلفن: ۰۲۱۸۸۷۷۲۳۷۹
فکس: ۰۲۱۸۸۷۷۱۹۴۱
ایمیل: pars.adak@hotmail.com

شرکت خمیر مایه و الکل

رازی (سهامی عام)

مدیرعامل: مهندس علی احتشامی
زمینه فعالیت:
بزرگترین تولید کننده خمیر مایه خشک فوری (تاب مایه) در بسته بندی های کیسه ای و کیوم و ساشه. بزرگترین تولید کننده اتانول طبی ۹۶ درصد و الکل صنعتی (بصورت فله و بشکه)
آدرس دفتر مرکزی: تهران، میدان ونک، خیابان برزیل شرقی، بن بست لاله، پلاک ۴، طبقه اول
تلفن: ۸۸۷۸۲۷۶۳ / فکس: ۸۸۶۷۶۷۲۳
afehteshami@yahoo.com
سایت: www.ya-razi.org

شرکت میشو داغی

مدیرعامل: مهندس احمدعلی پیروز فرد
زمینه فعالیت: پیمانکاری
مجری خطوط انتقال نفت و گاز و آب و اجرای کلیه کارهای ساختمانی، تاسیساتی، مجتمع های مسکونی، آبرسانی و فاضلاب و راهسازی
آدرس: تهران، خیابان ولی عصر، ابتدای خیابان مطهری، خیابان منصور، پلاک ۲۲، طبقه دوم
تلفن: ۸۸۷۰۰۹۹۷-۸
فکس: ۸۸۷۲۳۳۷۸
ایمیل: mishodaghi@yahoo.com

شرکت زلال ایران

مدیرعامل: مهندس امیرمنصور عطائی
سال تاسیس ۱۳۶۳
زمینه فعالیت:
تصفیه آب و فاضلاب شهری و صنعتی؛ یوتیلیتی صنایع نفت، گاز و پتروشیمی
آدرس: تهران، خیابان شریعتی، خیابان منتظری نژاد، پلاک ۲۲ کد پستی ۱۹۴۸۸۱۴۴۵۱
تلفن: ۲۷۱۹۰۰۰۰
فکس: ۲۲۸۴۴۶۱۱
www.zolaliran.com

شرکت اینترلاک

مدیرعامل: مهندس محمدشریف زاده بوشهری
زمینه فعالیت:
طراحی، تهیه، ساخت و نصب خطوط رنگ قطعات پلاستیکی و فلزی طراحی، ساخت ماشین آلات پوشش خطوط لوله آب و نفت و گاز و تجهیزات صنعتی
آدرس: خیابان سهروردی شمالی، خیابان خلیل حسینی، کوچه مریم، پلاک ۳ واحد ۳
تلفن: ۸۸۵۳۰۶۹۹-۷۰۴
ایمیل: info@interlock.ir
سایت: www.interlock.ir

Dr.Mohammad Reza Goudarzi
General Manager
PHD Construction Hydraulics

Bata- Ave, Juan Pablo II, Apartamento 10ma
E-mail: goudarzi.m.r@gmail.com
mrg_1938@yahoo.com
rige.inc.co@gmail.com
Tel: +240-222-762645

مدیرعامل: مهندس علاءالدین سادات باریکانی
زمینه فعالیت: طرح و اجرای پروژه های سازه های آبی، احداث اسکله، موج شکن، تاسیسات ساحلی، تاسیسات الکترومکانیکال، ابزار دقیق، ابنیه و حمل و نقل
آدرس: تهران، خیابان آفریقا، بسمت شمال، بعد از پل همت، نبش بن بست زاگرس، پلاک ۱۱ واحد ۷
تلفن: ۸۸۷۸۴۰۳۵ / فکس: ۸۸۸۸۶۶۴۸
ایمیل: Info@parstechno.ir
سایت: www.parstechno.ir

شرکت سامان پی

مدیرعامل: دکتر حمیدرضا الهی
زمینه فعالیت: پایدار سازی گودها به روش نیلینگ و انکراژ، بهسازی خاک و تحکیم پی ساختمان ها با روش های میکروپایل، ستون شنی، تراکم ارتعاشی و تزریق
آدرس: تهران، خیابان شریعتی، خیابان شهید کلاهدوز (دولت)، نبش خیابان معتقد، بن بست بامداد، پلاک ۲، طبقه ۵.
تلفن: ۲۲۰۰۲۴۲۰
فکس: ۲۲۶۰۲۷۳۰
ایمیل: info@samanpey.com
سایت: www.samanpey.com

شرکت آرمان مانگ

مدیرعامل: مهندس قاسم رحمانی
زمینه فعالیت: آسانسور و پله برقی
آدرس: تهران، کارگرمالی، پایین تر از چهارراه فاطمی، کوچه هما، پلاک ۴، طبقه ۶، واحد ۱۸
تلفن: ۸۸۹۷۳۲۲۵-۹
فکس: ۶۶۵۷۲۶۲۰-۳
۸۸۹۷۳۲۰۰
۶۶۴۳۰۲۹۲
ایمیل: Info@armanmang.com
سایت: www.armanmang.com

شرکت ساختمانی گراه

مدیر عامل: مهندس حسین فقیهی
مقدم
زمینه فعالیت: پیمانکاری
آدرس: تهران خیابان شریعتی خیابان
داود گل نبی میدان کتابی پلاک ۲۴
طبقه ۳
تلفن: ۲۲۸۶۸۴۷۰ - ۲۲۸۵۴۷۹۶
فکس: ۲۲۸۶۷۴۴۲
ایمیل: info@grah.ir

شرکت ساختمانی پاریز

مدیر عامل: مهندس عباس مازوچی
زمینه فعالیت: راهسازی
آدرس: تهران خیابان ولی عصر بالاتر
از چهارراه طالقانی کوچه فرهنگ
حسینی پلاک ۱
تلفن: ۸۸۹۴۵۴۹۱ - ۸۸۹۴۷۰۵۲
فکس: ۸۸۹۴۴۱۵۴
ایمیل:
yahoo.com@parizz2004

شرکت معدنی املاح ایران (سهامی عام)

مدیر عامل: مهندس علی اکبر ساداتی
زمینه فعالیت: تولید نمک تصفیه (تبلور
مجدد) ید دار و بدون ید برای مصارف
خوراکی، صنایع غذایی و دارویی
سولفات سدیم: برای مصارف پودرهای
شوینده، شیشه سازی و صنعتی
آدرس: تهران - خیابان سیدجمال الدین
اسدآبادی - خیابان ۶۴ پلاک ۲۹
تلفن: ۸۸۰۶۷۸۲۸ (ده خط)
فکس: ۸۸۰۳۷۰۲۰
ایمیل: info@amlah.com
وب سایت: www.amlah.com

شرکت بین المللی ارسا ساختمان

مدیر عامل: مهندس علی خطیبی
زمینه های فعالیت:
پروژه های سیویل صنعتی، سد
و سازه های وابسته، شبکه انتقال آب،
احداث راه، پل و تونل، شمع، حفاری و
تزییق، آماده سازی و گودبرداری تخصصی
C و EPC در قالب قراردادهای
آدرس: تهران خیابان میرزای شیرازی،
کوچه شهید، پلاک ۱۷ تلفن: ۸۸۷۱۷۲۲۰
فکس: ۸۸۷۲۱۸۴۷
سایت: www.arsa.ir
ایمیل: info@arsa.ir

شرکت مهندسی مشاور ترددراه

مدیر عامل: مهندس عباس قدس
زمینه کاری: انجام خدمات فنی و مشاوره
ای، طراحی و نظارت بر حسن اجرا و انجام
خدمات مشاوره ای
پروژه های راه و راه آهن
آدرس: تهران، خیابان شهید مفتاح،
کوی بخشی موقر - پلاک ۸ - کدپستی:
۱۵۸۸۱۳۴۵۳۹
تلفن: ۸۸۳۰۵۶۵۶ - ۸۸۱۳۴۴۳۷
۸۸۳۴۵۱۰
دورنگار: ۸۸۳۹۵۷۸
پست الکترونیکی:
info@Taraddodrah.IR

شرکت توسار

مدیر عامل: مهندس عباس غفاری
زمینه فعالیت: طراحی و ساخت راه،
ابنیه، تاسیسات زیربنایی، ابنیه سازی،
زیرسازی راه آهن و باند فرودگاه
نشانی: تهران، شهرک غرب، تقاطع
یادگار امام و شهید دامن، پلاک ۱
کدپستی: ۱۴۶۸۶۱۷۴۴۴
تلفن: ۸۸۳۷۴۶۶۰
فکس: ۸۸۳۷۰۵۱۶
ایمیل: tossar@tossar.com
سایت: www.tossar.com

مهندسان مشاور پاسیلو

مدیر عامل: مهندس حسن زندی نژاد
سال تاسیس: ۱۳۵۴
زمینه فعالیت مشاوره، مطالعات، طراحی،
نظارت و مدیریت طرح پروژه های راه و راه
آهن، قطار شهری و ابنیه فنی خاص
آدرس: خیابان مفتاح شمالی، کوچه آرام
پلاک ۳۷
تلفن: ۸۸۲۱۸۸۴ - ۸۸۱۳۸۲۸۰
فکس: ۸۸۳۲۷۶۲۸
ایمیل: info@passillo.com
www.passillo.ir

مهندسان مشاور صنعتی نوه

مدیر عامل: مهندس حمید افشار
زمینه فعالیت: ساختمانهای صنعتی،
سازه، تاسیسات برقی و مکانیکی، صنایع
فلزات اساسی
آدرس: تهران، قیطریه،
روشنایی، خیابان شهاب،
نبش مهرداد غربی، پلاک ۲
تلفن: ۲۲۶۹۱۰۶۰ - ۶۲
فکس: ۲۲۶۹۱۰۵۹
سایت: www.knowhow.ir
ایمیل: knowhow@neda.net

شرکت مهندسی برسامکو (سهامی خاص)

مدیر عامل: مهندس محمد اسماعیل
منبع چی
زمینه فعالیت: پایه یک رشته (ساختمان
و ابنیه - تاسیسات و تجهیزات)
آدرس: تهران - خیابان ملاصدرا - شیراز
جنوبی - خیابان
گرمسار شرقی پلاک ۳۶ طبقه ۴
تلفن: ۸۸۶۱۱۸۱۲ - ۱۵
فکس: ۸۸۶۱۱۷۷۸
ایمیل: info@barsamco.com
barsamco@yahoo.com
سایت: www.barsamco.com

شرکت ام - ک - بتن

مدیر عامل: مهندس ایرج منصوری
زمینه فعالیت: طرح و اجرای پروژه های
بتن پیش ساخته و پیش فشرده در
صنعت راه و ساختمان
آدرس: تهران - فرمانیه غربی - خیابان
صالحی (ندا) - پلاک ۵ - زنگ اول
تلفن: ۲۲۲۴۱۳۱۴ - ۲۲۲۴۱۳۱۳
۲۲۲۱۰۶۴۹
mail@MKBeton.com
www.MKBeton.com

شرکت زمین کاوان زمان

مدیر عامل: مهندس محمدجعفر
صادقی پناه
زمینه فعالیت: بخش معدن و صنایع
معدنی از پی جویی و اکتشاف تا
استخراج و فرآوری مواد معدنی
آدرس: بزرگراه یادگار امام - بلوار
ایثارگران (شمال) - ایثار دوم - پلاک ۱۰
تلفن: ۲۲۱۳۶۲۵۶ - ۹
فکس: ۲۲۰۶۵۳۹۱
ایمیل: Info@zaman-co.com
وب سایت:
www.zaman-co.com

شرکت تولیدی صنعتی پارس رادیاتور

مدیر عامل: محمد خداپرست
تولید رادیاتور پانلی منازل
آدرس دفتر مرکزی: تهران
خیابان مطهری بعد از مفتاح
شماره ۱۷۸ ط ۱
تلفن: ۸۸۸۳۲۰۱۴
فکس: ۸۸۳۰۷۵۰۶
ایمیل: pars-radiator.ir

دانشگاه
فنی

دانشکده

اخبار و فعالیت‌های مختلف دانشکده فنی همواره مورد توجه کانون مهندسين فارغ‌التحصیل دانشکده فنی بوده است. در این شماره نیز در این بخش اخباری نظیر معارفه دکتر محمود نیلی احمدآبادی به عنوان سی و دومین رئیس دانشگاه تهران، نکوداشت استاد برجسته کانی‌شناسی، دکتر میرمحمدعلی میرمحمدی، جشن‌های سالیانه رشته‌های مختلف و انتشارات جدید دانشکده فنی برای مطالعه فارغ‌التحصیلان و علاقمندان منتشر می‌شود.

برگزاری مراسم معارفه دکتر نیلی احمدآبادی، سی و دومین رییس دانشگاه تهران

سخنرانی پرداخت، وی با اشاره به تداخل مسئولیت‌ها و انتخاب‌ها در انتخاب سرپرست دانشگاه تهران، گفت: ما هنوز در بحث تداخل مسئولیت‌ها گرفتار هستیم. دکتر فرجی دانا با اشاره به باورهای موجود در نقاط مختلف دنیا افزود: این اعتقاد در دنیا وجود دارد که دانشگاه جمع‌نخبگان است و نخبگان باید این اختیار را داشته باشند که علاوه بر اینکه در مصالح کشور مشارکت می‌کنند، در انتخاب مدیران خود هم مشارکت داشته باشند. وزیر علوم گفت: ما نیازمند دانشگاه پاسخگو هستیم. دانشگاه باید به جامعه و مشکلات جامعه واکنش نشان دهد و مشکلات جامعه را مشکلات خود بداند. این انتخاب فصل جدیدی است تا بخش آموزش، پژوهش و سیستم اداری و مالی به صورت یکپارچه شود. دکتر فرجی دانا در پایان با بیان اینکه توسعه ایران اسلامی همیشه از دغدغه‌های دانشگاه تهران بوده است، افزود: می‌توان با درهم تنیدگی حوزه‌های فنی، انسانی و علوم اجتماعی و هنر یک برنامه منسجم را طرح کرد که حلال مشکلات کشور باشد.

مراسم معارفه دکتر محمود نیلی احمدآبادی به عنوان سی و دومین رییس دانشگاه تهران و تجلیل از خدمات دکتر امید سرپرست سابق دانشگاه و معاون وزیر علوم با حضور دکتر فرجی دانا، وزیر علوم، الهام امین‌زاده معاون حقوقی رییس جمهوری و جمعی از دانشگاهیان روز دوشنبه ۲۷ خرداد ۱۳۹۳ برگزار شد. دکتر محمود نیلی احمدآبادی در این مراسم در بخشی از سخنانش گفت: امسال هشتادمین سال تاسیس دانشگاه تهران است. این دانشگاه به عنوان بزرگترین، قدیمی‌ترین و معتبرترین دانشگاه کشور از لحاظ تربیت نیروهای متخصص و کارآمد است. مشارکت این دانشگاه در حل مسایل کشور تعیین‌کننده است و همواره در دفاع از کشور و منافع علمی پیش قدم بوده است. دکتر نیلی ادامه داد: باید در حوزه آموزش، پژوهش، مالی و اداری یک نظام یکپارچه شکل بگیرد و یک بازنگری کلی در سیاست‌ها و برنامه‌های دستگاه‌های متفاوت ایجاد شود. در این مراسم دکتر رضا فرجی دانا، وزیر علوم، تحقیقات و فناوری نیز به ایراد

دو استاد برجسته دانشکده فنی برنده جایزه علامه طباطبایی شدند

در سومین دوره اعطای جایزه مرحوم علامه طباطبایی (ویژه استادان و محققان برجسته کشور) که ۲۷ اردیبهشت ماه سال جاری برگزار شد، دکتر پرویز جبه‌دار مارالانی (برق ۴۲)، استاد دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر و دکتر وحید اصفهانیان، استاد دانشکده مهندسی مکانیک دانشکده فنی، به عنوان استاد و محقق برجسته معرفی شدند. این جایزه همه ساله از سوی بنیاد ملی نخبگان ریاست جمهوری به استادان ممتاز دانشگاه‌ها و پژوهشگران برجسته ایرانی، به دلیل یک عمر خدمت آنها در عرصه آموزش، پژوهش، ارائه خدمت علمی به جامعه و رعایت جنبه‌های اخلاقی در امر آموزش و پژوهش اهدا می‌شود.

انتصاب سرپرست کمیته ارتباط با مدارس دانشکده فنی

دکتر سارا نظیف (عمران ۸۲) عضو هیات علمی دانشکده مهندسی عمران، طی حکمی مشترک از سوی دکتر محمود کمره‌ای (برق ۵۸) رییس دانشکده فنی و مهندس میرعلیرضا مهنا (معدن ۶۷)، دبیر کانون مهندسیین فارغ‌التحصیل دانشکده فنی، به عنوان سرپرست کمیته ارتباط با مدارس دانشکده فنی منصوب شد. این کمیته قرار است برنامه‌ریزی منظم و شایسته‌ای را برای ارتباط با مدارس برتر، دانش‌آموزان نخبه و مشاوران دبیرستان‌های برتر کشور داشته باشد و جایگاه دانشکده فنی و توانمندی‌های آن را معرفی کند.

نخستین جشن عیدانه مهندسی عمران

نخستین جشن عیدانه و فارغ‌التحصیلی دانشکده مهندسی عمران چهارشنبه ۲۱ اسفند ۱۳۹۲ در تالار چمران دانشکده فنی برگزار شد. در این جشن که با همت انجمن علمی دانشکده مهندسی عمران، توسط دانشجویان ورودی ۸۹ و پشتیبانی کانون مهندسیین فارغ‌التحصیل دانشکده فنی دانشگاه تهران برگزار شد، برنامه‌هایی از قبیل موسیقی سنتی و راک، پخش کلیپ‌های خاطرات تصویری ادوار مختلف از ۸۸ تا ۹۲ و کلیپ داستانی «جای تلخ»، مسابقه بین ادوار مختلف و مصاحبه با دو تن از استادان دانشکده، دکتر سهیل محمدی (راه و ساختمان ۶۸) و دکتر ایرج محمودزاده (راه و ساختمان ۵۸) اجرا شد. در ادامه با حضور دکتر محمود کمره‌ای (برق ۵۸) رییس دانشکده فنی و دکتر بهنیا، استاد پیشکسوت دانشکده، از ۷ نفر از استادان، دکتر محمد رحیمیان (راه و ساختمان ۵۶)، دکتر محمد شکرچی‌زاده (عمران ۶۵)، دکتر ایرج محمودزاده‌کنی، دکتر نوید خادمی، دکتر سیدتقی نایینی، دکتر شاهرخ مالک و دکتر سهیل محمدی، ۳ تن از همکاران حل‌تمرین ماندانا عباسی، علیرضا نجما و محمد جعفری و ۵ تن از دانشجویان نمونه دانشکده حسام حمله‌داری (علمی)، الهام اسلامی (علمی)، علی فلاح (هنری)، وحید فرخی (ورزشی) و سیدامید ساجدی (اخلاقی) تقدیر به عمل آمد.

برگزاری هفتمین جشن سالانه دانشکده مهندسی شیمی

دیگر برنامه‌های این مراسم بود. کانون مهندسين فارغ‌التحصیل دانشکده فنی دانشگاه تهران نیز مطابق روال هر ساله از حامیان این مراسم بود.

از استادان پیشکسوت و بنام این دانشکده بود. در این برنامه همچنین از استاد مرحوم دکتر دانش یاد شده و لوح یادبودی به خانواده وی اهدا شد. در بخش دیگری از مراسم از دانشجویان افتخار آفرین دانشکده مهندسی شیمی در زمینه‌های مختلف علمی، فرهنگی و ورزشی تجلیل به عمل آمد.

از جمله می‌توان به این دانشجویان اشاره کرد: اسماعیل جباری، سامان سبزی‌چی و ناهید ریسی که در المپیاد کشوری مهندسی شیمی حایز رتبه‌های برتر شده بودند. سخنی دوستانه با استادان، موسیقی زنده، مسابقه و پخش کلیپ‌های گوناگون و جذاب از

دوره‌های قبل توسط دانشجویان ورودی سال ۹۰ مهندسی شیمی و پلیمر این دانشکده برگزار شد. از جمله برنامه‌های این مراسم، نکوداشت دکتر گیتی ابوالحمد

هفتمین جشن سالانه دانشکده مهندسی شیمی ۱۹ اسفندماه ۱۳۹۲، در تالار شهید چمران دانشکده فنی با حضور دانشجویان و استادان این دانشکده باشکوه‌تر از

جشن فارغ‌التحصیلی مهندسی معدن برگزار شد

زارع، استاد زلزله‌شناسی اختصاص داشت که وی به بیان خاطرات خود از تدریس به این دانشجویان پرداخت. همچنین نکاتی را درباره ایمنی ساخت و ساز در تهران بیان کرد. در پایان مهندس یآوری، استاد دانشکده معدن پس از ایراد سخنرانی سوگند مهندسی را برای دانشجویان قرائت کرده و دانشجویان پس از دریافت لوح، سوگند مهندسی یاد کردند.

مهندسين فارغ‌التحصیل دانشکده فنی دانشگاه تهران برگزار شد. مقدمات برگزاری این جشن از آبان ۱۳۹۲ توسط دانشجویان انجام شده بود. برنامه شامل بخش‌هایی چون کلیپ بازندهای درسی، خاطرات دانشجویان و استادان و تئاتر دانشجویی بود. در این مراسم موزیک‌هایی همراه با دکلمه دانشجویان پخش شد. بخش دیگری از برنامه به سخنرانی دکتر مهدی

جشن فارغ‌التحصیلی دانشجویان مهندسی معدن ورودی ۱۳۸۸، عصر ۱۵ اردیبهشت ۱۳۹۳ در آمفی تئاتر دانشکده معدن برگزار شد. در این مراسم علاوه بر دانشجویان و خانواده‌هایشان، استادان دانشکده از جمله دکتر معماریان، مهندس مهنا، دبیر کانون و جمعی دیگری از فارغ‌التحصیلان این رشته حضور داشتند. این برنامه با حمایت‌های مالی شرکت دنیای شیرین (بستنی نیتل) و کانون

مراسم نکوداشت

دکتر میر محمدعلی میر محمدی برگزار شد

انجمن بلورشناسی و کانی شناسی ایران دومین همایش نکوداشت چهره‌های برتر خود را تحت عنوان «نکوداشت استاد برجسته دکتر میر محمدعلی میر محمدی» یکشنبه ۱۴ اردیبهشت ۱۳۹۳ در تالار دانشکده مهندسی معدن برگزار کرد. همزمان با این مراسم، دانشکده مهندسی معدن نیز موزه کانی شناسی دانشکده را افتتاح کرد. در این مراسم دکتر عقیل یوسفی کما (مکانیک ۶۶)، معاون پژوهشی دانشکده فنی، دکتر سیدضیاءالدین شغایی (معدن ۶۵)، رییس دانشکده مهندسی معدن، مهندس میرعلیرضا مهنا (معدن ۶۷)، دبیر کانون، دکتر ناصر تجبر، رییس انجمن بلورشناسی و کانی شناسی ایران و تعدادی از مهندسان پیشکسوت معدن و دانشجویان حضور داشتند.

دکتر عقیل یوسفی کما، دکتر میر محمدی را به عنوان یک معلم زحمتکش و با سابقه ۴۵ سال تدریس، یک انسان علم دوست دانست. وی در ادامه گفت: دکتر میر محمدی در طول دوران فعالیتش موفق به شناخت یک نوع کانی خاص به اسم تیریزی شدند که این موفقیت منجر به دریافت جایزه از دانشکده هامبورگ شد. دکتر ناصر تجبر، رییس انجمن بلورشناسی

و کانی شناسی ایران نیز دقایقی را در خصوص فعالیت انجمن سخن گفت. وی با توجه به ۲۳ سال فعالیت انجمن، به این نکته اشاره کرد که در دو سال اخیر انجمن تصمیم گرفت که از چهره‌های برتر این رشته تجلیل و قدردانی کند و با توجه به رزومه دکتر میر محمدی از بین چند نفر، تصمیم گرفته شد، دومین نکوداشت به ایشان اختصاص یابد. رییس دانشکده مهندسی معدن نیز در این خصوص گفت: در سال ۱۳۵۵ وارد دانشکده شدم و از همان دوران خصوصیات رفتاری دکتر میر محمدی در ذهن‌ها می‌نشست.

دکتر شغایی تقارن هشتادمین سال دانشکده فنی را با هشتادمین سال دانشکده مهندسی معدن خوش یمن دانست و اظهار امیدواری کرد که در مراسم هشتادمین سال، دانشکده مهندسی معدن به تجلیل و قدردانی از استادان برجسته بپردازد. مراسم با ذکر خاطراتی از مهندس حسن مدنی، عضو پیشکسوت مهندسی معدن ایران ادامه یافت. اجرای موسیقی سنتی و پخش کلیپی از دکتر میر محمدی از دیگر برنامه‌های این مراسم بود. در انتهای برنامه دکتر میر محمدی دقایقی را برای حضار سخن گفت: بهترین کسانی که در بخش معدن کشور هستند، از این دانشکده فارغ التحصیل شدند و دیدار دوباره شما در این مراسم احساس خوبی است، من خوشحالم که می‌بینم شاگردان دیروزم، امروز در سمت‌های موفق مملکتی هستند. مراسم با اهدای لوح توسط دکتر محمود کمره‌ای (برق ۵۸)، رییس دانشکده فنی، دکتر تجبر، دکتر کاوه به نمایندگی از اعضای هیات مدیره انجمن بلورشناسی، دکتر معین وزیری، مهندس صادقی پناه (معدن ۵۶) به نمایندگی از کانون مهندسیین فارغ التحصیل دانشکده فنی، دکتر شغایی و مهندس ناصر نیا (معدن ۴۷) به دکتر میر محمدی پایان یافت.

انتشار فصلنامه «جریان» توسط دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر

انجمن علمی دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر دانشکده فنی با همکاری شاخه دانشجویی IEEE اقدام به انتشار فصلنامه‌ای علمی، تحت عنوان «جریان» به صاحب امتیازی سمیع مصطفوی و سردبیری حسام محمدی از دانشجویان دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر کرد. شماره نخست این فصلنامه در اسفند ماه سال ۱۳۹۲ منتشر شد. سمیع مصطفوی در معرفی این فصلنامه می‌گوید: «جریان»، یک نشریه بی‌نظیر و حاصل تلاش بی‌وقفه دانشجویان دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر است و در گام نخست سعی دارد تا کمبودها و کاستی‌هایی که از نظر علمی در دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر وجود دارد را به استادان و دانشکده یادآوری و حتی حتی بخشی را جبران کند.

تازه‌ها

مجمع عمومی سالیانه کانون در نوبت دوم برگزار شد

مجمع عمومی عادی سالیانه نوبت دوم کانون در دو گردهمایی خرداد و تیر ماه برگزار شد. در جلسه اول در چهارشنبه ۲۸ خرداد ماه ۱۳۹۳، اعضای هیات مدیره و تعدادی از اعضای کانون در تالار رجایی دانشگاه فنی حضور یافتند. در این مجمع مهندس خاطره لکستانی (شیمی ۷۳) به عنوان رئیس مجمع، مهندس محمدباقر عراقی (شیمی ۴۲) به عنوان منشی و مهندس سیدرضا فیعی طباطبایی (برق ۴۹) و مهندس علی اصغر گواهی (متالورژی ۵۰) به عنوان ناظر مجمع انتخاب شدند. دستور کار جلسه توسط رئیس مجمع قرائت شد، سپس مهندس میرعلیرضا مهنا (معدن ۶۷) دبیر کانون به قرائت گزارش شورای عالی برای حضار پرداخت. در ادامه مهندس علیرضا عالمزاده (عمران ۶۸) خزانه دار کانون در خصوص بودجه سال ۹۳ توضیحاتی را ارائه داد.

فعالیت‌های اجرایی کانون، اقدام به اتخاذ تصمیمات مهم گرفته که عمده این تصمیمات به اختصار قرائت می‌گردد.

- مشارکت در برگزاری مراسم نکوداشت دکتر پرویز جبه‌دارمالانی (برق ۴۲) روز چهارشنبه ۱۱ اردیبهشت با حضور گسترده کانون.
- برگزاری انتخابات شورای عالی در روزهای ۱۴ الی ۱۶ مرداد ماه به صورت الکترونیکی که روز آخر این انتخابات همزمان با مراسم افطار کانون برگزار گردید و در نهایت تعیین اعضای شورای عالی و هیات بازرسان دوره دوازدهم بعد از رای گیری.

برگزاری انتخابات داخلی هیات مدیره کانون

رئیس هیات مدیره: مهندس مسگرپور
نایب رئیس هیات مدیره: مهندس امام
خزانه دار هیات مدیره: مهندس عالمزاده
دبیر کانون: مهندس مهنا
منشی هیات مدیره: مهندس شهابی
آقایان مهندس کمره‌ای و منس صالح آبادی به عنوان اعضای اصلی و مهندس ناصرینا و مهندس نیکخواه به عنوان اعضای علی‌البدل.

- شرکت در مراسم رتبه‌های زیر صد کنکور سال ۹۲ به دعوت بنیاد قلم چی روز چهارشنبه در دانشکده فنی، ایراد سخنرانی در این مراسم توسط دبیر و رئیس هیات مدیره کانون و اهدای هدیه به این دانشجویان.

● بحث و بررسی در خصوص برنامه TED برگزار شده در دانشگاه شریف که با توجه به سوابق فکری این برنامه در کانون مقرر شد، بعد از تعیین رئیس جدید دانشگاه تهران با ایشان مذاکره گردد تا با هم افزایی چند دانشگاه TED ملی راه‌اندازی و در صورت امکان به TED جهانی متصل گردد.

- انعقاد قرار داد خرید ۳۰۰۰ نسخه از مجموعه نفیس "هفت هزار سال شکوه مهندسی ایرانی"

محترم کانون، با کمال احترام خلاصه فعالیت‌های کانون در سال ۱۳۹۲ را تقدیم می‌نماید.

فهرست فعالیت‌ها

۱- فعالیت‌های سازمانی

شورای عالی

هیات مدیره

کمیته‌ها

دبیرخانه

عضویت

۲- ارتباط با دانشکده فنی

کمک‌های مالی به فعالیت‌های دانشجویی

۳- فعالیت‌های فرهنگی و رفاهی

گردهمایی ماهیانه

جشن سالگرد

مراسم یادبود

انتشار سالنامه

انتشار پیام‌نامه

بیمه

خدمات رفاهی

۴- گزارش مالیاتی

۱- فعالیت‌های سازمانی

شورای عالی

شورای عالی برای بررسی فعالیت‌های کانون و اخذ تصمیمات عمده به طور معمول در آخرین پنجشنبه هر ماه جلسه داشته است و تعداد کل جلسات برگزار شده شورای عالی دوره یازدهم در سال ۱۳۹۲، جمعا ۱۱ جلسه بوده است.

هیات مدیره

هیات مدیره برای بررسی کارهای جاری کانون و اخذ تصمیمات اجرایی در روزهای یکشنبه هر هفته به طور معمول در محل کانون جلسه داشته است که ضمن بحث و بررسی جهت مدیریت

با توجه به عدم تایید گزارش مالی و بودجه پیشنهادی توسط شورای عالی کانون، خزانه دار از مجمع درخواست تنفس کرد که این امر به تصویب رسید. ادامه جلسه مجمع همزمان با مراسم ضیافت افطار کانون در چهارشنبه ۱۸ تیرماه در محل پردیس ۲ دانشکده فنی برگزار شد. در این جلسه در تالار بعثت دانشکده فنی، ۵۰ نفر از اعضای کانون و شورای عالی حضور یافتند. جلسه با اعلام مهندس خاطره لکستانی (شیمی ۷۳) رئیس مجمع رسمیت یافت و مهندس رضا یوسفی (عمران ۷۷) گزارش هیات بازرسان را قرائت کرد و مورد تایید قرار گرفت. در ادامه پیشنهادهایی برای حق عضویت سال ۹۳ اعلام شد که برای هر یک رای گیری به عمل آمد. در نهایت حق عضویت سال ۹۳ بدون تغییر به مبلغ ۶۰۰،۰۰۰ ریال (۶۰ هزار تومان) مورد تصویب قرار گرفت.

همچنین بودجه سال ۱۳۹۳ توسط مهندس علیرضا عالمزاده (عمران ۶۸)، خزانه دار کانون قرائت و تصویب شد. در این جلسه هیات بازرسان قبلی بار دیگر به عنوان بازرسان کانون انتخاب شدند.

در پایان آخرین دستور کار مجمع نیز طرح و روزنامه اطلاعات به عنوان روزنامه کثیرالانتشار انتخاب شد.

پس از پایان مجمع عمومی، مراسم ضیافت افطار با حضور اعضای شورای عالی، یاریگران و ۲۵۰ نفر از اعضای کانون و همراهانشان در باشگاه دانشگاه تهران برگزار شد.

گزارش کامل شورای عالی به مجمع، گزارش مالی و گزارش هیات بازرسان را در ادامه می‌خوانید.

گزارش فعالیت‌های کانون در سال ۱۳۹۲ به مجمع عمومی عادی سالیانه کانون مورخ ۹۳/۰۳/۲۸

هیات ریسه محترم مجمع عمومی، اعضای

از پیشکسوتان، مهندسان برجسته و استاد بازنشسته چاپ شده است.

کمیته بازدید:

نتایج برگزاری جلسات منظم و مستمر در روزهای دوشنبه هر هفته (حدود ۲۰ جلسه)، شامل برنامه‌ریزی و اجرای بازدیدهای گوناگون برای اعضای کانون بوده است. از جمله این بازدیدها می‌توان به سفر به شهرهای گیلان (بازدید از موزه میراث روستایی گیلان) - لرستان - خراسان - قشم - کویر مرنجاب - همچنین گلگشت‌های یک یا دوروزه از جمله بازدید از قلعه الموت و دریاچه اوان - آبشار شاهاندشت و قلعه ملک بهمن - غارنوردی در غار رودافشان - تور یکروزه دوچرخه‌سواری فیروزکوه - هرانده - برنامه دو روزه جنگل‌نوردی در توارکوه (جاده چالوس) - سفر به نرگس‌زار بهبهان - سفر دو روزه به اکو کمپ کویری متین‌آباد و بازدید از شهر زیرزمینی نوش‌آباد و بازدید از کارخانه فرآورده‌های گوشتی سولیکو اشاره نمود.

ناموفق خواهد بود. همچنین امکان استخراج اطلاعات فارغ‌التحصیلان فنی از سازمان نظام مهندسی.

● به‌روزرسانی اساسنامه‌ها و آیین‌نامه‌های مصوب در دبیرخانه.

● اتمام کار نگارش، صفحه‌بندی و ویرایش کتاب بیستمین سال کانون و چاپ آن جهت اهدا به اعضای کانون.

● کمیته راه‌اندازی کمیته‌های تخصصی کانون با حضور مهندسین ناصر نیا، عالم‌زاده، کمره‌ای، یوسفی، خورشیدی، خیرخواه و دکتر فرزانه با مسئولیت مهندس ناصر نیا تشکیل شد و قرار شد با تشکیل جلسات دلایل توقف فعالیت‌های کمیته‌های تخصصی بررسی و به شورای عالی ارایه نمایند.

● راه‌اندازی پروژه تاریخ توصیفی - تحلیلی دانشکده فنی به سرپرستی دکتر مقصود فراستخواه.

● برگزاری مراسم شام دانش‌آموختگان سال ۱۳۴۲ دانشکده فنی روز چهارشنبه ۹ بهمن در رستوران سنتی برج میلاد تا ضمن تجدید دیدار و صرف شام، با مراسم جشن سالگرد کانون آشنا شوند. این مراسم با حضور اعضای هیات‌مدیره، شورای عالی و یاریگران کانون برگزار گردید.

● راه‌اندازی پروژه تاریخ تصویری دانشکده فنی جهت نمایش عکس‌های دانشجویان دانشکده فنی از زمان تاسیس دانشکده تا انقلاب فرهنگی جهت ارایه در جشن هشتادمین سال دانشکده فنی.

کمیته‌های تخصصی و اجرایی

کمیته انتشارات:

در سال ۹۲، با برگزاری حدود ۳۰ جلسه و با توجه به فعالیت این کمیته، ۳ شماره خبرنامه با عناوین انتخابات شورای عالی کانون، تاریخچه کانون مهندسی ایران از تاسیس تا مصادره و تجلیل

شامل کتاب و فیلم همراه که به پیشنهاد کانون و با طرح محتوایی مورد توافق طرفین به مناسبت هشتادمین سال تاسیس دانشکده فنی تهیه می‌شود. مفاد قرارداد فی‌مابین کانون و شرکت طلوع ابتکارات تصویری مورد موافقت قرار گرفت.

● برقراری جلسه نمایندگان کانون با خانم افضل (همسر آقای مهندس طرفه) به منظور تشویق و ترغیب دانشجویان دانشکده فنی دانشگاه تهران و ارتقای فعالیت‌های پژوهشی آنان در حوزه مهندسی عمران مقرر گردید، آیین‌نامه‌ای تحت عنوان

جایزه مهندس طرفه توسط کانون تهیه گردد. این جایزه به یکی از دانشجویان دانشکده فنی و یا دانشجویان فنی مشغول تحصیل در خارج اهدا خواهد شد. همچنین خانم افضل تقبل نمودند تا در پروژه تاریخ شفاهی مطابق با پیشرفت پروژه کمک مالی نمایند. مقرر گردید تا هزینه‌های پروژه مطابق با برنامه زمان‌بندی تهیه و تقدیم ایشان گردد.

● برگزاری مراسم نکوداشت استاد عزت‌اله انتظامی و پخش فیلم زندگی ایشان در سالن چمران دانشکده فنی و با حضور بیش از ۵۰۰ نفر از اعضای فنی و دانشجویان.

● برگزاری مراسم نکوداشت پروفیسور فضل‌اله رضا در سالن چمران دانشکده فنی و با حضور حدود ۸۰۰ نفر از اعضای کانون، اعضای هیات علمی دانشکده، معاونان و مسئولان وزارتخانه‌هایی از جمله وزارت امور خارجه و وزارت علوم، اختصاص دفتر کار برای ایشان در دانشکده فنی جهت ملاقات‌های افراد، برگزاری مراسم ناهار با حضور اعضای شورای عالی و هیات‌مدیره، هیات ریسه دانشکده فنی، تعدادی از دوستان پروفیسور رضا و همچنین کمیته برگزارکننده مراسم بزرگداشت ایشان.

● از دیگر مباحث مطرح شده در هیات‌مدیره موضوع طرح مشارکت زمین امیرآباد و تامین نقدینگی برای پیشبرد مراحل دریافت سند زمین پونک بود که در جلسه مطرح گردید. مقرر شد مذاکرات ادامه یابد و حدود ۱/۵ میلیون تومان هزینه اولیه برای تهیه نقشه و کسب جواز پرداخت گردد.

● پروژه به‌روزرسانی اطلاعات اعضای کانون، اولین پایش اطلاعات اعضا که حدوداً ۷۸۰۰ نفر بود، به پایان رسید. گام بعدی به‌روزرسانی اطلاعات اعضای دانشجویی، پیگیری مجدد تماس‌های

کمیته تجلیل:

در سال ۱۳۹۲، با برگزاری حدود ۴۰ جلسه، فعالیت‌های مربوط به برگزاری مراسم جشن سالگرد کانون را برنامه‌ریزی کرده که اهم این فعالیت‌ها عبارت است از:

● بررسی مسایل مربوط به جشن سالیانه کانون در سال ۱۳۹۱ شامل بررسی برنامه‌های پیشکسوتان، بازنشستگان، مهندس برجسته و مسایل مربوط به مجری برنامه.

● کار گروه‌های مختلف جهت تدوین سناریوهای جدید برای برگزاری هر یک از قسمت‌های جشن سالیانه ۱۳۹۲.

● شناسایی و ارتباط با مهندسان پیشکسوت و انجام بازدید و دیدار با این افراد.

● پیگیری انتخاب گروه موسیقی جشن.

● انتخاب پوستر، بروشور و کتابچه.

● تهیه تندیس مربوط به مهندسان پیشکسوت.

کمیته مهندسان برجسته:

کمیته مهندسان برجسته نیز با برگزاری جلسات منظم در طول ماه‌های آخر سال و پس از بررسی رزومه‌های ارسالی به این کمیته، ۲ نفر را به عنوان مهندس برجسته (دکتر همزاسم منصوریان و مهندس احمد آل‌یاسین) سال ۹۲ انتخاب کرد.

دانشکده فنی، برگزاری جلسات کمیته با حضور اعضای هیات علمی و شرکت در جلسات شورای دانشکده‌ها، برنامه‌ریزی برای گردآوری اطلاعات دانش‌آموختگان پردیس شاعل به تحصیل در خارج از کشور از دیگر موارد طرح شده در این جلسات بود.

اتاق فکر مهندسان جوان

اتاق فکر مهندسان جوان کانون در راستای نیل به اهداف کانون و جهت بهره‌گیری از آرا و افکار اعضای فعال جوان و خوش فکر کانون، آذر ماه تشکیل شده و در طول سال تقریباً ۱۲ جلسه برگزار کرد. هدف از تشکیل این اتاق فکر، انتقال تجارب سازمان کانون به جوانان، شناسایی و بررسی مشکلات و آسیب‌های کانون و ارائه پیشنهاد، راه حل و ارائه مشاوره به هیات مدیره کانون است.

کلاس بحث آزاد انگلیسی

کلاس بحث آزاد انگلیسی در سال ۹۲ در ۴۷ جلسه (شنبه هر هفته) تشکیل شد که در ابتدا با تعداد کمتری این جلسات برگزار می‌شد و در نهایت اعضای کلاس به ۲۰ نفر رسید. البته در بعضی موارد به خصوص بعد از ارسال اطلاعیه جدید این تعداد به ۲۵ الی ۳۰ نفر هم ارتقا پیدا می‌کرد.

در حال حاضر این کلاس علاوه بر روان‌سازی صحبت به زبان انگلیسی به یک اتاق فکر تبدیل شده که اعضای آن در زمینه جامعه‌شناسی و روانشناسی تبادل نظر می‌کنند.

برگزاری یک دوره آموزشی (صعود به قله کرکس) برای علاقمندان به کوهنوردی. انتخابات داخلی کمیته نیز در اردیبهشت ماه انجام شد و آقای البرز صمدی به عنوان دبیر کمیته و خانم ترانه رضایی به عنوان مسئول اجرایی، آقای یداله کاظمی به عنوان مسئول اموال، آقای مهدی شیخ‌الاسلامی به عنوان مسئول مالی و خانم پروین پژوتن به سمت مسئول روابط عمومی انتخاب شدند.

کارگروه راه‌اندازی کمیته‌های تخصصی

تشکیل کارگروه راه‌اندازی کمیته‌های تخصصی طبق تصمیم شورای عالی مبنی بر بررسی چگونگی فعال‌سازی مجدد کمیته‌های تخصصی کانون و در اولین جلسه در تاریخ ۹۲/۱۰/۷ جهت بررسی چگونگی تشکیل و نوع فعالیت‌ها و علت‌های توقف کمیته‌های تخصصی در گذشته مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و فراخوان تشکیل کمیته‌های تخصصی کانون اعلام شد. این کارگروه زیر نظر هیات مدیره کانون انجام وظیفه می‌کند و نتایج بررسی‌ها و تصمیمات به اطلاع هیات مدیره می‌رسد.

کمیته تعامل

کمیته تعامل نیز در سال ۹۲ حدود ۶ جلسه برگزار کرد که در این جلسات در مورد فعالیت‌های انجام شده در ارتباط با سمینار معلمان ریاضی و فیزیک و نحوه همکاری کمیته با آنها بحث شد. بررسی نحوه تهیه بسته‌های فرهنگی حاوی اطلاعات در زمینه معرفی رشته‌های فنی و پردیس

کمیته ورزش

کمیته ورزش در سال ۹۲ حدود ۱۰ جلسه برگزار کرد. در این سال دوره‌های کلاس والیبال، بدمینتون، فوتسال، قایقرانی، شننا و یوگا برگزار شد. همچنین به همت کمیته ورزش ۲ بازی فوتبال ایران - آلمان و ایران - صربستان به صورت زنده در تالار چمران دانشکده فنی برای اعضای کانون و دانشجویان پخش شد.

برگزاری مسابقات جام مرحوم لکستانی در هفته آخر بهمن ماه، عضویت باشگاه انقلاب با ۳۰ درصد تخفیف برای اعضای کانون و تخفیف ۲۵ درصدی استخر دانشکده فنی از دیگر اقدامات این کمیته بود.

کمیته ورزش‌های کوهستانی

کمیته ورزش‌های کوهستانی در سال ۹۲ حدود ۲۷ جلسه برگزار کرد و تعداد ۱۲ برنامه اعم از برنامه‌های کوهنوردی، دوچرخه‌سواری و طبیعت‌گردی را برگزار کرد که از جمله می‌توان به این موارد اشاره کرد: امامه - گلوگان، کجور به نوشهر، دشت لار، کلون - بستک، ریزان، برگزاری یک برنامه کوهنوردی مشترک با تیم کوهنوردی دانشکده فنی، برگزاری برنامه تمرینی دوچرخه‌سواری در جنگل چیتگر جهت آماده شدن برای دوچرخه‌سواری در جنگل کیاسلطان - دوچرخه‌سواری در مسیر استان البرز به مقصد آتشکده نوجان (از توابع شهر کرج) - دوچرخه‌سواری در جنگل بلیران (در نزدیکی شهر آمل) طبیعت‌گردی در کویر مصر (از توابع استان اصفهان) بازدید از کویر ورامین و پارک ملی کویر و

کلاس مثنوی خوانی:

کلاس مثنوی خوانی نیز در سال ۹۲ به صورت مرتب هر هفته سه‌شنبه‌ها در دفتر کانون جلسه برگزار کرده و در هر جلسه ۱۴ الی ۱۵ نفر حضور داشته‌اند.

کلاس ردیف خوانی:

کلاس ردیف خوانی در مجموع در سال ۹۲ تعداد ۴۵ جلسه در روزهای یکشنبه و در دفتر شماره ۲ کانون در خیابان طالقانی تشکیل دادند و در هر جلسه این کلاس تقریباً ۱۲ الی ۱۳ نفر شرکت داشتند. هدف از تشکیل این کلاس تدریس و تمرین ردیف‌های آوازی سنتی ایران و آموزش ادبیات و رابطه آن با آواز است.

دبیر خانه

کارکنان تمام‌وقت دبیرخانه در سال ۱۳۹۱، تعداد ۵ نفر و کارکنان پاره‌وقت، ۲ نفر اعم از یک نفر حسابدار و یک نفر مسئول خبرنامه بوده‌اند. دبیرخانه ضمن انجام وظایف معمول فعالیت‌های ذیل را نیز انجام داده است:

- اقدام به عضوگیری در تمامی مراسم برگزار شده از سوی کانون و دانشکده فنی.
- فعالیت جهت جذب اعضا برای تحت پوشش قرار گرفتن در بیمه تکمیلی درمان گروهی.
- کاربایی برای اعضای کانون و تامین نیروی متخصص برای شرکت‌های متقاضی.
- مشارکت در برگزاری تمام گردهمایی‌های ماهیانه و مراسم برگزار شده توسط کانون و دانشکده فنی.
- تهیه پیامنامه و به‌روزرسانی اخبار سایت.

عضویت

در سال ۱۳۹۲، تعداد ۷۵۶ نفر به عضویت کانون درآمدند که تعداد ۳۴۶ نفر عضو پیوسته و ۴۱۰ نفر از عضویت وابسته به پیوسته منتقل شده‌اند. همچنین ۴۱۰ نفر به عضویت وابسته درآمده‌اند. بدین ترتیب تعداد کل اعضای کانون در اسفندماه سال ۱۳۹۲ برابر ۱۱۰۵۲ نفر، شامل ۸۰۲۰ نفر عضو پیوسته و ۳۰۳۲ نفر عضو وابسته بوده است. در مجموع در سال ۱۳۹۲ تعداد ۵۴۱ عدد کارت عضویت صادر گردیده است. تعداد ۱۲۸۵ نفر از اعضای کانون حق عضویت سال ۱۳۹۲ خود را پرداخت نموده‌اند. تعدادی در سال‌های قبل و برخی در طول سال ۱۳۹۲ و تعداد ۷۶ نفر نیز از پرداخت معاف بوده‌اند. ۹۰ نفر نیز عضو مادام‌العمر می‌باشند. در ضمن از این تعداد به جز ۸۸ نفر به علت عدم تکمیل مدارک، برای بقیه افراد کارت عضویت صادر شده است.

۲- ارتباط با دانشکده فنی

کمک‌های مالی به فعالیت‌های دانشجویی شامل:

- اختصاص جوایز ارزنده برای دانش‌آموزان ممتاز رتبه‌های زیر ۱۰۰ کنکور که به دانشکده فنی راه یافته‌اند. (۲ دستگاه نوت بوک) اهدایی اعضای کانون.
- تهیه و اهدای ۴ قطعه نیم‌سکه بهار آزادی به حایزان رتبه‌های برتر المپیادهای دانشجویی.
- اختصاص مبلغ ۴۴۴۴۴۴۴۴ میلیون ریال کمک‌های مالی برای برگزاری کنفرانس‌های دانشجویی و اعزام هیات‌های دانشجویی به کنفرانس‌ها و مسابقات بین‌المللی.
- تامین کارآموزی برای دانشجویان دانشکده فنی.

• همکاری در برگزاری جشن فارغ‌التحصیلی سال ۹۲-۱۳۹۱ دانشکده فنی.

• تامین هزینه انتشار کتاب فارغ‌التحصیلان سال ۹۲-۱۳۹۱.

۳- فعالیت‌های فرهنگی و رفاهی

گردهمایی ماهیانه

• جلسات گردهمایی‌های کانون طبق روال گذشته در آخرین چهارشنبه هر ماه برگزار گردیده است. جلسات گردهمایی کانون در سال ۱۳۹۲، تعداد ۱۱ جلسه به شرح ذیل بوده است: ۲ مورد سخنرانی (حقوق شهروندی با سخنرانی دکتر احمدآخوندی، میزگرد در ارتباط با اخلاق مهندسی با سخنرانی آقایان دکتر فراستخواه، مهندس انصاری، دکتر مقداری، مهندس حشمتی)، ۲ جلسه مجمع عمومی، ۲ نمایش تئاتر، یک مراسم افطار، ۲ مراسم بزرگداشت (استاد عزت‌اله انتظامی، پروفیسور فضل‌اله رضا)، یک مراسم شب یلدا و یک جشن سالانه کانون.

جشن فعالان کانون

جشن فعالان کانون در تاریخ ۱۴ اسفندماه ۹۲ در رستوران سنتی برج میلاد با حضور اعضای که طی سال گذشته به طور مستمر با کانون همکاری داشتند، اعضای شورای عالی، هیات مدیره و یاریگران کانون در سال ۹۲ برگزار گردید.

جشن سالگرد

این جشن طبق روال هر ساله برای تجلیل از مهندسان پیشکسوت، استادان پیشکسوت، مهندسان برجسته، مهندسان بازنشسته و به یاد مهندسانی که در سال ۱۳۹۲ وفات یافتند،

برگزار گردید. در این جشن بزرگ که برنامه‌های مختلفی تدارک شده بود، تعداد زیادی از اعضا به همراه خانواده‌هایشان حضور یافتند تا مثل همیشه میعاد خود را با دانشکده فنی بعد از فارغ‌التحصیلی تجدید نمایند. کانون از تمام اعضای که با کمک‌های مالی خود اجرای باشکوه جشن سالگرد را ممکن کرده‌اند، صمیمانه تشکر می‌نماید.

انتشار سالنامه

تقویم و سالنامه ۱۳۹۳ در اواخر سال ۱۳۹۲ چاپ و منتشر گردید. مجموع سالنامه‌های تولیدی سال ۱۳۹۳، شش‌پرم ۱۴۰۰ جلد و تقویم جیبی ۳۰۰۰ جلد بوده است.

انتشار پیام‌نامه

پیام‌نامه کانون در سال ۱۳۹۲ در نیمه اول هر ماه تهیه و به‌صورت چاپی و الکترونیکی منتشر گردیده است. در این سال تعداد ۱۲ شماره پیام‌نامه تهیه و منتشر گردید و نسخه PDF آن نیز بر روی وبسایت کانون قرار گرفت. تمام شماره‌ها در وبسایت قابل دسترسی است. در ضمن پیام‌نامه کانون هر ماه برای حدود ۸۱۴۷ نفر از اعضا به صورت پست الکترونیک ارسال گردید و همچنین هر ماهه برای تعداد ۲۶۱۳ نفر از اعضا کانون و حدود ۳۵۰ نفر از اعضای هیات علمی که در لیست مکاتباتی کانون بوده‌اند، ارسال گردید.

خدمات بیمه

هر ساله خدمات بیمه تکمیل درمانی برای اعضای کانون، مدیران و کارکنان شرکت‌ها از سوی کانون فراهم می‌شود و تعدادی بالغ بر ۴۰۰ نفر از خدمات بیمه‌ای کانون استفاده می‌کنند. امسال نیز مطابق روال سال‌های گذشته، کانون با شرکت بیمه نوین SOS قرارداد همکاری منعقد کرد.

خدمات رفاهی

کانون در سال ۱۳۹۲ تصمیم به گسترده شدن خدمات رفاهی خود نمود که پیرو این تصمیم با تعدادی از رستوران‌های معتبر و شناخته شده، آژانس هواپیمایی، دارالترجمه، فروشگاه‌های ورزشی، مراکز فروش کتاب و هتل‌های بزرگ در تهران و شهرستان‌ها مذاکره کرده و وارد قرارداد شد.

۴- گزارش مالیاتی

در خصوص امور مالیاتی کانون اعلام می‌گردد، طی پیگیری‌های انجام شده عملکرد مالیاتی تا سال ۸۹ معاف از مالیات و مالیات سال ۹۰ نیز توسط ممیزان دارایی در حال بررسی می‌باشد.

گزارش هیات بازرسان به مجمع عمومی سالانه

کانون مهندسين فارغ التحصيل دانشکده فنی دانشگاه تهران

چهارشنبه ۱۳۹۳/۴/۱۸

هیات بازرسان کانون در طول سال ۱۳۹۲ با حضور در محل کانون، جلسات شورای عالی، گردهمایی‌ها و غیره، به نظارت بر فعالیت‌های کانون پرداخته است. اکنون نیز طبق وظیفه قانونی، گزارش مالی دوره منتهی به ۱۳۹۲/۱۲/۲۹ دریافت شده و موارد زیر به مجمع عمومی محترم اعلام می‌گردد:

۱- گزارش مالی توسط خزانه‌دار کانون، سه روز مانده به مجمع عمومی نوبت دوم برای اعضای هیات بازرسان ارسال گردید. در حالی که اولاً می‌بایست این گزارش ابتدا به تایید شورای عالی می‌رسید، و ثانياً هیات بازرسان نیاز به حداقل یک هفته مهلت برای بررسی آن دارد. با توجه به اینکه جلسه شورای عالی یک روز بعد از مجمع عمومی نوبت دوم بود (۲۹ خرداد ۱۳۹۳)، لذا امکان ارایه گزارش مالی هیات بازرسان در مجمع عمومی نوبت دوم وجود نداشت و به همین دلیل، اعلام تنفس گردید و امروز این گزارش به مجمع عمومی محترم ارایه می‌گردد.

۲- در خصوص نظارت بر فعالیت‌های ارکان کانون، ذکر دو مورد ضروری است:

۱-۲- تخلف صورت گرفته در انتخابات دوازدهمین دوره شورای عالی، نباید در دوره‌های بعدی تکرار شود. در روزهای منتهی به انتخابات، فهرستی تبلیغاتی از طرف جمعی از اعضای کانون بر روی

وبسایت کانون (صفحه معرفی نامزدها) قرار گرفت که اولاً طبق آیین‌نامه انتخابات، حداقل هفت امضا برای درج آگهی مورد نیاز بود، در حالی که آگهی مذکور شش امضا داشت. ثانياً در میان امضاها نام یکی از اعضای برگزارکننده انتخابات (رییس مجمع) نیز به چشم می‌خورد. ثالثاً امکان تبلیغات بر روی سایت، عملاً برای سایر اعضای کانون فراهم نبود. با توجه به اتمام فعالیت هیات مدیره یازدهم پس از آن انتخابات و نیز تاثیر ناچیز تبلیغات مذکور، هیات بازرسان در آن زمان نسبت به این تخلف، تذکر داد و در صورت تکرار در دوره‌های بعد، برخورد قاطع صورت خواهد پذیرفت.

۲-۲- مساله زمین پونک گرچه دوباره به صورت موقت مرتفع گردیده و برای احداث بنا و دریافت سند، مهلتی گرفته شده است، اما قطعاً با ادامه وضعیت موجود این مهلت نیز به اتمام می‌رسد. لذا می‌بایست نسبت به اجرایی نمودن راهکارهای مشارکت اعضا در این پروژه، هر چه سریع‌تر تصمیم قطعی اتخاذ گردد.

۳- در خصوص صورت‌های مالی سال ۱۳۹۲ نیز ذکر موارد زیر ضروری است:

۱-۳- عدم تفکیک سرفصل‌هایی همچون «تجلیل» و «جشن سالانه»، «پیام‌نامه» و «خبرنامه»، «خدمات آرشیو تصویری» و «پروژه عکس»، و مواردی از این قبیل، معضلی است که از سال‌ها پیش وجود داشته

و امید می‌رود که خزانه‌دار جدید (که البته دیرتر از موعد مقرر، حساب‌ها را از خزانه‌دار پیشین تحویل گرفته) در صورت‌های مالی سال‌های آتی این موارد را اعمال نمایند. ۲-۳- هیچگونه مستنداتی که بیانگر میزان هزینه‌های کانون برای سفر پروفیسور فضل‌اله رضا به ایران باشد، به صورت تفکیکی و مستقل در صورت‌های مالی سال ۱۳۹۲ مشاهده نمی‌شود. هیات بازرسان از هیات مدیره کانون تقاضا دارد گزارش مالی مستقلی در این خصوص ارایه نماید.

۳-۳- عوارض شهرداری مربوط به ساختمان امیرآباد، مالیات مربوط به سال ۱۳۸۹ و بدهی بنیاد حامیان دانشکده فنی، بدهی‌هایی می‌باشند که می‌بایست پرداخت شوند و تاخیر در پرداخت دو مورد اول، جریمه‌ای را نیز متوجه کانون خواهد نمود.

۳-۴- مقتضی است که از این به بعد، برای درآمد‌ها و هزینه‌های سالنامه‌های سفارشی هر سال، گزارش مالی تفکیکی ارایه گردد، فارغ از اینکه بخشی از دریافتی‌های سالنامه در بهار سال بعد اخذ شده باشند. بدین ترتیب سود سالنامه هر سال به صورت مستقل قابل محاسبه خواهد بود.

در پایان هیات بازرسان از زحمات و خدمات اعضای شورای عالی و هیات مدیره و نیز کارکنان دبیرخانه کانون قدردانی می‌نماید. فرزانه رفیعا/ رضا یوسفی / علی میرپور / محمدرضا نجفی سارو کلابی

منابع کانون فارغ التحصیلان دانشکده فنی

ردیف	شرح	سال ۱۳۹۲	سال ۱۳۹۱
۱	درآمد حق عضویت	۵۰۷,۲۶۱,۵۱۵	۵۷۲,۳۲۷,۹۵۰
۲	درآمد کمک‌های اهدایی به کانون	۲,۲۹۲,۱۸۶,۰۰۰	۱,۷۷۹,۷۵۰,۰۰۰
۳	درآمد سود سپرده بانکی	۲۵,۳۴۲,۹۷۶	۱۷,۲۱۴,۱۸۷
۴	درآمد فروش سررسید ۹۳	۱,۵۵۱,۴۸۹,۷۷۰	۴۱۰,۱۹۳,۰۰۰
۵	درآمد فروش کتاب بیستمین سالگرد	۱,۸۰۰,۰۰۰	۰
۶	درآمد آگهی در پیامنامه و خبرنامه	۱۶۲,۸۱۰,۰۰۰	۷۸,۹۶۰,۰۰۰
۷	درآمد فروش بلیط‌های کنسرت و تئاتر	۸۳,۳۰۰,۰۰۰	۵۶۵,۶۶۰,۰۰۰
۸	درآمد کمک به تاریخ شفاهی	۰	۷۵,۰۰۰,۰۰۰
جمع کل		۴,۶۲۴,۱۹۰,۲۶۱	۳,۴۹۹,۱۰۵,۱۳۷

مصارف کانون مهندسين فارغ التحصيل دانشکده فنی

ردیف	شرح	سال ۱۳۹۲	سال ۱۳۹۱
۱	هزینه حقوق و دستمزد پرسنلی	۸۱۴,۸۸۱,۶۲۶	۵۴۳,۰۱۴,۹۷۲
۲	هزینه‌های اداری	۸۴۳,۸۰۲,۳۴۳	۱,۰۱۱,۲۳۱,۱۷۴
۳	هزینه تولیدات	۱,۶۲۸,۷۷۴,۰۰۰	۴۲۶,۶۵۰,۰۰۰
۴	هزینه جشن‌ها و مراسم و گردهمایی‌ها	۱,۰۳۹,۴۰۹,۳۸۸	۸۹۷,۵۲۱,۰۵۰
۵	هزینه کمک‌های اهدایی	۴۲۰,۵۸۴,۰۰۰	۱۴۷,۳۵۰,۰۰۰
۶	هزینه‌های استهلاک	۷۱,۰۲۹,۶۷۳	۱۵,۰۷۹,۳۲۸
۷	هزینه‌های مالی	۱,۳۸۷,۵۰۰	۴۵۱,۷۰۰
جمع کل		۴,۸۱۹,۸۶۸,۵۳۰	۳,۰۴۱,۲۹۸,۲۲۴

مصارف کانون مهندسين فارغ التحصيل دانشکده فنی

ردیف	شرح حساب کل بدهکار	مبلغ	ریز حساب کل
۱	هزینه حقوق و دستمزد کارکنان	۸۱۴,۸۸۱,۶۲۶	۱-۱ هزینه حقوق کارانه و اضافه کار و بیمه: ۸۱۴,۸۸۱,۶۲۶
۲	هزینه‌های اداری	۸۴۳,۸۰۲,۳۴۳	۲-۱ هزینه‌های پیامنامه و خبرنامه: ۳۲۳,۳۷۷,۸۴۴ ۲-۲ هزینه آب و برق و گاز و تلفن: ۱۸,۹۰۲,۰۰۰ ۲-۳ هزینه ملزومات اداری: ۱۱۹,۸۹۴,۷۵۰ ۲-۴ هزینه‌های آبدارخانه و پذیرایی: ۵۱,۱۵۴,۸۰۳ ۲-۵ هزینه پیک و راه و حمل: ۱۱۲,۱۸۸,۵۸۸ ۲-۶ هزینه آرشیو و تصویری: ۴۷,۰۰۰,۰۰۰ ۲-۷ سایر: ۱۷۱,۲۸۴,۳۵۸
۳	هزینه تولیدات	۱,۶۲۸,۷۷۴,۰۰۰	هزینه چاپ سررسید ۱۳۹۳: ۱,۶۲۸,۷۷۴,۰۰۰
۴	هزینه جشن‌ها و مراسم	۱,۰۳۹,۴۰۹,۳۸۸	۴-۱ گردهمایی‌ها - پذیرایی: ۷۱۷,۵۶۱,۳۸۸ ۴-۲ هزینه جشن سالگرد ۹۲: ۳۲۰,۸۴۸,۰۰۰ ۴-۳ گردهمایی‌ها - انعام: ۱,۰۰۰,۰۰۰
۵	هزینه کمک‌های اهدایی	۴۲۰,۵۸۴,۰۰۰	۵-۱ کمک به گردهمایی‌های دانشجویی: ۸۳,۸۲۵,۰۰۰ ۵-۲ کمک به سیاست‌های حمایتی: ۳۳۶,۷۵۹,۰۰۰
۶	هزینه استهلاک	۷۱,۰۲۹,۶۷۳	۶-۱ هزینه استهلاک: ۷۱,۰۲۹,۶۷۳
۷	هزینه‌های مالی	۱,۳۸۷,۵۰۰	۷-۱ هزینه کارمزد های بانکی: ۱,۳۸۷,۵۰۰
جمع کل		۴,۸۱۹,۸۶۸,۵۳۰	۴,۸۱۹,۸۶۸,۵۳۰

توضیح: مبالغ به ریال است

خلاصه تصمیمات هیات مدیره در ماه‌های اخیر

خلاصه تصمیمات هیات مدیره در ماه‌های اخیر را به تفکیک ماه، می‌توانید در زیر مطالعه کنید.

بهمن ماه ۱۳۹۲

خلاصه تصمیمات هیات مدیره در بهمن ماه ۱۳۹۲ به شرح ذیل می‌باشد:

روند اجرایی جشن در هیات مدیره گزارش شد و جزئیات برنامه زمانی جشن مورد تصویب قرار گرفت. با ارایه گزارش کارگروه راه‌اندازی کمیته‌های تخصصی کانون مقرر شد، در سال آتی راه‌اندازی کمیته‌های تخصصی در دستور کار قرار گیرد. با توجه به حضور تعدادی از اعضای هیات مدیره تعاونی مسکن، در جلسه هیات مدیره مقرر شد، در رابطه با چگونگی همکاری کانون با تعاونی مسکن تصمیم‌گیری شود. طی درخواست انجمن علمی گروه نقشه‌برداری مبلغ ۵ میلیون ریال برای برگزاری برنامه علمی کمک مالی اختصاص داده شد. همچنین مبلغ ۵ میلیون ریال نیز به جشن فارغ‌التحصیلی دانشکده مهندسی صنایع کمک مالی انجام شد.

اسفند ماه ۱۳۹۲

خلاصه تصمیمات هیات مدیره کانون در آخرین روزهای سال ۱۳۹۲ به شرح ذیل می‌باشد:

مشابه روال همه ساله امسال نیز کانون هزینه‌های چاپ کتاب فارغ‌التحصیلان سال ۱۳۹۲ دانشکده فنی را تقبل نموده و به دانشجویان ممتاز دانشکده فنی نیز هدایایی تقدیم کرد. شام فعالان کانون ۱۴ اسفند در رستوران سنتی برج میلاد برگزار شد و از افراد فعال در کمیته‌ها تقدیر و تجلیل به عمل آمد.

با توجه به گزارش کارگروه راه‌اندازی کمیته‌های تخصصی در هیات مدیره، مقرر شد کمیته‌های مختلف پس از برگزاری انتخابات در ماه‌های ابتدایی سال فعالیت خود را در حوزه‌های مربوطه آغاز نمایند. آقای سپهر پارسا از این به بعد به عنوان نماینده دانشجویان در کمیته تعامل معرفی و مشغول به فعالیت شد. قبل از ایشان آقای مهندس حسین

طالب‌پور (عمران ۹۲) این مسئولیت را به عهده داشت. پنج میلیون ریال به جشن فارغ‌التحصیلی دانشکده عمران کمک مالی اختصاص داده شد.

مهندس نیکخواه گزارشی از فعالیت پروژه هشتادمین سال دانشکده فنی به هیات مدیره ارایه نمود. مقرر شد طی نامه‌ای به دانشکده تشکیل کمیته مشترک برگزاری جشن هشتادمین سال پیشنهاد گردد.

گردهمایی‌های امسال تعیین شدند که به مناسبت هشتادمین سال تاسیس دانشکده فنی، تعدادی از گردهمایی‌های سال جاری به بررسی حول محور دانشکده فنی و تاثیر آن بر حوزه‌های اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی کشور در دهه‌های اخیر اختصاص داده شد.

فروردین ماه ۱۳۹۳

مصوب گردید که کانون در برنامه بزرگداشت جناب آقای دکتر میر محمدعلی میر محمدی، استاد دانشکده مهندسی معدن با دانشکده فنی همکاری داشته باشد. مقرر شد امسال نیز مطابق سال‌های گذشته برای بیمه تکمیلی با شرکت‌های معتبر بیمه مذاکره گردد.

گزارش مالی پروژه سالنمای سال ۹۳ ارایه گردید. مصوب گردید ۵ میلیون ریال به جشن فارغ‌التحصیلی دانشکده معدن کمک مالی اختصاص داده شود مقرر شد با توجه به درخواست کتابخانه دانشجویی مبلغی به عنوان کمک مالی جهت خرید کتاب از نمایشگاه برای این موضوع در نظر گرفته شده و علاوه بر این طی اطلاعیه‌ای اعضای کانون را به اهدای کتاب‌های خود به این مجموعه ترغیب نماید.

اردیبهشت ماه ۱۳۹۳

خلاصه تصمیمات هیات مدیره کانون در اردیبهشت ماه ۱۳۹۳ به شرح ذیل می‌باشد:

هزینه‌های جشن هشتادمین سال در دو سطح حداقلی و حداکثری تهیه و در جلسه مورد بررسی قرار گرفت.

در خصوص پروژه هشتادمین سال تاسیس دانشکده فنی، آقای مهندس مسگرپور به عنوان مسئول کمیته تامین مالی انتخاب شد. همچنین آقایان مهندس عطاردیان، مهندس عالم‌زاده، مهندس کمرهای به عنوان اعضای کمیته انتخاب شدند. صورت‌های مالی مصوب و در اختیار بازرسان قرار داده شد.

در خصوص انعقاد قرارداد بیمه تکمیلی سال ۹۳ بحث و تبادل نظر به عمل آمد و مقرر شد با شرکت بیمه نوین (SOS) قرارداد منعقد شود و مراتب جهت اطلاع اعضا آگهی گردد.

گزارش کارگروه کمیته‌های تخصصی ارایه شد. مبنی بر اینکه در فاز اول ۳ انتخابات برگزار خواهد گردید و فاصله بین انتخابات نیز افزایش خواهد یافت. تاریخ ۳ انتخابات اول بدین شرح نهایی شد: ۲۹ اردیبهشت

عمران، ۲۴ خرداد شیمی، ۴ تیر برق. مقرر شد برای اعضای منتخب کمیته‌های تخصصی و هیات ریسه سایر کمیته‌های کانون از طرف هیات مدیره حکم صادر شود.

رزومه‌های دریافتی از متقاضیان احراز پست مدیر اجرایی بررسی و در حدود ۵ مورد منتخب و درباره آن بحث و بررسی به عمل آمد.

مقرر شد کمیته فرهنگی تشکیل شده و کلاس‌های مختلف هنری و فرهنگی زیر نظر این کمیته به فعالیت بپردازند.

طی درخواست کمک مالی از طرف دانشکده مکانیک و دانشکده معدن، مقرر شد ۵ میلیون ریال به هر کدام از جشن‌های فارغ‌التحصیلی مکانیک و معدن پرداخت گردد. بنا به درخواست گروه مهندسی مکانیک مقرر شد یک سخنران نیز برای جشن فارغ‌التحصیلی معرفی شود.

کمک مالی به مجله "جریان" نشریه انجمن علمی مهندسی برق شاخه دانشجویی IEEE مورد تایید قرار گرفت.

با توجه به برآوردهای مالی انجام شده، مقرر شد برای چاپ کارت عضویت اعضا، خرید پرینتری تا سقف ۵۰ میلیون ریال در دستور کار قرار گیرد.

دومین گردهمایی مهندسان معدن برگزار شد

دومین گردهمایی جمعیتی از مهندسان معدن فارغ التحصیل فنی با فراخوان کانون عصر ۱۴ اردیبهشت در سالن غذاخوری دانشکده فنی واقع در امیرآباد برگزار شد. در این برنامه قریب به ۱۰۰ نفر از دانش آموختگان و تعدادی از استادان پیشکسوت دانشکده به همراه خانواده‌هایشان حضور داشتند.

نخستین گردهمایی و مهمانی شام فارغ التحصیلان معدن در زمستان ۹۲ برگزار شد و قرار بر این شد که برنامه‌های تجدید دیدار دوستانه همراه با صرف شام هر فصل یکبار با حضور گسترده‌تر فارغ التحصیلان معدن برگزار شود.

به درخواست این جمع قرار شد کانون مهندسين فارغ التحصیل دانشکده فنی هماهنگی و اطلاع‌رسانی این امر را بر عهده داشته باشد.

گردهمایی بعدی در تابستان برگزار می‌شود و اطلاعیه آن برای همه اعضای پیوسته و وابسته رشته معدن، استادان پیشکسوت، بازنشسته و نیز اعضای هیات علمی دانشکده فنی ارسال خواهد شد.

گردهمایی فعالان کانون

و پشتیبانی کنند. سپس توسط مهندس اسماعیل مسگر پورطوسی (مکانیک ۵۹)، مهندس علی اکبر معین‌فر (راه و ساختمان ۳۰)، مهندس محمدرضا انصاری (راه و ساختمان ۴۷) و دکتر پرویز جبه‌دارالانی (برق ۴۲) هدایایی به اعضای کمیته‌ها و مهمانان اهدا شد. در این برنامه نرگس صالحی از کمیته ورزش‌های کوهستانی، مهندس رضا یوسفی (عمران ۷۷) از کمیته بازدید، مهندس امیرمحمد علی آبادی‌زاده (معدن ۸۹) از کمیته ورزش، امیرمسعود المطهری از کمیته تجلیل، مهندس هادی آجورلو (عمران ۸۸) از کمیته انتشارات و مهندس طناز تنهایی (علوم مهندسی ۹۲) از کمیته ارتباط با مدارس به عنوان عضو برگزیده کمیته‌های کانون در سال ۹۲ معرفی شدند. این مراسم با صرف شام به پایان رسید.

مهنا، دبیر کانون، ضمن قدردانی از حضور مهمانان، از تمام اعضا درخواست کرد کانون را در سال‌های آینده نیز با حضور مادی و معنوی خود حمایت

مراسم با حضور اعضای کمیته‌ها، شورای عالی و تعدادی از حامیان که در طول سال ۹۲ کانون را همراهی کردند، برگزار شد. مهندس میرعلیرضا

کانون به رسم سنت هر ساله، سال گذشته نیز اعضای فعال خود را عصر چهارشنبه ۱۴ اسفند در رستوران سنتی برج میلاد گردهم آورد. این

دید و بازدید نوروزی بانوای موسیقی سنتی

زمین فوتبال، کوهنوردی، نقشه برداری، آزمایشگاه‌ها و دوران کارآموزی آنها جمع آوری می‌شود. سپس برای تمام عکس‌ها شناسنامه تهیه خواهد شد. در همین راستا از فارغ‌التحصیلان درخواست می‌کنم تا مجموعه عکس‌های مرتبط با دوران دانشجویی خود را در اختیار کانون قرار دهند. «به گفته مهندس مهنا، هفت هزار سال مهندسی ایرانی مجموعه دیگری است که به مناسبت هشتادمین سال دانشکده فنی در دست تهیه است. این مجموعه در آذر ماه سال جاری رونمایی می‌شود. دبیر کانون در ادامه سخنانش به موضوع گردهمایی‌های کانون در سال ۹۳ اشاره کرد. به گفته وی تلاش بر این است که برنامه‌های گرامیداشت هشتادمین سال تاسیس فنی، رویکردی فراتر از شصتمین سال و هفتادمین سال داشته باشد، به همین خاطر گردهمایی‌ها

نیز بر پایه فعالیت‌های دانشکده فنی در حوزه‌های فرهنگی، هنری، تاریخی و ادبیات برنامه‌ریزی شده است. در ادامه این گردهمایی مهندس حسین شهبابی شه‌میری (عمران ۸۵) به معرفی گروه موسیقی پرداخت. مهندس خسرو مقصودی (پلیمر ۹۱) نوازنده تار، مهندس مجتبی فضیلت‌خواه (نقشه‌برداری ۸۶) آواز و مهندس محمدرضا ساکی (مکانیک ۸۵) نوازنده تنبک بر روی سن آمدند و به اجرای برنامه موسیقی پرداختند. این مراسم با قدردانی دبیر کانون از گروه موسیقی به پایان آمد.

وی همچنین تصریح کرد: «از جمله پروژه‌های مرتبط با هشتادمین سال دانشکده فنی، تنظیم تاریخ تحلیلی و توصیفی دانشکده فنی است که با کمک مصاحبه با پیشکسوتان فنی، بررسی اسناد موجود در کتابخانه دانشکده فنی و مدارک جمع‌آوری شده، در حال انجام است. علاوه بر تنظیم تاریخ توصیفی دانشکده فنی، کانون در حال تهیه و تنظیم مجموعه تاریخ تصویری دانشکده فنی نیز هست. برای تنظیم این مجموعه مدتی است که عکس‌های گوناگون فارغ‌التحصیلان، از جمله عکس‌های مربوط به فضاهای تفریحی دانشکده،

گردهمایی فروردین ماه امسال کانون به دید و بازدید نوروزی اختصاص داشت. در این برنامه که ۲۷ فروردین در تالار رجب‌بیگی دانشکده فنی برگزار شد، در کنار دید و بازدید نوروزی، از گروه موسیقی "به رنگ کهربا" که جمعی از فارغ‌التحصیلان فنی بودند، نیز دعوت به عمل آمد.

مهندس میرعلیرضا مهنا، دبیر کانون ضمن تبریک سال نو و خیر مقدم به حضار به موضوع اهداف و برنامه‌های کانون در سال ۹۳ پرداخت. بنا به گفته وی کانون علاوه بر برگزاری جشن‌های سالانه، در صدد انجام کارهای فرهنگی و زنده نگه داشتن یاد و خاطره بزرگان دانشکده فنی نیز هست. دبیر کانون همچنین خاطر نشان کرد: «در سال ۱۳۷۳ کانون نقش محوری را در برگزاری جشن شصتمین سال دانشکده فنی ایفا کرد و به دنبال آن نیز

در سال ۱۳۸۳ در جشن هفتادمین سال نیز به یمن مسئولیت دکتر رضا فرجی‌دانا (برق ۶۵) در مقام ریاست دانشگاه، مراسم در تمام دانشگاه وسعت پیدا کرد و امسال نیز کانون، جشن هشتادمین سال دانشکده فنی را پیش رو دارد، اما متأسفانه به علت وجود برخی نابسامانی‌ها و تردیدهای مدیریتی هنوز برنامه‌ریزی قطعی در این خصوص انجام نشده است.» وی در ادامه سخنانش از تمام فارغ‌التحصیلان و دانشجویان درخواست کرد تا با کمک‌های مادی و معنوی خود کانون را یاری کنند.

انتخابات کمیته تخصصی رشته مهندسی عمران برگزار شد

در جهت اجرای اهداف اساسنامه‌ای و استراتژیک کانون پرداخت. سپس کاندیدهای انتخابات از طریق وی معرفی شدند. در این راستا هیات اجرایی انتخابات از بین اعضای حاضر و یک نفر از اعضای راه‌اندازی کمیته‌های تخصصی انتخاب شد و رای گیری برای انتخاب هیات‌ریسه کمیته تخصصی عمران برگزار شد. در این گردهمایی ۴۷ نفر حضور داشتند که تعداد داوطلبان عضویت در هیات ریسه ۱۶ نفر بود. در انتهای مراسم و پس از برگزاری انتخابات مهندس محمدهادی جلیلی (عمران ۸۰) با ۲۶ رای، مهندس محمدرضا نجفی ساروکلایی (عمران ۷۱) با ۲۵ رای، مهندس محمدحسین طالب‌پور (عمران ۹۲) با ۲۴ رای، مهندس سیدمحسن حائری (عمران ۵۶) با ۲۱ رای، مهندس سیدعلی طالقانی (عمران ۸۳) با ۲۰ رای، مهندس مهسا برنده (عمران ۸۰) با ۱۸ رای و مهندس امیرقنای (عمران ۷۱) با ۱۸ رای به عنوان اعضای اصلی و دکتر مهدی صمدزاد و مهندس ندا فرهودی (عمران ۸۴) به عنوان اعضای علی‌البدل انتخاب شدند.

گردهمایی و انتخابات کمیته تخصصی رشته مهندسی عمران روز دوشنبه ۲۹ اردیبهشت ۱۳۹۳ با حضور دکتر اورنگ فرزانه (راه و ساختمان ۵۵)، مهندس آذر خورشیدی (شیمی ۷۲)، مهندس علیرضا عالم‌زاده (عمران ۶۸)، مهندس هرمز ناصر‌نیا (معدن ۴۷)، مهندس محمدرضا محمدآبادی کمرهای (مکانیک ۵۱) که از اعضای راه‌اندازی کمیته‌های تخصصی هستند و مهندس میرعلیرضا مهنا (معدن ۶۷) دبیر کانون در آمفی‌تئاتر دانشکده مهندسی معدن برگزار شد. در این گردهمایی مهندس مهنا در خصوص ضرورت و اهمیت راه‌اندازی کمیته‌های تخصصی سخنرانی کرد. مهندس ناصر‌نیا نیز به چگونگی تشکیل و ساختار کمیته تخصصی و انتخاب اعضای راه‌اندازی این کمیته اشاره کرد. به گفته وی اعضای این کمیته از میان اعضای شورای عالی کانون انتخاب و شروع به کار کردند و طی چندین جلسه تصمیمات و آیین‌نامه‌ای برای این کمیته تصویب شد. در ادامه مراسم مهندس علیرضا عالم‌زاده نیز به بیان اهداف و اهمیت کمیته‌های تخصصی به بیان بازوهای ارتباطی و اجرایی

سفری به ارسباران

گروهی از اعضای کانون در سفری چهار روزه به سرپرستی مهندس رضا یوسفی (عمران ۷۷) به منطقه ارسباران و شهر توریستی سرعین سفر کردند. در این سفر که از صبح روز سه‌شنبه ۶ خرداد ۱۳۹۳ تا عصر روز جمعه ۹ خرداد به طول انجامید، از قلعه بابک و جنگل ارسباران در استان آذربایجان شرقی و نیز گنبد سلطانیه زنجان و بقعه شیخ صفی اردبیل (که هر دو به ثبت یونسکو رسیده‌اند) بازدید به عمل آمد. همچنین همسفران، در بازار سنتی اردبیل و بیلاقات اطراف شهر کلیبر به گشت و گذار پرداخته و از امکانات آبگرم شهر سرعین نیز استفاده کردند. محل اقامت مسافران در این برنامه، دو شب هتل آنزادر کلیبر و یک شب هتل ارشاد در سرعین بود.

بازدید از چشمه‌های باداب سورت و دریاچه چورت

در آغازین روزهای اردیبهشت ماه ۹۳ کمیته بازدید، برنامه‌ای دو روزه را به مقصد چشمه‌های شگفت انگیز باداب سورت (دومین اثر ملی طبیعی ثبت شده ایران) و دریاچه زیبای چورت (میان‌شسه) که به خواهر خوانده دریاچه خزر معروف است، ترتیب داد. ۱۷ نفر از اعضای کانون و همراهانشان در این برنامه حضور داشتند. برنامه با حرکت از مقابل سر در دانشکده فنی در ساعت ۸:۳۰ صبح روز پنجشنبه ۴ اردیبهشت ماه آغاز شد و پس از عبور از شهرهای گرمسار و سمنان برای صرف ناهار و بازدید از آثار تاریخی شهر دامغان توقفی چند ساعته در این شهر صورت گرفت. پس از آن مسیر چشمه‌های باداب سورت در پیش گرفته شد و برای جلوگیری از اتلاف وقت با استفاده از یک دستگاه وانت نیسان مسیر پیاده روی دسترسی به چشمه‌ها پیموده شد. گروه حدود یک ساعت در محل چشمه‌ها به گشت و گذار و گرفتن عکس یادگاری گذراندند. شب اول برنامه با اقامت در یک خانه روستایی واقع در روستای اورست سپهری شد و حضاران تا پاسی از شب به بازی و تفریح گذراندند. روز دوم پس از صرف صبحانه در فضای باز ایوان خانه محل اقامت از طریق جاده دامغان-ساری به سمت روستای چورت سفر ادامه یافت. با رسیدن به ابتدای مسیر خاکی دسترسی به دریاچه، گروه با دو دستگاه وانت نیسان به سمت دریاچه زیبای چورت حرکت کرد. نیسان سواری در این مسیر حدود یک ساعت به طول انجامید. با رسیدن به دریاچه، مشاهده زیبایی‌های چشم‌نواز آن همگان را به تحسین و تمجید واداشت. توقفی چند ساعته در کنار دریاچه به صرف ناهاری خوش طعم، دلچسب و محلی که توسط راهنمای محلی گروه تدارک دیده شده بود، مجال را برای گروه فراهم کرد تا فارغ از شلوغی و آلودگی شهرهای بزرگ لحظاتی را در دل طبیعت به استراحت بپردازند. سپس گروه مسیر بازگشت به سمت وسیله نقلیه خود را در پیش گرفت و به سمت

تهران بازگشت. در مسیر بازگشت و در توقفگاه آخر، چند تن از اعضای گروه سایرین را به صرف شامی سبک و دلچسب (نان و پنیر و هندوانه) مهمان کردند. برنامه با رسیدن به نقطه آغاز آن در ساعت ۲۳ جمعه شب (۵ اردیبهشت ماه) پایان یافت. این برنامه به سرپرستی مهندس مهدی یار هوبخت (متالورژی ۸۶) برگزار شد.

ر کاب زنی دور ایران به مناسبت هشتادمین سال دانشکده فنی

تیم دوچرخه سواری کانون مهندسی دانشکده فنی با برنامه تیریز به اهواز در نوروز ۹۳ آغاز کرد. ۴ نفر از علاقمندان روز جمعه اول فروردین ۹۳ به سرپرستی مهندس یداله کاظمی (مکانیک ۹۰) راهی سفر شدند. اعضای تیم در مسیر حرکت از شهرهای مختلف استان های غربی کشور گذشتند و به ترتیب در شهرهای اسکوه، بناب، بوکان، مریوان، روستای نگل، سنندج و کرمانشاه اقامت داشتند.

در این مسیر از آثار تاریخی و فرهنگی شهرها بازدید به عمل آمد. ارتباط با جامعه محلی و فرهنگ های مختلف و تجربه دوچرخه سواری در مسیرهای پرفراز و نشیب و چشم نواز راه را می توان به عنوان مهم ترین جاذبه این برنامه در نظر گرفت. در روز ۱۰ فروردین با رسیدن به کرمانشاه پس از ۶۵۰ کیلومتر رکاب زنی در هفت روز به دلایلی همچون شرایط نامناسب جوی و شرایط جاده ای، تصمیم به برگشت به تهران و موکول کردن ادامه مسیر به زمانی دیگر گرفته شد.

گلگشت دشت هویج

وزیبا در سایه درختان بید و کنار باغ های گیلان، صبحانه ای دلچسب صرف شد و پس از استراحت گروه به سمت دشت حرکت کرد. گروه پس از اندکی استراحت با استقبال جمعی از همراهان، به سمت دشت و آبشار سنگی سوئستون (در مسیر آتشکوه) حرکت کردند. تمام مسیر پر از عطر آویشن بود و همراهان مقداری از این گیاه معطر و زیبارا از دامان طبیعت با خود به سوغات بردند. پس از برگشت به دشت هویج و صرف ناهار و اندکی استراحت، دوستان پیشکسوت به همراه جوان ترها در فضایی صمیمی و شاد مشغول بازی شدند. در پایان گروه حدود ساعت ۱۵:۳۰ از دشت به سمت ماشین حرکت کرد و برنامه با رسیدن به محل آغاز خود در ساعت ۱۹:۳۰ به پایان رسید.

پنجشنبه پانزدهم خرداد ماه ۱۳۹۳ کمیته بازدید برنامه ای به سرپرستی مهندس زینب حاجی حسینی (عمران ۸۶) جهت بازدید از دشت هویج و بهره مند از طبیعت نسبتا بکر روستای افجه ترتیب داد. این برنامه با حضور ۲۵ نفر برگزار شد که حاضران ترکیبی از اعضای کانون و همراهان آنها بودند. حضور چند تن از پیشکسوتان عرصه مهندسی در جمع شرکت کنندگان از جمله نکات جالب توجه طیف حاضر در برنامه بود. مطابق روال همیشگی برنامه با حرکت از مقابل سر در دانشکده فنی (امیر آباد شمالی) آغاز شد. پس از رسیدن به روستای افجه و انجام مراسم معارفه، حرکت به سمت دشت ادامه یافت. پس از حدود یک ساعت کوهپیمایی سبک در جمعی شاد و صمیمی و در محیطی دنج

شرکت مهندس فتاپور در مسابقات جهانی شنا

مهندس محمدحسین فتاپور (مکانیک ۵۹)، عضو شورای عالی کانون، موفق شد جواز شرکت در مسابقات قهرمانی شنای جهان در رده سنی بزرگسالان را به دست آورد. فیفا (فدراسیون بین‌المللی شنا) این مسابقات را در ۱ تا ۹ آگوست سال جاری در کشور مونترال کانادا برگزار کرد. در این مسابقات که هر دو سال یکبار برگزار می‌شود، رکورد زمانی شناگران شرکت‌کننده باید از حدنصاب تعیین شده کمتر باشد، تا جواز ورود به مسابقات را بگیرند. مهندس محمدحسین فتاپور، تنها شرکت‌کننده ایرانی بود که توانست به این مسابقات راه پیدا کند و ۵۰ متر پروانه را در زمان ۳۴ ثانیه و ۶۵ صدم شنا کند و در رده ۴۵ جهان قرار بگیرد. وی همچنین در ۲۰۰ متر مختلط تیمی نیز در رده ۵۵ جهان قرار گرفت. مهندس فتاپور سال‌هاست که در رشته پروانه در رده سنی خود رکورددار و قهرمان ایران است. وی در زمان دانشجویی در تیم شنا و ژیمناستیک دانشگاه تهران عضویت داشته و عضو تیم ملی قایقرانی بوده است.

سفر ۴ روزه اعضای کانون به جزیره زیبای قشم

بر که ماهی‌های آکواریومی و بازار سنتی در جزیره هنگام، مقاصد مورد بازدید در این سفر بود. ضمن این که در مسیر قایق سواری از قشم به جزیره هنگام، حرکات زیبای دلفین‌ها برای مسافران جذاب بود. خرید از بازارهای قشم و درگهان و شنا در سواحل زیبا و خلوت قشم و هنگام نیز از جاذبه‌های جنبی این سفر محسوب می‌شد. افراد در خانه محلی اقامت کردند. سرپرستی این برنامه بر عهده مهندس رضا یوسفی بود.

گروهی از اعضای کانون سفری چهار روزه به جزیره زیبای قشم داشتند. در این سفر گروه با قطار راهی بندرعباس و سپس قشم شده و مسیر بازگشت را با هواپیما طی کرد. گروه در این ۴ روز از جاذبه‌های طبیعی جزایر قشم بازدید به عمل آورد. دره تندیس‌ها، جنگل حرا (وقایق سواری در آن)، ساحل ناز، دره ستاره‌ها، غار خوربس، غار نمکی، تنگه چاهکوه، کارگاه لنج‌سازی و قلعه پرتغالی‌ها در جزیره قشم و نیز ساحل نقره‌ای،

صعود تیم کوهنوردی کانون به قله کرکس

تیم کوهنوردی کانون برنامه صعود به قله ۳۹۱۰ متری کرکس در استان اصفهان را به عنوان اولین برنامه مشترک با گروه کوه دانشکده فنی در تاریخ ۱۶ اسفندماه ۹۲ با موفقیت پشت سر گذاشت. این تیم پس از به اجرا در آوردن برنامه های قبلی که نهایتاً به صعود زمستانی قله دماوند در ۲۴ بهمن سال ۹۲ منجر شد، دوره عضوگیری تقویم خود را با صعود قله کرکس آغاز کرد. هدف، آشنایی علاقمندان با تیم و محک افراد برای شرکت در دوره کارآموزی و برنامه های آینده بود که با توجه به اهداف بلندمدت تیم شامل صعود قله ۷۰۰۰ متری برون مرزی در سال ۹۴ صورت گرفت. صعود به قله کرکس با سرپرستی احسان بافنده زیر نظر مسئول فنی، مهندس البرز صمدی (برق ۹۱) انجام شد و وی موفق به هدایت تیم ۳۲ نفره برای صعود به قله شد. در نهایت نیز با تشخیص سرپرست فنی، سر خوردن روی مقداری از مسیر برگشت پوشیده از برف، هیجان برنامه را دوچندان و خاطره های به یادماندنی از برنامه به جا گذاشت.

سفری به بام مازندران

و تپه های سبزرنگ در زیر آسمان ابری چشم اندازی بسیار دیدنی را خلق کرده بود. در ابتدای حرکت، قله های فیلبند و امامزاده قاسم نیز پیدا بودند. بعد از کمی استراحت تیم برای پیاده روی در جنگل به راه افتاد. بعد از نیم ساعت پیاده روی به جنگل های بسیار متراکم رسید. پیاده روی در این جنگل و دیدن گونه های خاص گیاهی و بعضاً در معرض انقراض از جاذبه های این سفر بود. بعد از صرف ناهار در جنگل و برگزاری معارفه مسیر برگشت را در پیش گرفته شد. کف جنگل پر از پونه و حلزون بود و بوی پونه همه جا به مشام می رسید. تیم بعد از خارج شدن از جنگل دوباره با مناظر مسحور کننده اطراف روستا مواجه شد. حدود یک ساعت به عکاسی و استراحت گذشت. اعضا سپس سوار ماشین ها شدند و جنگل را با تمام زیبایی هایش پشت سر گذاشتند و به سمت تهران حرکت کردند.

روستای فیلبند روستایی است از توابع بخش بندپی غربی شهرستان بابل در استان مازندران که در شرق رودخانه هراز واقع شده است. مسیر دسترسی به این روستا از جاده هراز و مسیر فرعی روستای چلاوست. در فصل بهار و پاییز در یک نیمروز ممکن است، همه پدیده های جوی از قبیل ابر و مه و باران و برف و تگرگ و ورگبار و ناگهان رنگین کمان و هوای صاف و آفتابی را بدون لکه ابری مشاهده کنید. تنوع هوا، زیبایی های طبیعت، مناظر و چشم انداز های اعجاب انگیز و دلغری بیش را فقط می توان در فیلبند مشاهده کرد. گروه کوهنوردی کانون نیز برای رسیدن به جنگل های زیبای این روستا، روز ۱۲ اردیبهشت ماه ۱۳۹۳ به سرپرستی مهندس سعید مبصری (معدن ۹۱) راهی این منطقه زیبا شدند. گروه ساعت ۶ صبح حرکت کرد و پس از طی مسیر ۵ ساعته به روستای زیبای سنگچال رسید. جنگل های انبوه

بازدید از خانه و موزه دکتر حسابی

مورد تک‌تک اشیا آنجا گوش فرا دادند. پس از پذیرایی در اتاق میهمانان، شرکت‌کنندگان به بازدید از موزه پرداختند. بازدید در ساعت ۷:۳۰ بعد از ظهر دقیقه پایان پذیرفت. سرپرستی این بازدید را مهندس خاطره لکستانی (شیمی ۷۷) برعهده داشت.

روز چهارشنبه ۹ بهمن ماه ۹۲، تعداد ۲۳ نفر از فارغ‌التحصیلان و دانشجویان دانشکده فنی از منزل و موزه دکتر حسابی، بنیانگذار این دانشکده دیدن کردند. این بازدید در ساعت ۵ بعد از ظهر آغاز شد. ابتدا بازدیدکنندگان در ضمن بازدید از قسمت‌های مختلف خانه به توضیحات مهندس حسابی در

سفری به کویر متین آباد

نوش آباد، واقع در ۶ کیلومتری شمال کاشان، به سمت اکوکمپ متین آباد راهی شدند و شبی به یاد ماندنی و خاطره‌انگیز را به دور از هیاهو و سروصدای شهر سپری کردند. روز دوم برنامه نیز به استفاده از امکانات رفاهی و تفریحی اکوکمپ و پیاده‌روی دوساعته در بیابان‌های کویر مرکزی ایران اختصاص داشت. سرپرستی این برنامه به عهده مهرداد انصاری (دانشجو مهندسی شیمی ۸۹) و مهتا انصاری (دانشجوی مهندسی معدن ۸۸) بود.

آخرین برنامه کمیته بازدید در سال ۱۳۹۲ به سفر دو روزه تفریحی به اکوکمپ کویری متین آباد اختصاص داشت. این برنامه ۲۲ و ۲۳ اسفند ماه ۱۳۹۲ برگزار شد و ۳۶ نفر از اعضای کانون و همراهان آنان در آن شرکت داشتند. در میان حاضران این برنامه تنها چهار فارغ‌التحصیل دانشکده فنی حضور داشتند و بیشتر از نیمی از حاضران را دانشجویان دانشکده فنی تشکیل می‌دادند. مسافران این برنامه پس از بازدید از شهر زیرزمینی

داستان کوتاه:

«خبر»

علیر ضانوری (عمران ۸۷)

خورشید بانور زرد کم‌رقمی از پشت کوه‌ها آرام آرام بیرون می‌آید. روزنامه‌فروش که دقایقی است دک‌اش را باز کرده و روزنامه‌ها را تحویل گرفته است، اطراف دک‌ه را آب پاشیده و روزنامه‌ها را مرتب می‌کند و زیر لب غرولند می‌کند: «دو روز

دیگه بارونم به این زندگی سگی اضافه می‌شه... سگ تو این زندگی...» و همین‌طور که روزنامه‌ها را مرتب می‌کند با چشمان پیرش، از پشت عینک ته‌استکانی تیترا آنها را مرور می‌کند. ناگهان چشمش به یک جمله در یکی از روزنامه‌ها می‌افتد و چهره‌اش بر می‌گردد: «اه اه... کثافت... یه چیزم می‌شه خورد بین چی زده راجع بش... گندش بزنی... همه دزد شدن تو این مملکت...» و دسته روزنامه‌ای را که حالش را به هم زده با اکراه کنار بقیه روزنامه‌ها پرت

می‌کند و مشغول تفحص در باقی روزنامه‌ها می‌شود و بعد از آن داخل دک‌ه می‌رود. کارمندی خمیازه کشان، از دور سر و کله‌اش پیدا می‌شود. از جلوی روزنامه‌فروشی عبور می‌کند و بی‌توجه به روزنامه‌ها می‌گذرد. کیف مندرس و کهنه و ظرف غذایی که یادگار غذای چند شب پیش هنوز در آن است را به دست دارد. چند قدمی هنوز دور

نشده که با خود می‌گوید: «بذار ببینم دنیا دست کیه... اینترنت تو خونه که قطع... نت اداره هم که داغونه... بلکه ازین اراجیف روزنامه‌ها یه چیزی دستمون بیاد.» و برمی‌گردد و با ولع شروع به خواندن تیترا روزنامه‌ها می‌کند، ناگهان چشمش به یک جمله در یکی از روزنامه‌ها می‌افتد و چهره‌اش بر می‌گردد و با خود می‌گوید: «همین یه چیزو کم داشتیم تو غذامون... با این اوضا کم کم باید چیزای دیگه هم پیدا بشه... اه اه... خوبه پلمبش کردن لامصبو...»

و مایوس از فهمیدن اینکه دنیا دست کیست به یاد قولی که او را از گرمای تخت‌خواب جدا کرده می‌افتد و شتابان به راه می‌افتد و هنوز چند قدم نرفته با جوانی حدود بیست ساله بر خورد می‌کند. «بچه جون جلوتو نگا کن... مگه کوری؟» و جوان اعتراض می‌کند: «مرد حسابی حرف دهننتو بفهم... وایسادی روزنامه میخونی... بهو تیک‌آف می‌کشی؟»

با همین دو جمله قابل‌ختم می‌شود و طرفین زیر لب چیزی می‌گویند و می‌گذرند. جوان به دک‌ه می‌رسد. چشمان میشی و نسبتاً درشتش به دنبال روزنامه‌های ورزشی می‌گردد و در جستجو ناگهان چشمش به یک جمله در یکی از روزنامه‌ها می‌افتد و چهره‌اش بر می‌گردد و نگاهی به روزنامه‌فروش که از پشت شیشه او را برانداز می‌کند، می‌اندازد و به او می‌گوید: «گندش بزنه... دیدی آقا این تیترو؟ خیلی حال به هم زنه لامصب... اه اه...»

پیشرفت و ارتقاء و خوب طبیعتاً می‌خوام بمونم ... اما...

- ببینم زن نمی‌خواهی بگیری تو دوره دکترات؟

- والا... چرا آقای دکتر اگر فرصتش پیش بیاد.

- یعنی چی پسرم؟ یعنی می‌خواهی کار کنی تو این دوره؟

- والا... آقای دکتر... راستش نه... ولی...

- بله پسر جان... خرجتو از کجا در میاری؟

حالا بیهو یادش افتاده بود که اون روز چطور چلونده بود، اون طفلک را، و ناخودآگاه جذب سوالات هوشمندانه و موشکافانه‌ای شد که از دانشجوی شهرستانی پرسیده بود. دانشجوی شهرستانی بسیار سخت تردد می‌کرد. خوابگاه برای او پیدا نمی‌شد و پانسیون هم بسیار فضای بدی داشت. اما چاره‌ای نبود. دو روز پیش به خانواده و گرمای مهر آن سری زده بود و حالا در راه برگشت بود تا فردا، شنبه سر کلاس برود. آن ساعت از شب اتوبوس قراضه‌ای برای برگشت پیدا کرده بود و روی صندلی آن تلاش می‌کرد، بخوابد. کمی بوی روغن و گازوئیل می‌آمد و سر و صدای موتور گوشش را آزار می‌داد. به

سوراخ‌های روی صندلی مندرس اتوبوس که اثری هنری خلق شده با سیگار از مسافران قبلی اتوبوس را به نمایش گذاشته بود، نگاهی انداخت و پهلوی به پهلوی شد. از خوابیدن که مایوس شد، موبایلش را بیرون آورد. قبل از گرانی‌ها موبایل را با پول پروژه‌های که ۴ ماه شبانه‌روز بر روی آن کار کرده بود، خریده بود. داشتن چنین موبایلی به قول دوستان خیلی کلاس داشت. با موبایل به شبکه اجتماعی خودش سر زده بود و چند تا لایک به چند تا مورد زده بود و با خودش گفته بود، «دکتر حتما فردا صبح میاد مطالب لایک شدش رو میبینم...» و پیش خودش فکر کرد، «این استاد محترم اگر جای این اجتماعی بازا یا دو تا مقاله می‌خوند شاید می‌تونس منو به اپسیلون! راهنمایی کنه» و تو دلش خندید... و شروع کرد لایک کردن...

اما یک مورد نظرش را واقعاً جلب کرد... چون خبر مربوط به شهر خودش بود، موبایلش با سرعت حلزون و به زحمت و سختی صفحه خبر را باز کرد. بعد از خواندن خبر احساس بدی پیدا کرد. با خودش زیر لب گفت، «حالا خدا رو شکر که دست به پلمبشون خوبه...» خبر به حق خبر چندش‌آوری بود. اما برای انتقال این حس به افرادی که حتماً به صفحه او سر می‌زنند از جمله استاد! با شیطنت خبر را لایک کرد و در دلش به خود قول داد که دیگر غذای بوفه نخورد...

ناگهان پیرمردی که کنارش نشسته بود از او پرسید: «پسرم این وسیله‌ای که تو داری هم گوشی موبایل محسوب می‌شه؟» دانشجوی لحظه‌ای با تعجب پیرمرد را نگاه کرد و وقتی سادگی او را دید گفت: «بله حاجی جون. - چنده اینا پسرم؟»

- والا الان فک کنم به دو تومن باشه. خیلی چیزای جالبیم داره. مثلاً الان داشتیم توش خبر می‌خوندم.

مثلاً... مثلاً این خبرو... نیگا کنید ببینید چی به خوردمون می‌دن؟... اینم عکسشه... ببین حاجی... مال آدمه... به سگ بدی دنبال می‌کنه... حالا خدا رو شکر پلمبش کردن.

پیرمرد تقریباً از صحبت‌های دانشجوی موضوع خبر را فهمیده بود. نگاهی به پسر انداخت و آرام تا حدی غمگین گفت: «بله. خدا رو شکر... مرسی پسرم...»

- خواهش می‌کنم حاج آقا...

پیرمرد آرام چشمانش را بست و سعی کرد بخوابد. دقایقی بعد دانشجوی نگاهی به پیرمرد انداخت که به

آرامی خوابیده بود و انگار که سال‌هاست، چشمانش بیداری به خود ندیده. با خود گفت: «نیگاش کن... صد رحمت به اصحاب کهف... خوش به حالشونه اینا... زمان اینا که گرونی نبود... بدبختی نبود... حال می‌کردن به خدا... زنشو گرفته... عشق و حالشم کرده... سر پیری تازه آیفون قیمت می‌گیره... ببین تورو خدا... ما اینهمه جون کندیم... ناگهان چشمش به پرونده‌ای افتاد که روی پای پیرمرد بود. یک پرونده پزشکی. با خود فکر کرد: «زندگی این بیچاره‌ها هم لابد سختی خودشو داره...» و به سمت پنجره اتوبوس برگشت و سعی کرد بخوابد.

پیرمرد وسط راه سوار شده بود. بعد از چند روز دوندگی و معاینه توسط دکترهای مختلف تصمیم گرفته بود برود، پایتخت. به او گفته بودند، هر ثانیه برایش حیاتی است و دکتر آخری حتی به یکی از همکارانش زنگ زده بود: «فردا فلان مریض رو می‌فرستم بیاد... دستگاشو داریم ما اینجا... اما

تأمین اجتماعی نیستیم... آره... شما به زحمت بکش کمکش کن بنده خدا رو... آره صواب داره دکتر جون... بنده خدا آدم بدبختیه... آره...» جمله آخر پیرمرد را خرد کرده بود. «صواب داره دکتر جون... بنده خدا آدم بدبختیه...» با این حال باید بلافاصله به خانه برمی‌گشت. باید وسایلش را جمع می‌کرد. از مطب که بیرون آمد خواست تا کسی بگیرد. اما کرایه گران بود و باید پول چهار قرص نان را برای کرایه می‌داد.

این روزها همه چیز گران شده بود، اما پرداختی بازنشستگی او تقریباً تغییری نداشت. به زحمت کفاف نیمی از ماه را می‌داد. ترجیح داد پیاده برگردد، اما در راه چند قرص نان بخرد و دست خالی به خانه نرود. مخصوصاً این روزها که پسر و عروسش نیز مهمان خانه آنها بودند. از بین پنج پسرش، این یکی را از همه بیشتر دوست داشت. از همه کوچک‌تر بود، اما مهربان‌تر. به یاد آورد که باغی که یادگار پدرش بود را چند هفته قبل از عروسی پسر اول فروخته بود. باغ را، تمام خاطرات کودکی و جوانیش را فروخته بود، ۱۵ میلیون تومان، نه بیشتر نه کمتر، خدا بد برکت، فکر می‌کرد با پول باغ هزینه عروسی تمام پسرانش را

روزنامه‌فروش که دقایقی پیش همین احساس را داشت سوالش را با لبخندی پاسخ می‌دهد. جوان لبخند می‌زند و به راه می‌افتد تا دیر به کلاس درس دانشگاه نرسد و زخم تیغ تیز کلام استاد، جلوی دخترهای کلاس، جان نازینش را نشکافد. شنبه‌ها در دسری است. استاد به شدت به سر وقت به کلاس رفتن حساس هست و افتضاح هم نمره می‌دهد.

قبل از شروع درس است و استاد در اتاقش نشسته و در یکی از شبکه‌های اجتماعی، بر جامعیت معلوماتش می‌افزاید. هیچ چیز به اندازه لایک خوردن مطالبش به او مزه نمی‌دهد و مخصوصاً لایک خوردن افاضاتی که از دنیای ذهنش به دنیای مجازی گسیل داشته است. مطالب لایک شده یکی از دانشجویهای دکتری شهرستانی نظرش را جلب می‌کند و ناگهان چشمش به یک جمله در یکی از صفحات می‌افتد: «وای... چقدر نفرت آور... لعنتی... ببین اول صبحی چه مزخرفی رو دیدم...» و صفحه خبر را می‌بندد. دانشجوی دکتری شهرستانی مدت زیادی نیست که دانشجوی او شده و بعضی وقت‌ها مطالب مزخرفی را لایک می‌کند. روز مصاحبه او را به یاد می‌آورد. انگار همین دیروز بود.

- خوب پسرم... شما با این رزومه خوب... چرا اپلای نکردی؟

- خوب استاد راستش من خیلی تو فکر اپلای بودم... اما...

- خوب پسرم به طور کلی هدف از دکتری خوندن چیه؟

- راستش آقای دکتر بنده از اول که وارد فضای آکادمیک شدم خیلی جذبم کرد. محیطش محیط

خواهد داد و با بقیه آن هم برای خودش و حاج خانم ماشین می خرد. اما تمام پول برای عروسی پسر اول و دوم رفته بود. انگاری برف بود. آب شده بود. همه می گفتند: «اشتباه کردی حاجی... می داشتی باغ می موند الان بالای ۱۰۰ تومن می خریدن...» و نمک بر زخم او می پاشیدند. برای عروسی بقیه پسرها خانه اش را فروخته بود و خرج عروسی را داده بود. باید آبرومند بر گزار می شد. به قول حاج خانم مردم چه می گفتند؟ رفته بود مستاجری. پیش خودش گفت: «باز خدا را شکر که بچه ها سر و سامان گرفتند. اما چه سری؟ چه سامانی؟ همگی رفتند و پشت سرشونم نگاه نکردن.» تنها کسی که خبری از او و حاج خانم می گرفت همین پسر آخری، محمد بود. پیر مرد در همین افکار بود که به نانوائی محل رسید و تعدادی نان گرفت و سپس به خانه رفت. وارد حیاط که شد محمد را دید. محمد کنار حوض نشسته بود. حدود بیست و دو سه سال داشت. قامتی بلند و کشیده داشت. به اصرار حاج خانم به محض مرخص شدن از بیمارستان مستقیم آمده بود، آنجا. حاج خانم روزی که محمد در کارخانه دچار حادثه شده بود، چنان بلوایی به پا کرده بود که زمین و زمان را به هم ریخته بود. محمد با دیدن پدر از جا برخاست و سلام کرد. پیر مرد علیکی گفت و نان ها را در مطبخ گذاشت و از پنجره به محمد که با دست باند پیچی شده کنار حوض نشسته بود، نگاهی انداخت. محمد هم به همراه همسرش اجار نشین بود و گاه یک هفته مانده به ماه بعد، چیزی جز گرسنگی بر سر سفره شان یافت نمی شد. با زحمت کار گیر آورده بود. در یک کارخانه محصولات غذایی که به زحمت سود می داد و با سختی خودش را سر پا نگه داشته بود. آن هم با پارتی و سفارش یکی از همسایه ها. اما کاش گیر نمی آورد. پیر مرد به یاد می آورد که پزشکان به او گفته بودند که برای دست پسرش کاری از آنها ساخته نیست. برای پیوند عضو قطع شده را نیاز دارند و چون انگشتان قطع شده او را کسی پیدا نکرده بود باید با انگشتانش خدا حافظی می کرد. زیر لب زمزمه کرد: «بازم خدارو شکر که بیشتر طوریش نشده، حالا... بازم خدارو شکر که کارش رو داره. بیمش رو داره.» پیر مرد در همین خیالات بود که صدای محمد او را به خود آورد: «آقا جون؟ آقا جون؟»

پیر مرد جواب داد: «بله بابا؟»

محمد آرام گفت: «یه چیزی هس که تازن ها بیرون باید بگم بهتون... امروز بچه ها زنگ زدن گفتن صبح کارخونه رو پلمب کردن... بی انصافا تو هفته هیچ کاریشون رو انجام نمی دن... اما پلمب که می خوان بکنن جمعه هم میان... تموم شد و رفت... هم کارم رفت آقا جون هم سلامتیم.»

پیر مرد سریع و دستپاچه گفت: «خدا بزرگه پسر م... نگران نباش... زندگی بالا و پایین داره... بعد از هر

سختی آسونیه
... اینو خدا گفته
«...»

و به یاد آورد که بعد از هر سختی آسانی نیست. سختی بزرگتریه. اما شیطان را لعنت کرد و اینبار با صدای بلندتر گفت: «تو کلت به خدا باشه پسر م.»

در حال گفتن همین کلمات بود که حاج خانم با همسر محمد وارد حیاط شدند و سلام کرده و نکرده حاج خانم گفت: «پسر م پاشو بیا این سبزی رو بذار تو مطبخ... ما از کت و کول افتادیم... بیا پسر م... مال مردمه... تا فردا باس پاک کنم بدم... بیا الان خراب می شه ها...»

چند ساعتی نگذشته بود که سفره شام پهن شد. پیر مرد و محمد در خودشان فرو رفته بودند و ساکت بودند. حاج خانم گفت: «چیزی شده پسر م؟ اوضاع خوبه؟»

محمد گفت: «بله... یکمی خسته ام... اگر اجازه باشه برم کمی بخوابم.»

پیر مرد هم به همراه محمد از جا برخاست. به یاد خودش افتاد و تماس و تاکید دکتر. رو به حاج خانم گفت: «اون دکتره که بود... همون که پیشش می رفتم. خدا پدرشو بیامرزه... زنگ زد به یکی از همکاراش که هوای منو داشته باشه... گفته شنبه صبح اینجا باش... می شه فردا صبح. شب راه

